

۱۳۲/۵۵

بازدید شد
۱۳۸۴

کتابخانه مجلس شورای ملی		
اسم کتاب: ترجمه فیاض الدامری		مؤلف: ۱۳۰۲
موضوع تألیف: ۶۹۹	شماره قفسه: ۹۹۲۸	شماره دفتر: ۱۴۱۱۳
		۲۹۴۰

بازرسی شد

کتاب فهرست شده
۹۹۲۸

۱۳۲/۱۳۲

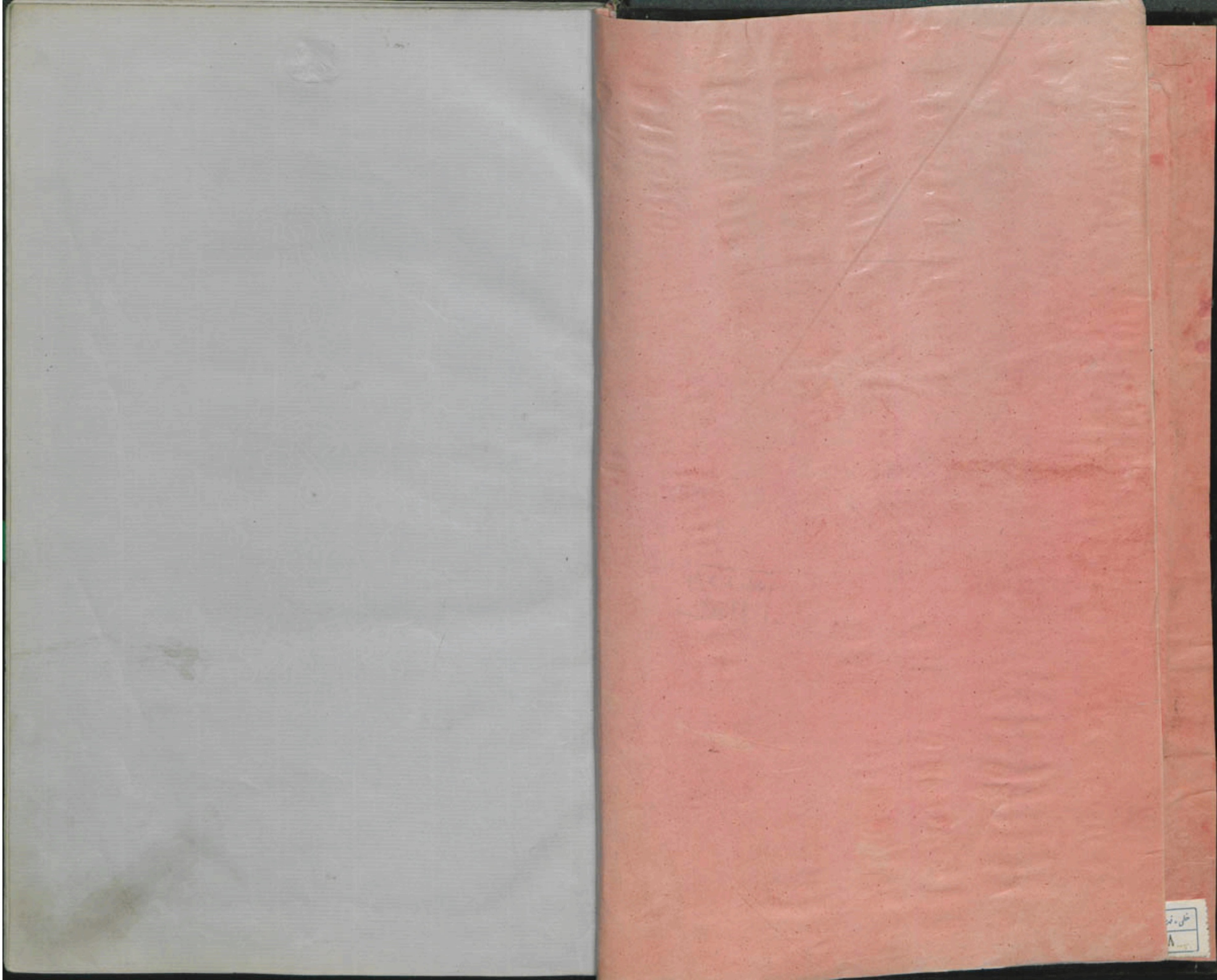

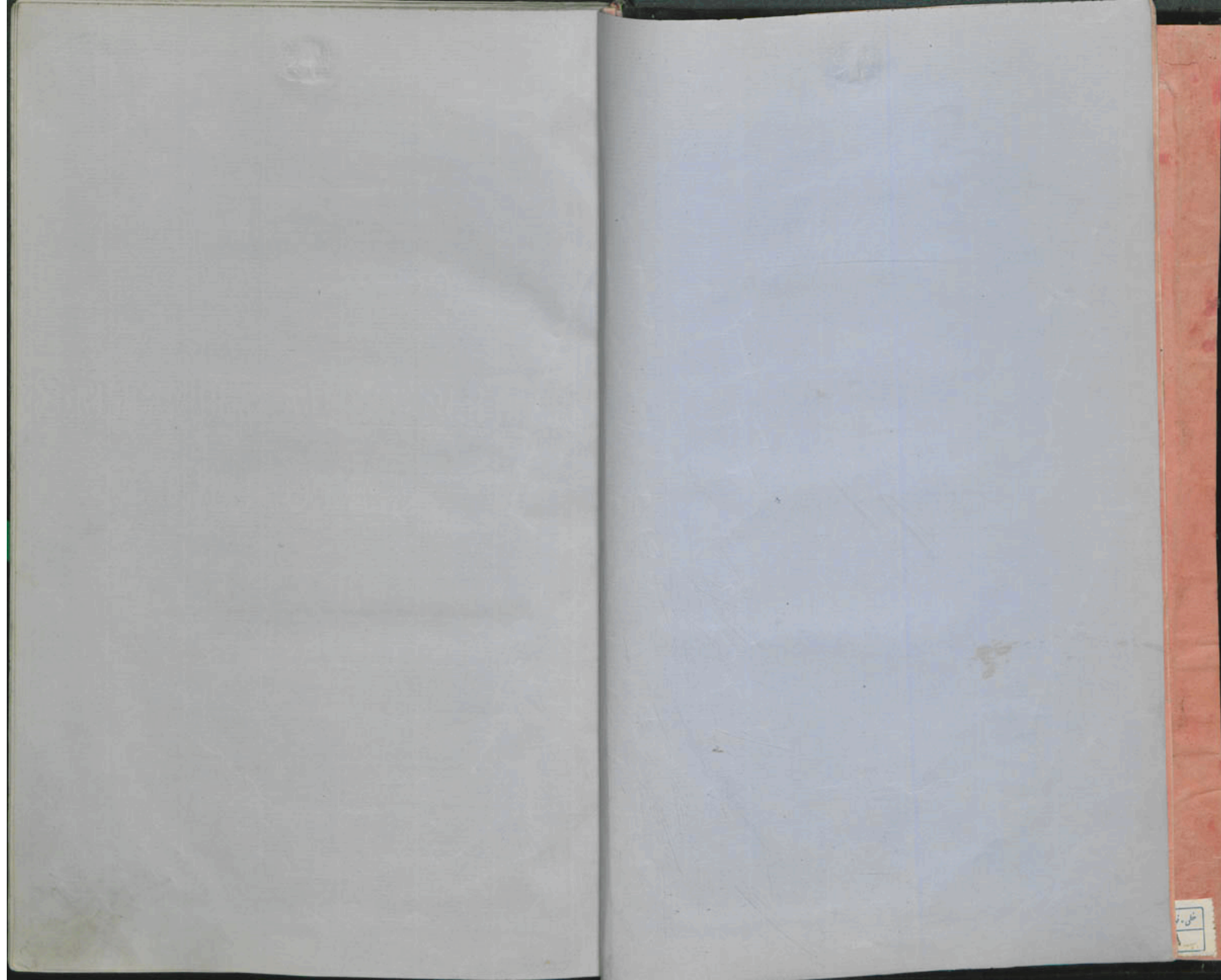
بازدید شد
۱۳۸۲

کتابخانه مجلس شورای ملی		
نام کتاب: ترجمه فیاضیه دانی		مؤلف: ۱۳۰۲
موضوع: تاریخ	شماره قفسه: ۹۹۲۸	شماره دفتر: ۱۴۱۱۳
۵۹۹		۲۹۴۰

بازرسی شد

نگاره فهرست شده
۹۹۲۸

1924

بسم الرحمن الرحيم
 ترجمه و زمانه است که مردم ماری فرانسه در حین
 از آرا نوین بسم قدوس است فرغانه و قولی و ستر
 نوشته و در نور و مندا شتار داده است
 بتی ۱۸۶۸ = ۱۲۷۶ هجری

پس کن
قصید است که با چنگهای خوشگترین همه طوایف و انبیا و مصلیان
مرکزی دوی سکون باشد یعقوب بیگ امیر قزوین در وسط کاخ انار
ایجاد و زاینده این شهر بود و است همان یعقوب بیگی که چهار ده سال در ترکین
شرق امارت و حکمرانی داشته و مراد و کتبی و خصوصیت مجازی با این
روپس فوایم آورده بود

سپوادرنا لوی غم کر دیجہ تابجی را کہ صورت کو کجک باشوری داشت
و دوارزہ الی سیرزہ سال میں تھا کہ با خود مسراہ بردہ مرش
بزنصب لاسد یہ ضابطہ چارخانہ بنش راضی شد پوچھ خط برای رفیق بنام
ملکہ امیر کاکہ مارا خوش آید و امیر جا کہ رای مادر بنش علاقہ بکیرد

اور غلامی سے مبرا

طلع منور از این مسافت نور خوشی ازین ظاهر بود و شفت از وی
 بلافاصله در کت سفرش دیده آید و بارش بگشت از خود خیزد
 چندی لاک بود و چندی هم مذات مخلصه اش بر بار دینی بود و هیچ باری نداشت
 در پیش بر مردی بود و مادرش وفات کرده بود
 تا جاک زاده مذکور چاک بر جسته در پهلوی در شکمی قرار گرفت
 بخت نوری و متعاقباً بر پا گشت اینست چاکم بود و یکلو متر خطا
 میکردم و سجده ای که رجه دانسته ام چاکم بود و یکلو متر بود
 بر جبهه تا سخن نزد کتیر میدم جاده بهتر شد و مات در تین در بیان
 غایبی داشتند زنهای آنها تیه نام شب میدیدند بنیابت که آتش
 در خارج و نزدیک آلا حق افزوده بودند و یکشان در بار بود و جوشیدند
 مردهای آنها کوغند از خود در میان لجه که دو خاک برای میگردند
 حیوانات چهاره چنان از کالکه مارم کرده جفت نمودند که از این
 قطار خود خارج شده نزدیک بود زیر چرخ کالکه بروند در شکمی متغیر شد و بستر
 نازنا میشتان نمود و گاهی هم سبی بکله با نهامیداد
 جوهر اکو لول ویشف صاحب منصب بزرگ و کما داند عثمان که در زمان
 وقت مادر آنها در مهربانی و محبت با بی نظیر و عدیل بود و ملاقات کردم

(۲)
پیشکے مسوئوز

مجلس اول در بیان فضائل حضرت علی علیه السلام

ایمان و عمل و تقوا

در قرب باشن بجای از قافایان که از سر غایب آمده بودند بر خور نمودیم
جمعی از طایفه نارت کتخول خوش باشن را ملاقات نمودیم

ارتفاع نیاز دیکت باشن بودن را با سینه های انصافا یهای باشن قابل
استهوار و تجد میباشند غالباً در بند و ضحاکت با درختهای ملک خندان
باری میاید خوب بدون زحمت خیال میوان قبول کرد که بر در کمال آسانی
در میان چنین نزاری نهان شود

بالاخره باشکی که میدان رگزار و سیم در همه جا محدود و وقتی با بی است که
درخت زرد الو دارد و همچنین درختهای دیگر که بر در ایام باب روح و طراوت
نشانده و خانه ها و چهارات سرخ و سفیدش که مانند کلهای میان سبز و زرد
رسیدیم این پاتخت و در ایام کوه نرکان که تا دریاچه آلال تیرا دارد
کیلومتر مسافت دارد و از رود چرچیک مشروب میشود در نظر ما چون
و دوست قدیمی آمد که پس از جراحان زیاد و معارقت پشاری و قطاع چندین

در ونگاری دوباره خوشحال و غرم دیده و خورشید و پنج جلوه نماید
باری در شهر مرزور بسایر مقرر منزل قدیمی بخش که با تاجا اس نامی داریم
چندان وقت نماندیم برای انجام لوازم سفر و تهیه و مدارک که در آنجا
در صورتیکه غرم سیاحت میرا دایم مجبور بودیم میبایستی قبل از بازگشت

در سیر از حالاکه اکبر است سرما شروع کرده و ارمی بخش مخصوص
پایز برای سوزن در سیر خوب فصلیت را اینکه پیش از بازگشت
سخت و لا تطهر است که مایعات را بنجد میاز و در اینها را لغز و سکنه
بواسطه بر فها و بارانها و عدم استحکام و ذوب یکنای رودخانه ها
از جهت سستی یکنای صعب العبور خواهند بود و باید در سینه ها و کلاه
کرد و معطل ماند تا یکنای رودخانه ضحاکت بهم رساند و غور از رودخانه
و کمان بهم رساند میبایستی از تله این مخطرات اجتناب کنیم و کارم که
داشتیم باید این فقر را هم افزود که همه اشیای را که ما در سینه های
انیت و مهر پش از اینت با المصطف مندول داشته و این
را و فرشته بودند حکم ترکستان و ورنیت که مبنای در قشایش از
است چرا که مظهر جیش بود و مندول میباش و دستور العمل و ضحاکت
که متعلق به شرف راهی که در پیش داشتیم با واد از قزو تا نیکو دین
را و خواتیشان وید فصل بیان کرد و از عادات و خیمه شان که منجر کن
ریزی میباشند می گفت و بهین منبت و دوقه از ایشان را مثل زد که
اینک جمله در گفتارشان آن میایم گفت و در سر از طایفه قزو که نزد
یکی از مصلایه های خودش بوده است قید از عروسی نامزدش و فاکت کرد

در آرشین

نزل

از

بین از شهر مرزور و مرزور

در این طرح رسم قرقه این است که برادر متوفای بد جانیش شده نامزدش را برین
 برود آن دخترش را بهیجا از قرآن میخواند و خواندن نامزدخانه نموده و در آن
 عروسی را نمیشد است و بکوتن در میآورد است چند روزی که که شده بود کرد
 نامزدانی بجمعیتی از دوستان در شایش رفته بود عروس را بر پشت را بهیجا
 روشن کرده داشته و از راه تحصیل دستهای را بیکدیگر و در آب آغوش کرده
 بود بر چند جد و بهام کرده بود که او را از آنجا گمان بپند میآورد بود
 همراهان و اما دگر گشتش را قطع کرده بودند باز در رفتن خود اری نموده و بقیان
 نموده بود همراهان نامزدش سوار شد گویا برایت گرفته نین برود
 کاشن کشش برده بودند تا در فراموش گویانش را بقیان قدم بستان
 کرده بود رزال کفان گفت بیکدیگر این حرکت بگوش زد فرشته امر کرد و بپای
 او را گرفته بی در گشت برشان دستادم گمان نیکید که این حرکتی از فراموشی
 آمده است بپسوجه چنانکه چندی بعد ازین فقه و حبس خوینا سواره از آن آب بخور کرد
 جماعتی از زنهای پیرو فرشته آنها را دیدم که برادر سپهبا حقن کرده از زمان مدتی
 تعاقب کردند و بعد ای فقه شفاعت از مقبرین نمودند و چنین دانمود میگرد
 که نامزدانی خلاف رسم کرده و گویا مرکب نعلت بگو در مقبره بوده که بفرشته
 رسم سلوک نموده و نیز بر زنهای چنین دانمود میگرد که با گویا متعل این هم

در صورت بد

آدمی که در کت داده
 فرشته است و بفرشته
 نامزد های فرشته را در فرشته

شده ایم البته میخواهیم که دیگران ازین کردار صاف باشند
 نیز رزال میگفت این فقه بر قدر عارف عاده و غریب میباشد همانقدر هم سادگی
 بودن و حدشن غایت دارد چنانکه بعد از فقه و کلمه خویشم نفهم که چرا
 قرقه این شد است از استیلا و مالک دولت رفته مشوف میباشد و انظار
 و فرسندی نمایند از یکی از آنها علت پرسیدم و گفتم بیکه حالت بهتر در رزال
 خوشتر است برای تحقیق در بایات است گفت خیر گفتم برای آزادی
 در کار دگب است گفت خیر گفتم برای ایت و اطمینان از یکی است گفت
 خیر بیکه برادران است که قدر ازین هر دقت بکنفر از بزرگان و موبورین
 بر میگردم و جایی بیستم و از اسب پیاده بشوم و موبورینم و سرم را بکنانم
 و بر دو گشت بیاورم را بقیانم بپایانم این اوقات خوب که رزال
 این جنبش مرا که دق آور بود موقوف کرده و در عرض این قرار داده است که
 در بر خور دیک رزال و یا صاحب و یا مشاری از وی شخص تحت بایا
 بر پیشانی رده در استیلا میگوی و این کار البته بهتر از فراموشی می باشد که در است
 رزال گفتن میگفت این کلمه را هم قرقه با تمام فقه نمایند اینها در استیلا
 همانقدر مفید و موزر میماند که در استیلا میماند که معنی بوزر وقت
 این غایت طور در نظر قرقه قابل نگاه شریف در حالیکه در تحت حکومت

در صورت بد

Q. 1. 1. 1. 1. 1.

در پیشگاه خایه با دو چیز خایه که بر ایشان روی داده است بیت خود
 اطمینان در کرب و تجارت نیست مال و اموال از سر کردار بسیار
 امر آنکه از مردن هم بکند و پروانه انداختن تحقیق در خارج و تعدیل آن
 اگر بترین خلاف قرار داد که در کتاب قانون که فراموشی جان
 و ادای حشمت نموده اند که در پیشگاه خایه که در پیشگاه خایه
 و تصریح نموده اند که در پیشگاه خایه که در پیشگاه خایه
 رز آل افضل حشمت معاف برای رسیدگی به امور و خیر خواهی است هم کرده است
 و بهنجار از شرف نظامی باز مانده است که بکارهای خارج از نظام برسد
 در فاجعه مسوم مردم بگوشت قطع سلوک امیر بکار انقیام بخت
 امیری که برای دادن وجه جریمه جنگ به و پسر بعد از اخذ مالیت
 خراج نفونی نمود در بکار امیر بودی به ثروت و متولی بوده است
 امیر حاضرین کرده بوی گفت پانصد هزار منات وجه بخرم است و باید
 مثل این است که معادل بین وجه را از سلطنت فرخنداری کرده باشی بودی
 به بخت در جواب امیر گفت از کی میفایند من پانصد هزار من میرسم اگر
 تو بولت خواهی رسید و اگر دیگر حرف زده سرت را خواهم برید بود
 چه راه معادست بکنایه اش کرده اجاد و آفرایش را جمیع آوری کرده و بکنایه

موجود نموده نزد امیرش آورد امیر در جرت بزرگی غوطه ور شد از آنکه صبا
 چنین توتلی گشت پیودی پول را بستم کرده رحمت نمود و با حاجت طلب
 مندی نمودند روز بعد رفقه مطالبه سندی در ایرای خدمت نمود روز بعد
 مشتم بی احرامی با پادشاه شش میقد گشت و اموالش ضبط و دیوان شد چرا
 که خلافت بخت برایش افتاد جان و مال است
 پیو دیا در آرنی مرکزی متعل بر گونگیف و تحمیل میزد چرا که از تجارت آنجا
 متول و ثروت پیدا میکنند پس از دو هفته ای از صد مه ابل آنجا ایمن میزند
 قبل از آمدن روهها پیو دیهای ترستان مجاز در سواری اب بودند که هر خط
 فرسواری میکردند و نیزه دوزن بودند که چون بایرین لباس پوشند بقی
 خاک رنگت بکنند سادگی بکار و جمعی غده پوشش و زینت آنها بود شخص
 آنها مطمئن بود و بهین علایم آنها را تمیز میداد
 رز آل کفان گفت بجز دایک روهها دایکند را تصاحب و تخریک دند فوراً
 پیو دیها بقیه قای ابریشمین پوشیده و بکنند بای قیمی بکوبند بطوری خود را
 و پس لباس فاخر شد که دیگر تمیز بین آنها در سیرین شکل میزند
 بیغ و قیصر یافته بود در زمان غیبت صاحبخانه منفعت خود را در این دیده بود
 که خانه دیگری در مقابل اول بنا کند و خیابان وسیعی در وسط آنها قرار دهد

در وسط خیابان جایی که شکل مربع بود حفر کرده و در آن بنای آجری می بردند
 در آن وقت مذکور و هر کل چیزی نبود سکنه و آنکه میگویند کل برقیب میدهند و درین
 حفرش نمیند و بعد در قلابهای چوبی میریزند و در چند ساعت بعد که آب میزند
 برکت نفع عظیمه تواند روزی یکصد الی دویست عدد از آنها را ب زود برصد
 را به دوش می بردند و آبی عذبات دیگر از آن خستار میشدند و خانه را
 میامختند بآبی خانه جدید را بآبی تیرس نیند بودند پس از آنکه بآبی تیرس
 چند روزی میماند تا خشک شود و استحکام بهم برساند بعد اوری می پوشانند و خانه
 زود ساخته شده است چنین خانه ساد و با مصارف بانی و غیره تقریباً سه هزار
 ارزش خواهد داشت صاحبش او را بر مایه میسختن نود و یکصد فرانک با جاره خواهد
 داد و در ظرف سه سال معادل قیمت خانه و مخارجی که کرده است عایدش میشود
 و از عهد در دشتند متعاقبیت عذبات که روزی نصد دینار اجرت دارد
 و عذبات که کفر انگشت نزد دیگر و این مهابت اجرت عذبات است
 نکته دشتند عموماً تا پله میوزانند و تارک عمق که برای سوخت زشتان می کشید
 همین است تا که راز نهانها را بزمی که آب بروی پهنی انداخته میریزند
 و بعد گدازش میکنند پس از آن گدازش کرده بدو بار خانه اش می چنانند
 و از آن حرارت آفتاب زود تر خشک شود و گاهی هم در میان سوختی که با

زشتان تارک میکنند که دیگر (یا) وقت می شود و آن عبارت از پهنی و فصاحت
 کا و گوشت است که در آن ماده لکیده کوب شده است بعد که او را بکشد طبقه بکشد
 و همان را میوزانند
 چند روز بعد از حرکت آمدن دشمن در آنچه را که باز بکشد همراه آورد و بودیم
 آمده از میوزان فلولی شوهرم سوال کرد که چه میگویند در حق پرسش کنند و در ماده فلولی
 قیمت میوزان فلولی و قول داد که خود مستعد ترش میوزان بین پت و یکسایلی بود
 آنوقت اگر خواست در این خانه مخارج جمع بشود را خواهد داد که بوطن خود معاد
 نماید و بر سر راضی بین قرار دادند و آنکه مهر پری مانع از این عدم رضاء بود
 بلکه مخصوصاً میداشت که شوهرم یک مبلغ پولی بود و هر قدر خواستند با او
 کنند که این بار اگر اینست از دوش تو برداشتن و از خمت مخارج و مصارف
 بر تو شش خواهی گشت باز میگویند ای چیزی هم دستی گیری گوش خود رفت بگو خانه
 هرگز این بود که حال که پول نیست طفل هم نیست شوهرم طغش را بوی میزد
 خشم میگویم که پره نفس کشیده ای قشنگ و جیبهای خوش را میوزان از روی پسیده
 بود و چکیده را بر پشت دوست میداری یا پرت را در جواب گفته بود چکیده را
 باری شوهرم معنی خریداری را که متعلق بکلیسایون دولتی بود کرده و پیش از آنکه

مجلس را با تاج کپنه ای مشاجره انداخت میو او را فلوی را بجا آورد
 خواست کرد و یک کد است لباس نامه نامی برای ما خریداری کند مشار که با
 خود این طرف و آن طرف میرفت و غایب می شد و میخفتند و میگریستند در جری
 اوضاع و احوال و بار یک شد و بطاعت بسیار می کرد و میگریست و میگریست
 و با زخمی و شروع در نمودن متعاش می کرد و آه آه بر خیزد و متعاش می کرد و
 نشان میداد خاصه و قی که با می شد و با بر می رفت
 همچو خاطر جمع شد که ما پیش میرویم آه کسان و اهل ران کسان که به نامی می
 چندی را که در کفیت تاج کپنه را بکشد یا روس پنهان کرده بود بر روی می آورد
 سنگهای خوش را در آن پاکتا و کرده به جای داده بود و کز اتفاق فاکو میخواست
 تعب کرده در عرض جواهرش به با بر می شد و بدل را بجل بدل نمیداد و بخرج رفت
 سابقا اشاره کردیم که در این محلت فیروزه خوب بهم میرسد در تفرقه شخصی مرا
 که که فیروزه ای خوب و مرغوب اینجا را با پارس میرسد که فیروزه ای فیروزه ای
 با نشان دادند و گفتند که هر دو مال یک تبه پارس میرود و خوشتر را در اینجا
 به صرف فروش میرساند پایم به استان تاجر خودمان
 که میو او را فلوی با و غارش یک است لباس نامه کرده بود چهارچ روزی
 حرکت نامه تاجر که کور آه و لباس مزبور را آورد و کز شوارای که کسروا

میو او را فلوی با و غارش یک است لباس نامه کرده بود
 کلاه خواهد داشت تا شوار را با و در مثل معروفی است که میگویند پرگار
 را میخاند و آخر اشک میخاند پس فردای آرزو را حجت کرد و شوار
 اهل را نمود که شوار دوشه و موجود در بازار وجود ندارد اگر بخواهید تازه اش
 هم بدو زیاده ممکن نبود و چرا که این باب بازاری نیست کسی نمیتواند عقدا در بازار
 شوار بدو زیاده اش بفروشد و بهر هم بوی تو خود دانی و این رسم بر شوار
 به شوار بیادری و الا نصف پولت را بدهم این را به شوار میگویند
 من گفتم البته شازن دارد و بکلی متعده ش هم داریم در جوابم گفت که گفتم
 این صورت کی از شوار میای کی از زنهای خودت را با بفروش این
 حرف من نزدیک بود که از کثرت نقیض احوال و ذوقی در خیال کف
 بر زمین پشه بعد خودداری کرده در جوابم گفت اگر شوار ایدم به نشنم
 به هم گفتم ای خوف را من باب رسم زوی و یا استخوان بود در جوابم
 خود که از جمیع محالات است شوار زن را بخری تصاحب کند گرفتاری
 که زن مرده باشد و بخواهند با شوار بفروشد و الا غیر ممکن است
 من راه دیگری اندیشیدم تا پدری در خاطر مخطور کرد و بختی که با جری
 کفتم پاره پاره نوی خرید و به زنهای خود شوار تازه بدو زن این خیال بر خیزد

مشرف شد بعد از اقامت پارسه و ابروت و وقت آنکه قطره باران که

دادیم و کردار قبل از حرکت صاحب شوالی زن شدیم

تدارکاتی که باید بگیریم قریب تمام شد و تدارکاتی که عوارض دیگری هم برای حمل

بارمان بهمانت بار دادند چون من مزاجم علیل و بنیام ضعیف بود و شرم بود

شخص قالی بافی از اهل المان پشی کشی داد و تعبیه نمودند که هم سبک و هم نرم بود برای

کامیابی ضروری نداشت این کارمان که تمام شد از لشکران آنجا اذن

حرکت گرفتیم معنی ایلد با وعده کرد که اگر ایالات متوجه اش نشدند قریب بود

ما را خواهد کرد که حتی الامکان در صیانت بکوشند همچنین بوالی سیر خبر داد که

ایالت محکوم اش خواهیم عبور نمود رزائل کفیات کیو دایع با حاجت و راجه

بسیار و از فالوی کرد و این گفته مثل را اندک گشت که کوه بکو و میرسد و

اشخاص بعد که میوه نهند رسید و نسیب از فاقات بنیوم برجا شد ما را خواهیم دید و

در شرق باشد خواهد در غرب خواهد در جای دیگر

حرکت در روز دوشنبه یازدهم سطر بر واقع شد و در آن روز به سیمپلا

برای سیکرد قرار داده بودیم که آشپزخانه را با خود تمسک بگیریم و در

عوض این خدمت بیانی او متوجه سایر عوارض و شامی هم ترتیب

او کارش را منحصر به آن تکلیف کرده بود و بکمر مقرب جمیع مخلفه در راه

ما بود و موافقت تمام در حفظ احوال و احوال مرغی میشد

آفتاب صدمت داشت و بنا به کشتهای سحر بود و طراوت در حال

مفقود شده بود و مرغانها از آنجا مهاجرت اختیار نمیدادند و کاروان با آنجا قطع

کرده انتظار زیستان را می کشید طوائف چوپان کارها و کله داران نمیدادند

در آنجا نیست نمود از این سامان بان سامان رفیق کفایت نمیداد و در کجا

وسعی برای کله زیا و انزال لازم بود علف خشکیده و دیگر سبزه نمیداد و نمیداد

بهار با چنین امید داشتیم که شب را در چمنکند خواهیم چیده نمود ولی خبر از

اسبان داشتیم که ما را در دو چارخانه بچکنند مانع وارد کرد و آنهم در شب

این همه نوبه اوقات قحطی با داد اگر چه باید بین اوقات قحطی عادت کرد

چرا که ما مثل سبترین آنجا بودیم که تعداد فرسخ بکنیم ما مور با کشف تحصیل علم

و آگاهی بودیم و برای خیر فهمیدن این عوالم را طری می نمودیم فردایش را از چمنکند

گذشتیم ولی توفیق را از روی توفیق در او نبردیم و حسرت بودن در آنجا نماندیم

شهرهای رگزان را شناختیم و عارف بوضعشان شدیم این شهر خزان و

برسایرینی ندارد

تقصیرات یک جوانی را که بورنویا میرفت با خود می بردیم بخیر که یک است

استطاعت میزج دیگری نداشت رواج است که با خود در راه

استطاعت میزج دیگری نداشت رواج است که با خود در راه

منی نداشت جاده ملو از سر بار بود که بوار می آید و شتر و عراده کوش
 برنجند میرفتند حیات و اطفالشان نیز متعاقب آنها در میان گاریهای سرپوشیده
 میرفتند و چون مردمانی که با جاده در پی چنین راهی کشیدند باشند و آنجا
 طاقت خود را در طرآن گونه مسافت نبینند جاده را از آب و دود و دود و دود
 در پامین سر از برای که تاخت می کردیم خود رفت بعقب گریخت و دود و دود
 آه مضطربانه گفت ما صدای غلطیدن عراده را شنیدیم ولی دیگر نفهمیدیم که
 روی داده بود که یک تباطس ساخته کردیم خود را در میان آن واحد من و تو هر دو
 و عراده می توقف کردیم و پیاده شدیم عراده که متعاقب می آمد چرخش همین بود
 رفته بود و کاری غلطیده عراده می داشت و جوان رفتی راه و چنگها در میان
 گرد و خاک نیادی که از من اتفاق زیادیش مانع از زیاده غلطیدن گار بر بوده است
 می غلطیدند تا زنیهای ما سراپا ایستاده تیر مازده بودند که چوب شده کالی
 بر زمین فرو داده و از روی بار و دود شدند با لافکاری را ببند کردند
 و مجدداً بارهایش جای نمودند و بعد هر کدام در سر جایش قرار گرفته را می بینیم
 این است شرح واقعه که روی داده بود راهی که از اینجا عبور کرده بودند
 سر از برای تنه می بود است ایضا هوایی شده کالک را برداشته بودند عراده
 سوخته بود آنها را ضبط نماید و نگذاشتند و از اطراف ترسیدند که مبادا سبها

اسباب هلاکت باشند یعنی که عراده را بکالک که با زنده عقل کرده بودند آنها
 همچنان بخت همین جاده برگردانید بود و آن پناه عراده بوار می بر خورد و دود
 تمامی غلطیدن بود و جان غلطیدن که از زور خود فوراً سبها را بکالک بسته بود
 باطلان کفایت عراده می تجمیع کردیم که اشکاب آن خرنی صدمه را کرده بودند و آ
 مرد و عراده بهم بر می خوردند و خدا آگاه است که با چه داری میشد و بر ما چه می
 و از دوشه شدیم در یک جگه بیا رسیدی که وضعی در نظر ما تارگی داشت از دود
 امر گیس که آتش پامین بود و از روی سنگهای که گسهای بزرگ و قلعه زیاد می داشت
 عبور میکرد و مرد و کردیم از آن بعد صحرا را کاشته دیدیم و دوات از طایفه قزاقان
 داشت و دق دیدیم اهل آنفسه غالباً خود در آماج گنای میکنند و هوای دودشان را
 با طر زما و عود آنها و سبها را بکالک از دود و غایب می بینند
 بیکت جلگه دیگری که آنهم دست متعاقب می داشت و اطرافش کوههای بلند و خوش
 احاطه کرده بود رسیدیم در آنجا حیرت ناپذیری کردیم که یکدفعه در تمام آن صحرا دیدیم
 راه عبور را بهتر بود و عراده با ولایت و گنای می رفت چیزی که در عراده سبها
 مانده بود تنه می همان توشکه کشی است که در کالک قرار داده ایم که بر وقت نیاید
 بلند شویم ما را تا بالای کاری می پراند
 این دو بین دفعه بود که بروس و قزاقان خود دیدیم با سبها و دوات تمام عراده

یک خانه ابریشینه که خودشان باشد بودند و کل دونه و کل محله دروی بکار برده
در یک آینه میزاری که از شمع آفتاب میزدن شد بروی آب کشین بودند
و اما در جوار دست گرفته پیش و ما در طرف راست عروس میزدن گویا خانه

عروسی بود که جمیع و اوضاع و کوه رو بانه و اما میرفت

بر چه بیشتر میفرستیم ولایت را بیشتر آباد میسکون میدیم در آنجا درخت چنبره و هندو
میگردند عقاب فراوان و انبوی در بالا سر راه دوران میگردند و شمال
و شنه که بان نزدیکی در بالا سر چاه خانه و میگردند و اما عقابان بود که کوه
میگردند باختری دیواره و سفید فراوان و دم جیایک زبانی مشابه که دم و بزرگ
انبوی دیدیم و تیزی از آن مرغی قشنگی را که من دیدم در دامن و اسکن و اسکن بود
بظر در آوردم این انوع پرند که با نیت در آنجا و فوراً دست باب خیارنگ
و مباحثی برای شکله چیا بودند ولی در آن ولایت شکله چهره زیباتر بود
و همین علت است که باید در صحرای زیاده است از آنجا که تیزی با خانه و گریه
این پستایون شدنی را که کوه نزدیک کرد که در ساعت شش بعد از ظهر بواسطه
پیدا و نایب خفت شدن را که داشت شب که نزدیک بود از سرایان کنیم

به غلط و تیره نمایان بود که بجای سنگ من جبال وار میشد

با وجود پوشیدن شیل سر در جوارح ما تصرف میکرد و تکیه را بر زانو

چند اول موتی و پستیهای زیاده است که اسرار مار همیشه و اگر با جلد کنیم با دانه
باشد صبح روز دوازدهم از مرکز کار و در پای چاکلا در شدم و قریب

یک یا دو دست رفته قبر عالی بنای حجر تمولی در پای کوه نمودار گشت یک دست

کوچکی درخت دروی غرس کرده بودند تا قبل از حرارت تابستان موقوف نماید

قبر بزرگترین کهنه است و در کل دونه دارد و آنرا با گیاه غلبه کرده و در آنجا

رشته تمارا احاطه کرده بودند ابتدا آه اجاده وسیع شد بعد در نزدیکی کوه کوک که

کم باریک میکشت راه خطرناکی بود در یک پرتگاه خیلی سر از بری واقع شده بودیم

اگر چه صبح خواره جای حرکت داشت اما کمی قسم عرا و گیاهان را بسیار غلبه

نمایان شده و فوراً کاسه را گرفته بود و مدهاری سنگ تم با طرش که در با با

به بود و بعد از آن بی توجهی و صرف نظری مکن بود که ما را تا پنج دره و معلقه و محال این

در طه گذشته بجا رسیدیم و قوت را دیدیم آب ازین آمده و بطول و قوت

زافون مجروح گشت میبایستی میساعت توقف کنیم تا او را برده در چاه یا بنوعی

نماند در سنگام هشدار بکشد و توقف در آنجا قرائت نیر و نیت چند

که از ابل سیر شده بودند دیدیم که آنرا گذشته این جگه تا به اوله اما گفته

کوچک و تصحیه است از دوس و سیع میورد این قلعه محل اقامت نایب است

است رود تالاس از این قلعه میگذرد قبل از آنکه باین رود برسیم از رودخانه

چو کردیم که مجرایش تنگای قلعه و عظیم زبیدی داشت

رودخانه لاس منعب بنجد تبعه میشود زمین این مگال رست و بار آوردن همه در

قلعه اولیا را شخص از دور در نظر درمی آورد ترجمه همش بفرمان پراست

این قلعه مرکب از دو شهر است شهر مارت و شهر رنپس و در یکصدانی آن

یکصدی نصاری یونان واقع است این مبدعگی را میماند که در سبزه درگاه

رودین و شکفته باشد و اطرافش را سبزه احاطه کرده باشد

بشنه وی چند را با نشانهای قزاقی دیدیم و سواران را که معتم بودند و سواران

این اول مرتبه بود که صفی متعده وی هم دیدیم قزاقهای خوبان را در میان

کوچا دیدیم گردش کنان بودند بعضی سواره و برخی پیاده و بعضی بجا

کاو طنایی از پنهان و مانع کاو گدازانیده مثل افرا در دست گرفته بودند

از اول یک خیابانی از بنده که منقضی داشتند را بنظر ما آورد رودخانه تالاس

آب این رود در جهه صاف روشن است که از بالا چشم دیده میشود این رود

در همین مکان وضع خیزیه بهم کرده است که قلعه را در حاش بنا کرده باشند

از شد اتفاق پهلایش اباب صیب او شده بودند چرا که یک سوار باید از

گدازانیده و پیاده ترسان و لرزان از روی آنها که تیری شیش منتهی که بروی خود

افاده اند باید سوار نمایند و تقسیم بر راز میوه جهاد کرد و از پیش گذشت و

میشود در وقت هجوم چند است بی خطری زوی داشت چنانکه کزن قزاقی را که

افغانی باین نوم و خارج از حقیقت و لازمه تربت کرده و امنهای جاده اش را با

کرده از آنکه نگاه گذشت از این خطر ناک چنانی نخست لایحه طمان داشت که معنی

نخواهد در آب افتاد و از آنجهت بار داده و اختیار خود قدم در آب نهاد و زغای ستر قزاق

رشدید و جرم نمند میباشند و از پنج قلعه و گردان میباشند باید در حق آنها مبارز

که در باره کرمان که شلخت از پنج حایل و مانعی پروا ندارند و هیچگونه را نمیکنند

تواریس را خولی منته در حق سواری آفند و جهات دارند که میگویند از آنها میگویند

سوار گرفت تواریسهای آنها بر شاد و چاک میخورند و در علم و فن سواری

بخت نمیشوند در هر جهت خود را بطول بس میخوانند و چیزی که برین افاده است

برسد اند سواره بکار لگ میروند حرکت آرنی مرکزی آفند و چون است که

از هم صحنهای خودش نیز خوف دارد و با آنها دست نمیدارد بر خلاف اخوان سیرت که

بهم جود و دست میروند قزاقان شتاقی که رشادش زنجیر آهنی است در دست گرفته

بواره عقب جانور مذکور میماند و بیکی بوی رسیده آفند با آن تا زمانه با پیش

تا درست مجروح شده از زخم میماند و عاقبت الاخر خسته شدن و خیار می افتد

و گرفتاری صیادش شود قزاقان خود میمانند که بر نقش از برای گزنی غالی نماند

بگو برای برکشیدن میدانه آسم بندرت

روز چهاردهم سبطا بر درخت ساعی از اول آت و در شیم کالکوار که کنگر
نقیب بچه بنید گشت تمام حول و حوش این رودخانه صغیر و درخت چن
در آذشت الا حصار را پاک کرده بودند زنهائی و قوار منزل خود خارج و داخل
میشدند و در صدد تدارک غذا می جستجو می آمدند بعضی از آنها غنیمت پوش و برنجی
سرمهئی که تیزی بآل بود پوشیده بودند اطفاشان لح و عریان در میان چمنها و
و بازگشتن بودند گله در دایمی را دی را که دو کوه و سرداب در آنجا بعضی
خوابیده بودند و بعضی دیگر چرمیکردند آنجا برای عراده مانور خود را بجا کرده
بود و باغش را بر روی زمین نموده از وجات آنها چنین مفهوم میستفاد می گشت
که از هر بدین در چنان مرتعی چه بکر آئینت بزرگای میگویند معان غروب
چاپارخانه بزرگ شدیم از پلهایش نمودار بود که خاک روی است بزرگ مثل آفتاب
خانوار است که تا آرد در آنها پکون میباشند و کتاب مکتوبه افندی و یک
اندکی دورتر یک کفونی هم نمودار است در اینجا از طایفه تو و کی نیست بجز
چند خانوار و پس که آنها هم مشغول تعمیر چرخهای عراده خود باشند میباشند هم
ملک دارند و معینی میکنند با سلام کردند چاره این مردم که در این بادیه
و در این وادی ایستاده و شایسته اند و آه که در پادشاهان و حاکمان

بوجود این باز خود داری صبر میکنند و این عالمی که دارند خوشند این اراضی را
آنچه را که باید گشته اند بر سیدارند طولی نخواهد کشید که در این آسمان چمن
و بعد و غری که عینه در بر جا و هر یک بیکس آفتاب میاید صاحب بیست ساعه
و در یکی خوش و آزادی خواهند شد و بدل بخوار خود و کنگری خواهند گزیدند
از آنجا از حکومت برادرها خارج میشدیم و دیگر ریش قرمبی خود همچون منبشیم
اجی چون ما توبه حافظ و دواعی میکنیم ای شطرحه را با در تمام مسافرت
همراهی کردی و قتی که هوا گرم میشد از توخت میشدم و قتی که راه را بسته بود
میکرد و بواسطه تورع نکات از خود میگردیم با که حذر متنا از زمان عبور میکنند
از مواضع این تو اکنون که قرن نوزدهم است که شت و جدت میدی بعضی
که همه را از ایندت خیر بای عیب و غریب از طبیعت تو بر در کرده و حذر بای تو
در ابراز و کشف خصائص خسته طبعیه تو شده اند حذر بای جویان آب
آرام و آلوده تر آبش که خفیه طولی کشید که لرزه بر کان کله پانی وجود
آنها دارد آمده و دیگر کله پانی کردند و تو همه را بخیال بجرمان خود اشتغال دارد
و از انصافات دنیا اندیشه و طلال نداری از آئینت برای خود بیا و میردی
و هیچ یک نگاهداشتن برود اعیان میکنی اختصاص با آنها ندارد که ترا
با درین و نفوس سلام میکنند با وجود اینکه بطرف جایی محل خبر نمایی که از

چندین شرط عظیمی که عظمت را دادند مشروب میوه میزدیم ربو هم که درین
و افونس داشته باشد در هر حال و ایم مغارت آشنای قدیمی صعب است
و فی که ایستاده و فاجع و داده و در وفا داری باری کند و بچوخت در بهشت
پو فانی کند

صل هشتم

پس از خروج از حکومت همچون بریکپ داخل شدیم هر یک که جارت از ولایت
بخت رود با آنچه بخت رودش میخواهند که نام ولایت از نظر و مشرب
این ولایت هر یک که ولایتی است که کوههای مرتفع را از یکدیگر مجزای
دارد در میان در قدیمی آری آنها که از همه صعب است و پناه بند بر طبعی و جود
ایست گول واقع است میگویند که موجه چنان عیون و آرا فیه قریه را که
کنار بایش بوده و محو کرده است

بواصل رود موسوم به چو که غایت چله و چله و دره و ما بورت میریادی دارد
شط عظیمی که داخل در اکاش میوز از بادیه های ریگزار که مسافت در
آنها محال صعوبت را دارد و جو میسند در آستان بواصل که مایست خط
و در رستن من باب بوراها و کولاکانی که رشته اتفاق و خود داری پس
از هر یک که باشد و در دست نجات یکی نمیدهد این ایالت بدون اغراق

در تعریف از همه جای ترکستان بهتر است و بعد از شتر در شتر قوت
و قازاق و در کوش و آو و سکا دارند مکان مرتفع تر از همه جای این
محل چادر و یورت این چادر شیخای خاکت ققال است در محل و خوش
و او نوانید چند خانوار ققال که ارباب کهنه پس اندازی اما کین قدیم این
محل میباشند سکا دارند کوفتی تا برود خانه چوستن باین طایفه بوده است
و فی که شخص افیه مخروبه ققال را میسند بی بسند و عظمت چنان
انچه میهای است و تا کلب چین و آیدای محک سارت بوده است
هر آتشید که دم از اطلع ردم و دخالت دیگر در نشندان نمودم که
در آجر چینی و آجر سارقی دیدم و آهلی که نقطه در ترکیب است بنحیم بی علوم
خلاف و دوش برده و چنان میزد عارف شدم و بلکه مجرب گشتم از هر
بی بصانع بر دین از تکالیف به الامیاز و حیوانات است

این قسمتی را که از وی جو میسند روسها در وی سکا گرفته اند سبک
چال دیوار که بعد از مر که است با فعل کفر قشکی است در اختیار آید
کاشته اند که از دور جنگل بنای خانه های قدیم بر بزرگوار و بکل محروست و بکل
اند و در وصف شده اند خیره و قشقایان بی طرفیت و مین است
رنگها در بیا و در و در کاکب شول بودند طفاشان بصریت و تعجبی

چند جهات و تفاوت این قریه با قریه شرق بود ارتقا و تحفه بر سر کتب
 آنها شرم دارند و خجالت می کنند از اینکه از دیوارهای گلشان دری گوده بشود
 و معایب اندر وی مکتوف گردد
 از پیشک عبور کردیم نصف نخل این قریه رؤس و نصف دیگرش سارست
 پس از مشاجره ریاد با چا و رضا بطور دوکاتیا شدیم یعنی بعد از آنکه از
 رودخانه چو عبور کردیم نفس کسیده از شر چا و رضا بطبعیم داخل جابل شدیم
 مراغ که خشت من بود و منظر آبجی مسیده و منیر چالها در طرفین ما
 چند مرتبه روی بیکدیگر واقع شده بودند در آنجا در سراپها خلی کد حنت
 جوش بن کردم و تب بزرگه یک سر از زیری بسیار سبزی بود که بجا
 چوب بفراده که زانید و همان شان کرد چندان دست می داشت برگاه یک
 کتان خطای بفراده و ارد می آمد مارا بقهر و در می انداخت
 در رود و تب سیکون قصیه دیگر روی داد گفتند اسب بستی و بی عاده می
 از شر شب تا سه ساعتی معطل شدیم تا راه افادیم عاده می تازه شود
 این مثل راحت و آفتاب پس الامر به و حقانیت این مثل اثبات
 که گفته اند بر کس صبر کرد و برادر خود رسیده بر کس صبر کرد و ضرر کرد و بگوید
 و قوف و تندی را در حساب حرکت داد و بر عی مار می زد که در میان

دست می زد و کس و سراسف می کردیم چه سفر خوب و مطلوبت اما بزرگ
 شخص چین کند و خایش را با بومه نزدیک نماید
 چا و رضا قبل از روز نوایه بکفر به معتبریت که خانه اش از چوب ساخته شده است
 و قی که اسپه را عوض میکردند بکزن روسی را دیدیم که کل آفتاب پست
 پشت بام خانه اش می انداخت و خشت بود نمیدانم برای چه اینکار میکرد
 و اینکار چه خوبی داشت بیشتر بقیع و قی افود که خود درت و خال خود چینی
 از تنهایی گل بر بود در حال شده و غرت میخوردند فهم مطلب و قی بستم را
 بخردن دودانه از آنها نمود و من تاسی آنها کرده بود خود شروع در کشیدن آنها
 که مصغر با دام بودند نمودم و بایک حرص و آز تاسی به دست در بکار کردم درین
 صفحات و نواحی از این تنهایی آفتاب پست روغن میکشند پس از آنکه
 توفی مجدداً باخت حرکت کردیم و از چندی که از عبور ما بکلی خراب شد عجب
 نمودیم آرس را با لایها و سرازیرهای متعدد که شتم و از رودخانه چینی می شود که
 هیچ چیز عاده می را از عبور در راه پانی مانع نمید بطلح عوام خیری در جلو بود
 و ضعیف نمیشد از مراغ بار و دکلش و از لایچه های مصغر و از سنگین
 و از اراضی زرع شده و از راههای کثیر المراد و از درختان بسیده
 شده که شتم آبهای جاری و از آن مردمان کاسب نیادی که در بخاری

مصغر با دام
 توفی مجدداً

استغال داشتند از نظر خیره شده مانده نشدند خیره گی جهان از آنجه بود که میگذشت
این اوضاع تماشائی و این تماشاکاههای دیدنی را ندیده بودیم
وقت دیری به درنگ نوانده و اردشیم و چون بیانی چند روزی در آنجا
اتراق نمایم بمهمنه آنکه در کمال کپتانی با هم شهر موسوم است وارد شدیم
فرزای یوم الورد و مسوادر فالوی بیدین رزائل کپا کوفسکی حکمران سرک که
ولایت بمقتضی و باد شد رفت و ادای تکلیف و مراسم نیت نمود و
تشر و اتقان زیادی از توجه و عایش بجا آورد رزائل نیز بپاره اسباب
قدیمی که در حوالی بجزایر کول یافته بودند با یکدیگر تعارف کرد
بعضی از آنها از سنگ بت بودند گشش شبه بر بود ولی نه بان صلبی
چرخ با جز حول و جوش و روانی یافت نمیشد صاحب منصب روسی که دیگر کارخانه
اسباهای سنگی است بطور جس نظر در آنجا مکنون میبشد مدت متوالی
در فرانسه بکون بود است و در جنگ هزار و شصت و هشتاد و نه سال
نمود ما را دعوت بام کرد و در کمال نیت و مهربانی ما را پذیرفت و در وقت
صرف شام تفصیل سفر جنگ فرانسه و المانش را برای ما بطور حکایت روایت کرد
اگرچه این اظهاراتش تمکاد و ادعای غالی انگیزی بود و اظهار صدقات غوغائی
ولی با وجود این خود را باین خوش بخت و نیت از آنکه شنیدیم از مملکت و موطان

ذکری میبود و حرفی نمیزنند صفت موطان راحت روح من است
اسباهای تنه و قطعه کار قدیمی که از در نوای تحصیل کردیم با موقع داد که بچه
از اینجا و سپار جا با بچک آدرده ایم بمطالعہ کنندگان عرضه میهم آنچه
طلالات و فقره آلات و زیوریت که از قبرستان فلزان پیدا شد
و دیگر باب رنجی که در حول و جوش بجزایر با کاش یافت شده است نیز
یک بت قالمق است که ثابت تا به بناس دارد و همچنین خبری که
در این شهر خبر مشهور و متعابیه نیت کلیسای روس میگوید باقی است
که در اینجا محض غریب و تحجب مردم آنجا یعنی رود خود که آن آنها موزیک لطیف
میزند خانه های آجری و چوبی میباشند کوچه های راست و با بخت است
در خانه های ضخیم و قوی مسیكل در میان کوچه ها غرس شده است همه کوچه ها
فتنی کوچه ها میباشند این شهر بیت العایدی هم دارد که کلو س باشد
و روانی موطان سبای شکل و اعلی است انکو هم در وی میکارند ولی
کفایت کامل رسیدنش را نمیکند زیاده از نیت مهامت و ج درجه گرانش
نمود اگر سبها رو بچی که در خود را در چنین هوای میرسانند انکو را بحالت ترش
میکارند انصیب شکم پرستان بود و نصیب خیرایشان نبود از نصیبی
مهامنه آنکه منزل کرده ایم کو بهار امی که در کیش پوشیده از برف گشت

زنان نزدیک شده بود و با بچل می آم

با گفتند که ابابک را چنین در انصر زاید است و ما می توانیم بر قسم منع محض بکنیم
در آنجا خریداری کنیم تا جریعی را با او کانش با نشان دادند و نمی که بگوید اس دارد
شدیم در زیر نشسته بودند و با یکدیگر غرق غذا گشته اندک غذائی در طبق مخفی بود
می آورده بروی میز پستی که آنهم در روی میز دیگری بود می گذارند هر که اتم بکشمه
از عجب در دست گرفته با آنها غذا را از کوشش میگرداند بحساب خودشان در عوض
قاغوق و چنگال مات در آنجا هیچ حشمت صحنی گری و هیچ مشابیهی بود و جری بوی
و کرده ابابکهای مجرده که بر غم مرغ خیزی کرده و غصن بود و همان بوی مخصوص بود
نیم گنجا و میز با وسند لیثا نبات آمده با مختلفه و اساس البت جماعت سار
داشت تجار و زویر سیحجه رویه و فن تجارت را عارف بودند و با یکدیگر
می نمودند که سمت تجارت وضع کب را داشته باشند یکی پاره پاره بشیم که کارها
فریدیم و از دکان پر و ن آمدیم بر چه باب در مجده اشرو بود بعین نظیر ما نهایی
در کمر در پارس دیدیم روز ششم توقف در کاپه زوال که کاکه خج بود
نشسته کوبها رفیم از دوز و زمنقه و صطلح شسته در کله بود چرا که روز قبیلان
پانچی آمده بود سلطان با رنگ صولت هوا تخفیف یافته بود و بهیچ سیر بود
بطراوت میزدانند ان کلیه عود که هم و از جود عار کشتش عظم کشتیم این

در آنجا حشمت صید لستنی ساخته بود که کشتش عظم کشتیم در آنجا
کرده بود عمارت مزبور و نظیرم جای تشکی آمد ولی منتهی را می پسین کشتیم
نداشت بنای ظریف و مقبول است و از سبک عمارت حاکم نشین و سار
وضع و طرز و انویس از در و دیوار و چرخه بر در می کند و تراوش دارد و گوی
بوار سن میل جزا شکت گذشته از اینها سر هم رفته این بنا خوب بنائی است
و نمایش خوشی دارد چون مدتی بود که معا و بنده این عمارت خوب شده
بودیم این شد که عمارت مزبور در نظمان بس عالی و متراکم عمارت گری
هم که قریب این بود مدرسه بود که مشول با صحن آن بودند که یک معارف و انوی
سرکارش بود و کارهای می کرد

از ابتدای پس با لیا چادرهای قزاقان نمودار بودند و عالم خوبی از جبهه دور نما نظر
بخرج میدادند چادرهای کوچک سفید و زرد خانه و مکان در شش سر باز در آنجا
خوب نمودار بود طوکی کشید که بخانه زوال که در بین جبال بود رسیدیم عمارت
مزبور هشتاد و نه سویر بود (یعنی خانه پهلای بویس) از کالک پاره دیدیم است
آوردند سوار شدیم متن باب و خمر زوال که حیران رخائی بود و در
مضقی داشت سوار شدیم کوههای اینجا را کج میباشند در وسط رودخانه جری
در دامنه و پای کوه درخت سیخکی ریادی است رشته اولی را که از آن کوهها

عجب عالمی داشت و طریش ملو از سبز چمن و درخت کلاچ بود
 و آخر سر از ری بالاجین یک نفر قالمای رسیدیم آنچه یابی این جاست که
 بار اول بود دیدیم در میان چمنها و در زیر سایه درختانی سب جوته جوده و پر کهن
 بر پا کرده بودند نزدیکاً چون آلاچین قوتی است باندک تفاوتی که از اینها
 است درمای موش و مناکهای زهره شکاف دارد آب رودخانه مانده
 سیل آبهایش بکر بزرگی بر خورده صدای میس میس میکند غرض صدای آب
 شاه مردان را بجا طرم آورد قالمای که صفات مغولی کوی دارند و عین
 و ذکلی باشند خطوط و آثار صاعده در شده و علایم صوری دیگر مختلف
 دیگران باشد دارند و باله بابت با سایر طوایف و خنسان
 دارند چنانکه پس از آن در زمان توقف در قوچیه و در فترت از طوایف
 جنس مختلف مردم را با هم دیدیم فی الفور در یک نظر میفرستادند و آنهایی
 آنها شناسیم طایفه مزبور و قد از حد وسط و یا متوسط کوتاه تر باشد
 و غالباً قطره سرشان پس از اندازه و تناسب بزرگ و چپ رهن
 و گونه فوره بند دست قوی و چنان سبک و ما خیارید طبیعت و
 گوشهای پهن و نمایان چنین شخاص بصفت فوق در میان قلمایها
 منقول شده می شوند خفتان بظرم علایم و سلم آمد مردمان بابا

و ابل خنمی باشند متب بودار دارند کاکل یا پنبه می چون خنما
 و او بجه دارند لباسان نیز تقریباً چون آنهاست پس از آنکه بنظر منزل
 اشغال در زید و فارغ از نما شدیم راهی که مارا بشهر هدایت میکرد پیش کرد
 بشهر آمدیم فردای آن روز پس از ادای مراسم تشراف زوال کلاچ کوچکی
 خوب و محبوبی که از ما کرد و نوید از همه قسم حمایه و صیانت در بنجام مسافرت کل
 ولایت قوچیه داشت و او برای توجیه حرکت کردیم
 این دور بزرگی است میکنیم لیکن آیا میتوانیم از نزدیکت بین غری بگذریم و لا محاله یک
 گوشه را از پرده و حجابی که این ملکیت دیدنی را پوشین است بکنیم
 از خارج و روانه این مرتبه فضا را از جمعیت بکشد و عتاب و اوال دیدیم
 آنچه یابی زیاده از ما مون نظری آمد که چنانچه قیود روس بهم محفوظ شده بود
 در یکی از پارتها شیر گوارا و نذیری آشامیدیم چای و رضا بط قش را قبول نمود
 چای و نذیری ایس قایه از خیل دور از ما مون نمودار بود آتش در دور میوه که گمان
 خطا کرده ایم و از این نشانه و قوال رهن بهب آهنا برای خود فراهم آورد
 اما چنین است ایضا بوده و با خطا کرده بوده ایم در جهاد و کسای سفیدش
 با جایی اوقیس و چهار گلدسته اش نمودار بود این قصبه واقع در ساحل شمالی
 با وجود که آتش برای خیال علم شده نیست و ما لایم که از وی بگذریم هنوز در

بجای که بایستی ما را از شرط بر بگرداند مانده بود از آن یک دشت را از انبوی
 که بین او و طعاشیه مانده بود گذشته در جای پست و سرایشی از آن نه طعاشیه گنجشیم
 وقتی که آن طرف نظر رسیدیم عواد و خود را دیدیم که قریب به مفرق و قریب
 بر یکی رنگت و باز و نای پراز و مار بامای و بوی محوکت ابهام شده از این شورش
 و حله صلی بعضی ممکن است که به جای جبین کرده بودند که در حال جدیدی و چاکلی از
 سر بالائی که در جلو ما بود با لاشه اند اگر بنمایا بود و او فرما در آنسیر کردند و بود
 که طی سپه بالائی چانی بر شان کمال صعوبت نماید است این مردم وضع
 دارند یکی از آنها با شش منخرین شوار و یک کلاه پرداری بود از بجهی که در
 کردند زیاده بنط شده خلی دلان منجوات که بهمان قیمت بای و داد اعداد و جراح
 بکنند لیکن منظور آنها را رعایت کردیم راه از یک بنده که می که همه در است
 شط مشرف بود کلیائی از و سها در زمین مرتفعی نباشد بود با قاشی و صورت خطای
 که داشت در میان بره سیری خود را زیاده خوش وضع می نمود و عالم قون
 در محاذی ستاینون در کار ساختن پی بودند همه را در آن رط در میان گزنا
 و بود به بجز این آب میر قیم گاهی از چاله و چوله و بعضی وقت مجده در میان
 و گز از اینک شتم در نه ساعی سجا پارخانه پختیده یکی که بایستی شب را در او تو بمان
 و در شدیم شام مختصری صرف کردیم چرا که کار نداشت از ابروی یک روزه

رسانیده ایم نهاده است که چون سن شان که بر ششم در بود به سر برده است
 میکنیم شیر و میوه جزو اعظم غذای ایشان است بمانند من خود از خوردن میوه
 مصنوع بودم و از طلب حکم عدم جوار استعمال شیده در این صورت خوب بود
 تصور بساکت و کم خوراکي مرا کرد
 فردای آن روز که ۲۳ سبطا مبر بود در ۲۴ ساعی حرکت کردیم در جوار جبال کن
 با رنگ تیره و حرمان از حضرت سر بسوا کشین بودند این هم یکی از بجهی
 بود از پس سرایشی تنیدی که طی کردیم صرخ عواد و بارلمان خورگشت بجهی
 برار پارچه شد بایستی سجا پارخانه دیگر رفته عواد و دیگری تحصیل نمود از این
 مافش زیاده از نه و رست بود در عوض صرخ ذکر آوردن و خوشن
 و وسعت و قمار صرف برابر کردن اشیا عواد و شکتی ببار ببار
 و را بی شدیم در طرف یار با جبال اگر کارلی واقع شد بودند از دور
 خیلی بواسطه تفاوت وضع و حیث متفاوتش با شکوه بنظر می آمد سبکهای
 سنگ بودن بسبزی یزد رنگ تیره که ایش روکش انیک سنگ و قری
 بود این ترکیب لون سخا اندکی دور نایش را بحال آورده بود را بی که ازین
 رشته که او آمده دارد و خلی سنگ و صعب المعرات حیواناتی با فکشی
 شده از انیک حاسس میکردند که با قدری راه مانده است که باید طیفانند قبل

داخل مملکتی که وضع مملکت ایلدار دارد و سر در پیش آسان تر از سر ایلدار
 است از حسن اقبال و مساعدت اصلا سر ایلدارانی ندارد و بگونه آه که چه خوب است
 برای اسبهای چهاره تنبت از گردن گدشتیم در جلو عاوه چی روس سنج
 بند نشود بعضی رخان سیاه و سفید که بجهت بنات و اشک بران زنانه
 در روی این صفحه که سگهای آبی بزرگ در بین راه پاشین شده است
 جریان آبهای خوش و چشمه سارهای گلشن شصت و پنج را غیب بجز یک
 در است داخل این ایل شیم یک مجسمه پستی در دریا چارخانه
 واقع شده بود و لنگه اش از اینجا کنج بور نوایر برده بودند از این مجسمه چنانست
 که اینجا بقایا متعلق بوده است در پست و چهارم باید برای تو کبر
 بر اسیر و تاشای تغییرات جدید ارضیه و حج و جهای مجددی که سگهای
 و سبزه و نشان پاشین شده بود و کلمه و سبزه و نمون و دشت الی
 از مساعدت طلوع در چارخانه و اشکهای آب خوب جادو که ما را
 با حرکت دادند بطول جاده و اله قورقون که غالباً ترکیب خوشی داشته
 ش بودیم عیب است وضع چنین مخلوقی که خود در بیوهایی میکنند
 و عمارات را بر دای خود و اگر اینها صورت قبرستان بزرگی را
 که در خوه است بنات در اینجا درج میکنیم تا نمونه از وضع دفن کردن

مسلمانان باشد از ابتدای آینه بلق در دست چپ خود جبال قفقاز و در دست
 چپ خود که کوزا اولن را شمشیر نمودیم که اولی را زلف و کوزا اولن
 از خروج از چارخانه کوزا اولن همه را از شمشیر و خم زیادی که دخول در آنها
 داشت عبور کردیم همه را از مجرای سیلاب رودی که تخت شمع و علی بابا
 میکند نیم آه جاده و وضع چنین میشود که بواسطه تصان که بهما رسیده است
 این دهنه که دین کربای قشقت واقع است بخاطر می آورد در دوازه امرتور
 ولی دهنه توری اندک عریض تر است و این بهم نزدیک تر و پر خم و چتر است
 که دای بزرگ چانی که کوئی تازه از کوه سوا شده و افا که از عرصه عبور میکند
 در راه را بلا غایت پر حمت کرده بودند نشین کش با رعایت بدن چاره ماراضه
 گلههای سخت میکرد بکثرت زیادی در سر راه حاجت و خیر میکردند و بسیار
 نبود که خونی از نیش بکند امتحان پریدن هم در خود میکردند که بجای کیر طیار
 کرده بودند از شفاف که علف برزده رسته بود در یک جایی دهنه که جنل
 وسیع بود و بلا فاصله تنگ میشد ولی بعد از عبور از یک خم و چتر و اوسیه میشد
 و قش بدهنه اولی این بود که در تنگ شدن و این در دست یافتن بود
 نای که کمر شد در جهای دریا و کلهای زرد و سفید دره و آب کنای سپهر
 عالم خوش و لطف خاصی داشت یکدور نای سپهرانه و حیواناتش میشد که

در اینجا
 در اینجا

قبل از اینکه بشیر دست آید به بر و خور و نیزین وارد شدیم اینجا بخت
سرحد قدیم چین بوده است شهر محقر و درختی است خانه شش تنگ است
در این شهر برای پست کوچک تیر و دیو و بوی و خربزه و گریه و بادی عادی
از گت قدیم صینا که خراب شده در خارج شهر غایب است رودی بوم بوم است
از خود شهر میگذرد و بی هم دارد این رودخانه باراضی میروند که آن را
نیز متنی بخنکی است که تمام درختانش و قاش میباشند این اول خنکی بود
پس از خروج از آن پست شاید که دیدیم یک تیر از رختی است که از صینا بود
مانده است که تقریباً چهل و هشت کیلو متر مربع بر یک تیر از رختی است
جنگش کرده اند چه حوصله و چه تکی ناهنگدا در سر راه است بود و شد
و شمع ماهه عالی داشت مدت میدی بود که ماصورت نیم رنگ و باخته
نمیده بودیم که در میان ناه و برکت اینوی بازی میکند از رودخانه
عبور کردیم جاده بسیار بد و کوه شد بقصا از دین که شتم و بار خنکی ظاهر شد
در وسط سه قریه خرابه نمود اگر چه خنک و نوار قلمی که در جوی و جوس خرابها
بودند با نموده آنچه را که جنگ بر آن محالی که خنکی جفت حاصل خنکی نمود
چنین جانی صبح ابدی و فوخت سردی را لازم دارد تا بلکه بحال باید و بهتر
بنموال باشد در نیمه شب روشن شد این خرابها مخصوصاً در شوش که در آن

فالمها پشتر مزید بر علت شش باب چین و دغدغه شده از این خرابها
بخاری و مکان پوال غایب است و چنین نماید که از جبرئیل و مان محزون
و بشاش حقد را دارد و راجع می نشسته و افضل اجاق همه و اجاق سهم
خاموش شش است که تحصیل تلافی از رود و بجا آید تا تو انیم که در زندگانی
جانشین مردن بود با معنی که حالت نیست را داریم بلکه معنی پام و رفیق دلی کنیم
چه ضرر بزرگی که از راههای رحمت با وارد آمدند و قنای جوی مرا که پانی
و قنوه در میان آن بود و او را غن کرده بودند و مسح از قنوه باقی مانده بود و باقی
تمام چند خنکی چنانی جسی که دم این جا پارخانه با چار دیوار غن شد و جسی که
خنکی کو چاک است اما در وی خواب آلوده خواهیم کرد چرا که خسته ایم و بجا
میوانیم کینجان چانی قبل از این شدن بنوشیم و برای غرق و بوم
چارخانه محاذی رودخانه واقع است و محض ملاحظه خطر اشخاص خنکی در آنجا
حاضرند و عاریت را میباشند پسنگهای میان رودخانه آفند بزرگ و بوش
چنان تذکر بود که اشخاص خنکی بواره طنابها در دست گرفته گیرش بر آید
به خود نیز خایل بار می ما بود که مباد بریزد این سانه در این رودخانه
واقع میو اگر این خرم و حیطه را رعایت نمایند
در این محال لیلی که اندک عرضی دارند از بنا میباشند که در آنجا

چنین جانی صبح ابدی و فوخت سردی را لازم دارد تا بلکه بحال باید و بهتر بنموال باشد در نیمه شب روشن شد این خرابها مخصوصاً در شوش که در آن

بر چه است صورت ظاهر و نفس است شخصی مخصوصا با گفت که در آخر پستان
 عجز از آنها خطرناک است در بهار مراد و پن قولی و آلتین ایل با کمر و پوت
 میوه چو که دور و خانه بورخان و چمن سریر که در محل زیادی را در برگیرند
 گاهی میوه که در کنار یا نروده روز و غلب باید تا سه هفته معطل شه
 پس از خروج از خورق از خوابهای شمر قدیم چنانی چین که شتر این شهر قبل از این
 دارای چاه بزرگ جمعیت و دو کارخانه بزرگ بوده است اول دفعه است که
 در این شهر خانه چینی با نقاشیها که در سر درش که در ده دزدیدیم در دوازه و باروی
 شهر قابل استنار و تجمید است چرا که عرض دیوارش زیاد از سه ذرع است
 اگر کش باید پانصد تا شصت ذرع مربع باشد از عجز در میان بوته ها و گزها و آفتاب
 و غرابها خوب نمودار میوه که این ملک چند پر جمعیت بوده است همه را
 ما ذیم تا با کشتور رسیدیم که یک شیر چینی بایل دوم مجید در میان حیاط چاه
 منگوانه بر پا داشته شمع است و چند قدمی چاه خانه اردوی قازاقا بود
 قدری دور تر از این چاه را سبزه که دم که مرغان شمع بودند
 استسبارا بواد و بنده و ما را می شدیم در همه را بهما شخص درست میفهمد و تیر
 که چنین ملک را چگونه پرازدخت کرده و پستانها کاشته میوه که با فضل باری و کمر
 مانده اند و سها چون اطمینان از مالک دیاری این حدود و شعور را دارند

و خیال مباد و معاوضه اش را دارند تا آنچه حجت بخورده نمیدهند که در بعضی
 آن بکوشند و بحالت اولش مباد یعنی در آبادی و زراعت جاه پند
 جمعیت نیز بسیار کم شلخت سابقا این ملک چهار کرد و نفس سکنه داشته است و
 با فضل مشکل اگر دویست هزار نفر داشته باشد چهار دهه در تقاری کت که را
 بمقام حیث دولت با استعداد تیت رساند از آن پس بچینی گوئی
 رسیدیم شریک از دقان سکنه اش جدا و بهما می در خوش برخوردی دارند
 خانه های چینی زیادی دارد عمارت چاه خانه خانه کهنه بوده است که دولت
 رؤس از شخص دقان قباغ کرده تاسیوس و اورداده است است است
 میوه و سندی و تیر و غیره بر سر چینهات سقف اطاقها را تیرهای قوی و
 انداخته روی آنها را با نیهای بر دیف به یک گرچین پوشین اند و دیوارها از
 قبت برجه است جفت و بست و بحالت بسیار قدیمی مانده است و بعضی از
 کوشیه خانه ها که از چوب بنت ساخته شده و بنا کشت میباشد و از در و نمان مرغان
 و خروپشند میگویند و تقا چینی مسلمان شن میباشد ولی سبزه و دقان
 شریک در انقولیت این خیال را نمی پسندد و تقا نازبان چینی
 میزنند و زبان سارت را خوب میفهمند سابق بر این در میان خود خان و
 مین باشی داشته اند با فضل آبی قتل و قاضی دارند مذهب را که چینه

بیرایانند و در آنها خیلی عزیزالوجود و مرغوبت کمال میکنند و مال بعضی
 برسد اندر در طایفه های بزرگش ریشمی زنند تنها در بخش میزنند بلکه مثل بیا
 بعد چنانی آنری مرکزی خود در لامپانی هم که بارون بزرگ میزد و ریشمی میزدند
 شتر زادی دارند با آنها زغال سنگ می کشند هر که زغال سنگ میزنند
 در مملکت در تقاری این زیاده ی بعضی می آید نفع و طلا و صلی و فوردارد میگویند
 بالای کوه بس مرتفعی چمن آب گرمی است که آتش داخل در مرداب جمعی میوید
 که منووم بآل گول است آب چمنه در جبهه داغ است که با برین برنج خوراک
 خود را در اوی زنند آه برنج خیلی رغبت بودیم که در چارخانه قدری پیدا
 کنیم تا تغییر یافته بدیم چه خبر است بر روز میوه و هر روز میوه
 و فاشا کمر از قاشاق رویت مغولی را دارند با وجود و اخیه اسلام زنشان
 به وقت روگری دارند

بعد از چنگیز دزی شهر سوی دون است آنهم مکنون از جماعت و فاشا
 این شهر از اولی آباد تر است ولی همان کثرت و بکازان پشته کثیف است
 چمنها در کوه و در زنه قله چمن می کشند با کهنه خنجر و استخوانی با کلاه میزنند
 ضرورت داعی است که بگویم حقیقت میمون را دارند اگر من اندکی از اسباب و تصاویر
 آنها میدادم و بنظر واقعی بعد که نگاه میکردیم هر طرف بعد که از پشت می بینید

و کرده میدادیم در وسط شهر و نزدیک بازار چمنها در روی تخت مرتفع
 مجسمه شیری که برکت قمر و سبز رنگ شده بود قرار داده بودند لابد چمنها
 برای این علامت باید قصه و حکایتی داشته باشند باز این شهر دل شایسته
 و بیا کثیف است اطفال در کوه چار بونه و عریان میدوند در ساعت
 بقلبه وارد شدیم و بکلیستقیم بمنزل کلون دارمان وار گشتم این کلون
 کی مدان شهر است برای منزل کلاه و کی بخش را معین کرده بود
 در اینجا شام خوبی با داد با چتر رندت با وجود آنکه حرمت راه است
 کردیم این یک بهانه بود خواستم مطالعه کنندگان قبل از آنکه بدینا طلب
 و به لحاظ تفصیل دیگر بردارند اندکی آسوده شده استر حرمته

Madame de Uffalony
 دایم از دقایق
 منشی ثانی

قولی پای تخت ولایت و در تقاریت که عبارت از گلشنه از چمن غری باشد
 که رؤسا در صدد اسپر و اسپرینش میباشند کی از ایالات از بنده حاصل شود
 ایالات آنری مرکزی میباشد مساحت و عیش تقریباً بقدر فغان است
 از جبهه رخ افای قریبی که عبارت از ظاهر نوعی باشد و از حیث صافتری و بوم
 مخصوصاً ثابت تا به حلقه ی ولایت مربوطه دارد این محال قسمتم

۱ ناحیه حاصله که عبارت از دشت ایلی از ابتدای اتصال دو قطعه کوهستان
 ۲ ناحیه جنگل و جبال که بدور ناحیه حاصل خیز محیط است و بلکه فقر و کسالت را
 ۳ ناحیه ریزه بار و بادیه که در طرف غرب واقع است از آنجا که در شمالی از ولایت
 خارج می شود **ناحیه حاصل خیز** بواسطه معتدل و گرمی آن
 حوضات کمرشده و در باله نشسته کرمای ترکمان با و مجامعت و بیخ
 سیر بواسطه جبال مرتفعی که سوا و منقبضان شمال مملکت امتداد دارد تا پیش کمر
 شکست جنوبات بطور دلخواه از دی بعل می آید محل فیه و منداب و تدر
 بنجاری که درون باب زویش شده است قله و سر بریده پیش عجب غایتی را
 دور ندارند و منظر عجب حسنی می بخشند میوه اش را تا بر غیول و حیوانات
 می برند و برای این مملکت سردسیر نقل خوب و مطلوبی می شود

ناحیه جنگل و جبال دارای مراتع و ذاکل می باشد جنگلهای معتدل
 بواسطه وفور شکار باب غوثی صیادان افزایم دارند و در جنگلهای مزبور کوه
 کوزن مرالی یافت می شود که شاخهای رملکت خیلی مرغوب و در باره عرض معتدل
 که درون مطلوبت بالاخره در ناحیه آخری که ناحیه ریگت زار و بادیه است
 یک قسم خاکی یافت می شود که چمنها برای آجر سازی استعمال می نمایند و چون در
 واداران غولهای آنجا چشم شکست و در باد و الود و ر و بان به چمنها می آید آن

بلایات جزو نیکو نگاشته سابق بر این ایالت از قاری معروف آبادی
 جمعیت کثیری داشته است از آنجا که چمنها کار و کارمین می باشد حاصل خیزی آن
 ولایت را منتظم نموده اینجا برای مجوسین و قبیله جوس قرار داد و چون پیش کرد
 آنجا نصیب یک بهمت مجوسی باین ولایت آمد بودند سربازان و کاردند و بلکه چندین
 میاد که ده آب و شس نمودند اراضی بعضی قبیله جوس را کشت و زرع کردند از آنجا
 و شمرهای مذکور تا چندین سال در حیطه مالکیت خود آنها بوده است از آنجا که
 و بارگاه و گدازان بطور دلخواه میگردانند اینها را باب العظیم اسم الله
 کارخانجات روغن کشی و کاهتپزی و ظروف سازی و رشته بری استخراج
 حتی کارخانجات آبن آب کنی و رنگ سازی و رنگ زنی و سایر غیره گسترده
 میگردانند صدای مخصوص راجحان صدای مساعی که مناد و نوازش نویدگر کار
 و فرج و نجات دیدن بوده است امروز هیچ یک از اینها در کار نیست چاره کار
 نفس بکند مبدل به دیت و سی هزار نفر شکست آه از شتات بلوکه گشته
 شرقی با کاشغرا خراب و مضطرب کرد و در پشته هزار و هشتصد و شصت چهار ستر
 بمیلهای قویله نمود جنگ عمومی و ملی که آنوقت آرام بوده است متعال فیه
 و نفعهای مسلمان شدن با تار آنجا جمعیت کرده شهرهای چین را آتش زده و علیها
 سافها نموده و کینه آنها را تمام بقتل رسانیده بودند لغو باد من شراب

طوایف مشتمله که در ولایت در تقاری پگون باشد از در تفصیل
 طایفه تارانی چوبها تقریباً یک صد و چهل سال است آنها را از کاشغر کوچان
 در این ولایت کفاده اند اینجا عت پهلان پاشنه تختشان در جلگه
 ایلی از نقطه که دو شط قفزد و کتس هم وصل میشود بطرف چین قوچه و آبست
 کاش و تار و دغانهای کچی که در طرف یارایلی میباشد
 جماعت دقان با فضل کت معتبر و پیر جای شد قوچه و توی دون و تارانی و
 آنها باشند این شهر با موطن چینی آنها باشد و سر چنان و قبیله چنان
 جماعت طلاق کنون بانی نسل طوایف کت صحرانشین جنوب چین خانها
 باشد اشتقاق طوایف چادشین اصفه بر اسطه یک مصلحت و آن دقان
 طایفه سیبو مردمان نواح و کاسپی باشند و از امتزاج و داخل و کوچی آنها
 طلاق بمل آلف و آنها بزرگ است و بزرگتری اشتغال دارند و بگردان و شکار
 طایفه پسون از عقب اندای تشون چینی باشند که در این پانچ
 اختیار کرده اند بالاخره در ولایت در تقاری چینی و تانجو و قزوین
 روس نیز معدودی است شهر قوچه در نظر من کیف آمد کوههای کاش
 نیت حضامی زیادی که از قدیم بوده و بل کچی برایش بسته دارد از هر قبیله
 و تخم غریزه ریخته و با کفایت بکار آید است طاقال لغت و برینه در کوهها

آمد و شد میماند پسکته این شهر مرکب از پنج و قالمق و چینی و تارانی و دقان
 و سارت میباشد بازاریش متعدد از خجرات و کاکین قدیم جنبهاست
 با وجود کمبایستی منته باشد با فضل کیف منته و در نظر پاشنه میماند
 پاره از زنهای این شهر مثل مادر و ناسی میماند که لباس پوشین به زنهای
 بخصوص میباید باشند مثل گوشت کت بیان نانی میماند که آرا با یکدیگر
 زیادی لغاده کرده باشند شخص با بزرگتر که من آنها را میبیند
 بابایستی چند روز دیگر دوباره آنجا معاودت بنایم
 چینیها چون در دمن با صورت مرده صفت با وضع استخوانه و بی و بانه
 چند تعب بسیار خوب و اعلای در این مکان کیف بر بویکن است در چوب
 کاتولیک روم کش کردیم در یک جایی که از دوستش اطاقهای چینی
 بوی باز میاید در این از چوب بت برجه و زمین بهاش تمنا بکار گذاشته بود
 در راه که با نیک کردند صفت نمودار میگشت که با نره غنیهی رو پوش بود و در راه
 سیدی که از او چوب خودی آویزان بود پدیدار میگشت از دیوارهایش شکل
 حضرت مریم اگر کارهای خوانها آویزان کرده بودند
 چینیهای صوبی مذنب این شهر جاد و ادعیه فضا را حفظ کرده اند و از هر قبیله
 یعنی آتونی کشیش تازی کاتولیک بنام خود مقلد کشت مضامین جانشان را

میانید و برغم خود ایجاد را میکنند تاکنون ده نفرشان در این صوبه داخل شده
 یکت در حقیقتی را دعوت به قبول در اخلاقی نمودن و ترش می گفت در سینه بود
 یکی داشت بحکم صفتی که با شاق برایش انداخته بودند با چند صندل و چند
 در اخلاقی بود در روی میرزا اسباب لازم و مختلف گذاشته بود چند صندل
 از لباسش را از دیوار اخلاقی آویزان نموده بود خودش یک جیب لایک بود
 فراموشی پوشین بود که نورک پایش می افتاد و شوارش میان بود گفتا شین
 برسته و نتوانی داشت لباس با این فراموشی بود سید در آن یک
 لباس چینی را بمن تعارف کرده بود ولی لباس من از صوف برشته کاچین
 و بیاد شک و مقول و دریت این جوان زن کار را گویا شین را شین
 بهم تابین بود و در بالای سپر بواسطه مشول می بهم اتصال داده و سیچم می
 بکار برده بود حتی از آن سنجاقهای گفت هم که غلب از همکامی خودش در
 پیشانی بر میزنند زده بود ولی از بر سمت چپش را یک پارچه سیاه و کله که
 شایر می بود و چپین بود و این یک نوع زنی است که غلب و حر را و
 اینجا را کرده بودند در این دیدن کردن نامانیک می نیز همراه بود و
 یک نفر صفتی که انداخته می که شورش رویش بود و در پیشان او بودند
 چنان عین بود و در روی چشش بود که عینت میرزای دامت را بخاطر آورد و یک

چشمش بزرگ بود و از دور چون شیه ساعت مردانه می نمود شانه و شل را یک
 فری تعبیه کرده که باز که میخواستند بالا یا پایین کشیدن عینت را نگاه میداشت
 چون مادر کالک که کاندان بودیم و آن دو نفر تعاقب می آمدند و
 مشغول داشتند که معابد بود ایا این را نیز تماشا می کنیم اولی از آن معابد را که در
 استادم گویا خیلی مشهور بوده است قشبه ای شک درینا شین
 در واره اش را برین دارد و در داخل نیست چپ یک تخته بود که اطفال
 خور و سال در وی خواندن و نوشتن یاد میکردند نیم تخته و میرزا یک تخته
 بیز نیم تخته خود مان داشت در وی مقرر داشته بودند جادو
 را که یک طاق داده بودند این توره برای این بود که پوست خربزه را که
 اطفال بخور می کردند در وی بریزند چنانکه تازه از اینجا را و تحصیل علم
 فارغ شده و توره را پر کرده بودند و بگله مثل خودشان تحبش بریزند
 در پنج حیاط یک کلاه فکی که مشرف به محراب بود ایشاه در جلوشان پرده
 او نیمه بودند با شین بود و در بار که نمیکردند صدا و حضرت مریم که
 در اینجا گذاشته اند نمودار میشدند در جلو هر صفت یک مجری و یک
 گذاشته بودند که خاکستر و نیم بوشه بھر را در وی بریزند در مجری که
 گذر و خبری میخواست که آتش بھر را دایم در شین میزد از دوطرف

ضلع مرکزی دوازده گانه کشیده بود و آنچه بود بریزایدی با بر قبا
 و علمهای چندی باب زینت معشوق بودند دیوارها را با لاج و کتیبه
 از خروج از این مکان تکرار اخل در دو مکان که شباهت این ولی تکرار شدیم اینها نیز
 همان حیاط واقع بودند آنکه در طرف راست بود متعلق مخصوص بود و صورت این
 مرکزش را تصرف نموده بود و وضع رنگینی در نگارش را در حکمت تصور کرده بودند
 در بالای سر تالابی چندی که صورت در تفرقه و جنبه چندی که مدینه بن
 بود اولی منسوب بودند کشید آنچه بودند مردن و خفاش را کشید
 بناز تالابی وضع بود اما تالابی پاسبان را که تالابی پاسبان میباشند
 بر چند که سواران را و بار از خانهای بیرون میآید و کثرت الصدوق میباشند
 مساجد اسباط وضع بنا را از پیشها کرده بودند شبستان مسجد را با تالابی پاسبان
 بواسطه سونهای سنگی احوالین بودند پوشانید بودند در این شبستان یک حوض
 وضع عالی است که در آنجا سجاده و احرامی زیادی گسترانیده غار نشوید
 در روی غیر از آنجا که با حوضه نماید سجاده انداخته اند منبر را بر چشم جنبه تالابی
 کرده بودند این مساجد و مدارس را که اندیشه فکری باشند تقوای آنها را
 با کثرت لطف و خوشنویسی خاصه پوشانیده اند چهار منبر سقف را بخت کرده و در
 ضلعی را در روی نموده اند اکنون نقاشی خارج از قاعده جنبه بیرون بر روی نموده

در این بار اولی که تالابی کشیدیم بهتر در پاسبان کشیدیم که کوفی تالابی و تالابی کشید
 که این شدت زیاده شده بودند مجبوراً صرف نظر کردیم و بدقت باز را
 نمودیم پس از خروج از بار اقلیای روهسار را نیز تالابی کشید و تالابی کشیدیم در آنجا
 چند قطعی با چشمان خورد و صورتهای شکسته متول خواندن بودند
 پس خودای از روزی که پست و ششم سبطا بر بود سیر بوشری تالابی که لازم شد
 خدمت دولت روشن بود و بعزم دیدن شوهرم آمد و چند نفری را هم برای تالابی
 گرفته بود با خود آورد و بیا تالابی کشیدیم که چگونه تالابی کشیدیم که تالابی کشیدیم
 باشد ولی چنین قیاس کردیم که حرف همش مطابق با حفظ کرده است
 این سیر بوشری آدم با وجایت و خیلی خوشگلی بود ابد احوال و خوش
 بمغول نمائست تالابی کشیدیم که تالابی کشیدیم که تالابی کشیدیم
 چهل سال قبل جنبه تالابی از آنجا نقل اینجا داده است این شخص اصالت و
 خود را تالابی ملاحظه میداد و از خشت خودش برای تالابی میکود
 کاشیهای خانانند قد میباشند و لاغراندام پستان زرد رنگ
 خاکستری رنگ و سیاه رنگ و قهوه رنگ هم میباشند ریش بور و
 ریش بکانه انبوه میشود و دهنش بزرگ و لبهاش متوسط و اندکی حیرت
 دهنهاشان بسیار سفید و چانه مربع است چهره مثل دارند و بدن

در این بار اولی که تالابی کشیدیم بهتر در پاسبان کشیدیم که کوفی تالابی و تالابی کشید
 که این شدت زیاده شده بودند مجبوراً صرف نظر کردیم و بدقت باز را
 نمودیم پس از خروج از بار اقلیای روهسار را نیز تالابی کشید و تالابی کشیدیم در آنجا
 چند قطعی با چشمان خورد و صورتهای شکسته متول خواندن بودند
 پس خودای از روزی که پست و ششم سبطا بر بود سیر بوشری تالابی که لازم شد
 خدمت دولت روشن بود و بعزم دیدن شوهرم آمد و چند نفری را هم برای تالابی
 گرفته بود با خود آورد و بیا تالابی کشیدیم که چگونه تالابی کشیدیم که تالابی کشیدیم
 باشد ولی چنین قیاس کردیم که حرف همش مطابق با حفظ کرده است
 این سیر بوشری آدم با وجایت و خیلی خوشگلی بود ابد احوال و خوش
 بمغول نمائست تالابی کشیدیم که تالابی کشیدیم که تالابی کشیدیم
 چهل سال قبل جنبه تالابی از آنجا نقل اینجا داده است این شخص اصالت و
 خود را تالابی ملاحظه میداد و از خشت خودش برای تالابی میکود
 کاشیهای خانانند قد میباشند و لاغراندام پستان زرد رنگ
 خاکستری رنگ و سیاه رنگ و قهوه رنگ هم میباشند ریش بور و
 ریش بکانه انبوه میشود و دهنش بزرگ و لبهاش متوسط و اندکی حیرت
 دهنهاشان بسیار سفید و چانه مربع است چهره مثل دارند و بدن

دستما و پایشان بزرگ است غایب سوار خولی نشد خیری که خوب
 و خارق و بطریقی به خصوص در اینک این شخص پادیده بدین شهر آمد بود
 من توانستم به باطن کیم که حیث سوار را بیکه پاید است در سوار کمال حیا است و یا
 هیچ نمواند سوار شد و علی بر این مرتب بود
 در حالی که اظهار تمهید خاصی را که برای آن خبر کرده بود کشیدیم میو بوشی از
 بلوا و شورشیک بجهتیا کرده بودند از برای اقل و حکایت بیکه و گفت و قی که
 و وقتا نما شتر با اندائی را متصرف شده بر چه جنبی در شهر بود قبل پندیده بجان
 آنها که قتل عام پکنه آنجا در طول خواب کشیده و حال که پیش از شب تا بطریقی
 پیش طول کشیده بود که از اینکار دست برداشته بودند چنان این بوده که معلوم
 خود نیز بجای دای خودشان ادا کرده شکم خود را بر منده میوه پیکار و خبر میکردند
 زنهای این شهر نمودن اهل خود خود نیز بر میخورد و میزدند
 پس از چند دقیقه اظهار دعوت میو بوشی کشیدن آمدند و از این اندازه و موافقت
 کمال حیرت داشتند زنهای چنان ترش بودند که شوهرم توانست پادوشی اندک
 بویست و چشم و فانتان بردارد و بجا شد از اینکه چشم از اندازه سایر اعضا
 کاکلهای و از زنهای قلماق و وقتان با به الا حلقه بین آنها و زنهای شکر
 چنانست که کبیرا شت قمت کرده و جافند و در پشت سر کرده میزنند و یک نفر مختص است

غایب از اینها چنان نشت و آنقدر بکل بود که شخص امی رت پند می کرد
 آنها با اینکه قلماق بودی صفت نبود و بلکه خوشکل بود شوهرش آمد و او را
 کاری کرد که چرا با اندازه که فشتن در داده است اینکار از ساعی تا نظر
 کشید بعد از صرف نهارد مشغول شدیم تجارت و خورده فروش چندی آمد
 اسباب زیاده کی قیمت فوق تصور و حبس خارج اقبال بودی در غرض
 با نمودند بیایستی نیمه قیمتی را که معین کرده بودند با آنها داد و این قیمت
 بود اگر چه این کسر قیمت و از شان میداد ولی این قدر و قرار عدم نصبت
 از اینکار خنده و حله بود که بکار میزدند چرا که فدایش را معاودت میکردند
 اجناس امی آورده اظهار رضایت بهان نیمه قیمت میکردند و در میان
 یک جوان تاتاری بود که از اسپه پلا لانت آمد کارش طلا جوی و طلائی
 و طلا فروشی بود و بر کار میگرد با طلا میکرد تمام روزمان بتمیض اندازه و
 فردای آن روز را (پس بطبر) با کفول و ارماتان تماشای بازار مفضل شدیم
 که کله اش را تا به ربه بازار برده از اینجا پادیده شدیم تا کربای خود که بر یک
 همه چیز را بقت مشابه نامیم از بازار قدیم چنانکه اندک آثاری نداشت
 استم چند کانی که دور نیست اندکی منقه ترازیار و کاکلین باشند ولی تصاویر
 بکل مکت و مغوش است در بازار اینجا چنانکه سابقا بزرگتر بودم چنان

و شش است و بکجه خیر هم مخلوط شده است تازه در کینه طواف درشت
 که شخص خود را در شهر غارت من تصور نماید از کثرت شر و کاه و خر و خوا و
 راه عبور و مرور مد و او جلی بصورت و صفت عبور بتاسیان و سیر
 میدهند در چند قدمی از دکان خراط و بنت کار ایستادیم تا از قیمت متاع آنها
 استحضار بهم رسانیم بگمانی در آن دکان بود که از شره و پیشان علانیه نمود
 مصمم بپاره کردن ما شد زنها در بختان اطفال ضعیفی را که منور هم شیر خورد
 میگردانیدند یکی را زانما را دیدم که در دکانی روغن خربزه دروشنده متاع خود را
 در روی آتش نگاه داشت بچمن نشسته بر سرم که چرا ایگار میگرد و سایر
 نیز در کوزه و برزنها بازی میکردند چیزی که ما بچوقت در پیشون میگردیدیم
 در جلو دکانها بخانی را میخوردند در آنجا کلم و سبزی و چند روغن و با نان و کباب
 و خربزه و سب و قفل و کبی و غیره و غیره جای داده بودند

گوشتهای پازگل او بکجه بودند و بهین چه صورت بازار بختیم و غلبه
 بازار از طایفه سارت میباشد یعنی پشتر از چینی میباشد قضا قدری چانه
 خشکی ظاهرش مشی نبود و خبر دیدم از قوار که معلوم گشت بر بازی روی
 این چالی زیاد صرف نمایند از سباب سنگ و ساقی که در این شهر
 از قوارین نمایند که مرغوب باشند و بکجه هم کرده اند ولی و نور چانی

بمختور است چینی و باب برخی آنجا که قیمت معیار و بکجه بهای گران و بیجا
 دارند مکان و وضع عطاری اینجا وضع غرب و چینی است در وسط
 او دیکر باس و شش بازی روی هم چیده بودند کاه که روغن بزر
 در وی میکشیدند تا شاکر دیدم اهل اینجا هم از او میخوردند و هم میوزاند
 بک نیز در انجونی را محل جرحه دارد داده بودند در طرفین و کور و کل
 ماحه بودند تخم زرد در آن بکجه میکشید این کار خانه مقداره روغن کشی بود و بخی
 که پس از جوشیدن تخمها را در مکان جرحه میخکشد روغن که از او خارج شد
 عارضی میکشیدند و قاعله اش را در کوزه خالی میکردند این کار خانه و این روغن
 اسباب طبع بوی پخته و غیر مطبوعی بود از آنجا که نشسته داخل در
 رسترانی شدیم (خدا خانه) که جمع کثیری با آنها میفرستند در محل یا کرباش
 آشپز خانه واقع بود در سمت راست که باس قند چندی باشد در آنها پنجه وارد
 و خربزه های دیگر ریخته بودند نیم تخت میزبانی در میان طاقش گذاشته بودند
 آغذیه که در خدا خانه مزبور صرف میشود از قوار تفصیل است سبزی خوردنی
 مار زهر دار پنجه گوشت ماهی نان نمیده ای ارند بطور قطع و یقین
 بمن گفتند که غذای مرغوب و مطلوب اینجا که با شخص غریز الوجوه
 میشود از لوی خون کشت است با روغن آب سفید دم بوسه است با

روغن آب قمر فلفل و ادویه زیادی باو میزنند تمام زینورهای خشک
 زیر سباب مثل این ضد اصراف کنندگان میشد چنبهای بار که حاج خود از آن
 اغذیه هر که باج میکرشند غذا خانه خوش عالمی داشت چنین نمود که حضرت
 اکبرین استخای فردا کبلی داشته اند تفرج بازار میکساعت و نیم طول کشید
 جمیع بود که توانستم بر جنبی را امتحانی کنیم اینجا چربانی دیده شد که در سبک از
 اسواق سارت دیده نشده بود زینهای چینی ایدیم که خوش میگردند
 پاره خود شها بودند و بعضی دیگر با شوهرهای خود بودند آنها را معاندت نمودند
 از و این خارج چنین معلوم شد که این شهر سابق بر اینها بسیار خشک بوده است
 از برای جصف قلمه جدید دیگر ند که شهر چنانندی بوده است از نوه تقدیر قلمه
 جدید الا عدا که در چهل هزار رزقی این شهر واقع بوده و بالفعل حوضه و اجلی مجرود
 پیشیت پس از جنگ ملی و اخراج جنبها دست بدست افتاد کاهی را اینجا
 در وی سکرانی داشتند و کاهی با و تانها با هم معا کومت میکردند و کاهی داشت
 فقط در وی فرمانروا بودند تا بصرف اقدار رسیده اند از اینکلت ایم قیون
 احساس جنگ ده ساله کرد بتانها از علمهای به و مودی و نباتات می
 که تمام اراضی را از اگر در جنگ چیزی باقی نمانده که ندیده باشم مگر در خانه
 که جنبها کاشته اند و جمل و افا تش که از آن چور کردیم خانه های زیادی از و

خانه های متوطنین اینجا در هم شلخت
 بر وقت کلونی در تان با یک جود سر بازار نریش بیرون می آمد همه جنبها
 سر را بر نه میگردند بلکه از انهم برین میزدند حال چون بهاب شخصی میزدند
 از رعایت احترام در هم اکر ام محروم مانده بودند بدرت اگر چند نفری میزدند
 بوی سلام کردند سایرین که خبری قنای کاری نکردند و وزیران و نریشها
 برای حفظ و حرابت و نظم و نسق این ولایت گفتند که ده دست ممنون
 و عقل سلیم و با نگیان و تانها و مار کبها باشند چرا که اگر ابل اینجا برای مساحت
 نمیکردند البته این قدر سپیدار بسیار کم بود و هیچ وجه کافی نبود
 شاید جنبها را میگردم که افسه و جناس خود را در یک کاری مخفی که کج بود
 ریخته و خود نیز در وسط آن سوار شده بودند بعینها حیت میزی زن که بی پایام
 و لای تقطع حرکت نباید و دوران کبند
 این همه جمعیت و اجتماع نفوسی که در همه این خانه ها و محلات و نریشها
 و سا باطله و ر باطله بروی هم میگر صیده شدن اند بنظم می از راه قبلی و بی نای
 که خود را و اداری بسیار و خروج از ملک و دیار نمایند شود و ارماتان این
 حقیقه را پسندین قلم را الصدیق و تقویت نمود و میگفت علت حق
 وجهه ترک این بطالت تریاک است که علی الاتصال میکشند و نموده

کلوف و رمان کمانان اشیر در عارت بسایه ولایتی پکون بی
 برچه دارد آلا و نمک از و نمک است مگر خند پس بار فن کار چن چند
 بار چه اسباب برنجی کار خود نمک است کلاه و نمک منزل بوضع عارت رول
 ساخته شده است

روز نیست و شتم روزش را بار بندی و جا بجا نمودن و خایر و اندوخته
 مشول بودیم تنهای دانی و کلاههای سپوان جماعت و فغان هر استیضه
 لازم داشتند چرا که فغان و طله راه و چرخه که چرخ می برای باقی میگذشت
 میبایستی از مصراحت تحصیل کلاه و زینهای فغان بستم چرا که بقا بقدر تحصیل برای
 کوشش و از زینهای سارت اسبابها یکم متعلق در اربع سبزو فغان است
 و بر خمت تمام تحصیل شده اند قابل شرت میباشند سی و دو قسم و یک مختلف
 از نیمه نوع و در خمت کو چک است احاطه کرده بودند من آنها را با توبه عیله و در
 خاصی بار بندی میگردم چرا که مقید بودن سیود او و فلولی را در این است
 چند تباین و خفاف بود و زاول در دست من پیدا شده که ابد از خور و پنا
 نتیجه و اگر او داشت و خود را عقب می کشید آ که خفاف عادت است
 زبانه آن عاقل را از یاد من برد و در دست و نیم پس از آنکه میو او را
 بر چیز را بقاعده و بظاهر گذشت و بخیال اینکه در توبه و دیگر چیزی باقی نماند که

نمیده باشیم بر خود حرکت را هم کردیم این یک مرتبه را کفول و در
 نه بار با هم شد بطرف و نصرت فون رو پس و کجای و اوقات محبوس که با
 میرانان خود مان در پارس خواهیم نمود جای نشیدیم تبه ترین این جاها
 صرف شد و بوبرم جای بسایه رزال کوفان کوفان کل رستان نوشید
 قبل از خروج از رستان این بدیه و با کار را بر زوال کفان و ادنی بودیم زیرا که شوهرم کفان

موریش از اولیای توبه او میداند
 در ساعت یک حرکت کردیم و اما حرکت و اما حرکت است
 چار بیت چند مردمان مهربان و صین اپ را که با پیش کشه و خندان با خود
 میگردند جاگذاشتیم ولی قبلان که مملو از فغان از آنها و اسید فغانی با آنهاست
 امیدوار است که اگر قمت بود در وطن عزیز خود با آنها فغانی خواهیم نمود چند
 و چند نفر را از آن خواهیم دید امیدوارم ولی با یک کلام رزال کفان را با خود و کار
 نمود که جبال را با یکدیگر اوقات محال است ولی این در بر حال هم میرسد
 تا دوبار و از راهی که آمده بودیم را می شدیم از این معادوت در یودون و فغان
 شخص فغانی توقف کردیم و متوجه نمودیم موبل و ن مخربیت که از چهل پنا
 بر از زرعی توبه واقع است بستی قبل از بلوا شد جمعیت و غریبی باشد زیرا که یک
 بسوزنم خلی محل داووده و مرجع می باشد بنگام عبور از دی که ساعت پنج

چنگ این چنگل و آقا شایه بر این مقال است رودخانه دشان کم و کینه
کابل و وقت نامساعد عوض خوب شدن بر می شود و رودها بواسطه طوفان
و زدید که در مملکت و تصاحب این مملکت دارند بگذرانند این علایم و آمار آباد
که بلوای رگبت مجد و آنا بودش نماید از میان برود

رودخانه رودخیز آتش را این شهر که از آب بزرگش سرشوب می شود
بخشیده است و برای شهر علم شرفت از زوال کلا کوفی حکم بنا چنگ
این رسیده بود که قورخانه را با نمایند و شهرم را از برداشتن و بردن
اسبانی که بخواهد مانع نشوند لهذا حاکم بواره منظر و رودها مجید
و رود تاسیون نزدیک آینه با سلام کرد و بنوهرم گفت که مصمم است
آمد از ما دیدنی بجند ما را بشام دعوت کرد اینموقع اقتضا کرد که بعضی
از جرئت نهانی صاحب منصبان رودس بکنم که با همه شان مقام و تربت کامل
و علم و دانش در میان مردمان نادان و بیگانه ای چنین دوزخ بر مغانی و
با احدی نمیتواند و گمراهی قاراقا و سترهای عمارت چه بگفتنی و چه
تجربوی که مر اینها است بیسکه خبری که با نماندگر اخبار ذری در دنیا
و مگر افغانی که آنهم بواسطه جایی دیگر و از آنجا بجایی دیگر تا با چای میرسد زیرا که
ملکات با بیولایت کشید شرفت عالم زنهای و شکند و سرفقه با نیت عالم

بهشت است قورخانه چیر شدی و لایقی داشت بر قسم حرب و سلاح آن
در آنجا بود لیکن خوب و خلی شفت آنها آفتابی نشن بودند میا و فالوکی
تفت و یکطه سگله و یکت نیزه و چند تیری شتاب نموده برداشت حصص
که مجموع پس نظر بود قدری تخم و آفتاب داد

پس فدای آنروز را حرکت کردیم راهبر کمانی است بقی بر دوازده کردیم از
صبح دوم اکثر حرکت کردیم بر خودم و حجر نمودیم که شب راه آلتین انبیلیم
عجوز از دقده کوه که در چند ورستی جا پارخانه است زیاده بر خان آمدخت
شدیدی هم می آمد شب هم شن بود بر کتا بهای خطرناک در راه داشتیم
آخری لابد پیدا شدیم سرا با لایش آفتاب سخت بود که من گمان داشتم که بکند
توانیم رسید آسپانین نشسته از شدت باد خود را کم کرده در برستی
تجدید برای نفس میکردن چهار حیوانات خوب که مشق شده هر قسم بودند
ملکی که دزد و درده ساعت و نیمی شب آلتین ایل رسیدیم چه تغییر بوالی
بوارا سرد کرد که آب طمانه و سنجاب زیاده تی میگرد ماده ما نیز در آنجا
احوال مشاهد کردیم علت غالی تغییر آب هوا بود غم کرده بودم که در آنجا
با خود پاریس یرم فدایش را بیستی در جا پارخانه محض جای که در آن بولیم
و اصلاح عراد و بار کاردای دیگر توقف نمایم این اراق و این جهلی نخر

و خود نبوده است برای کسی که در برابر سنگ اده و جاده پناه بر خدای
 چنین را طاعتی نماید و بچندین مکان و لطمه موانع بر خور و بکند سنگ بچان من این
 اوراق شمع گشت چرا که چایا رضا بط علفی که از کور بود بمن داد اندکی از
 بکم خواندم منفعت تجید و بجاش آوردیم اکبره ساعتی را می شیم
 هوا دره درجه زیر صفر بود و چند نفر از سربازهای روس که در قوت باغ
 چادر زده بودند از حال لباس پستیانی پوشیده بودند باری داخل حیاط
 شد و از دور دو گرگ ببار بزرگ مشاهده کردیم بقاصد کمی از گرگها در چمنزار
 فتنی یکت الی سب چرا میگردانند افتد زباید بودند که مجاورت گرگها معلوم
 آنها را بر پنهان بگویند و فکری الی عددشان زیاد است از گرگ و حتی بر
 خوف میخی دارند قطعه بدور هم میگردانند در آن دایره سرشان را در
 بهر یک کرد و عقب این پنج نگاه داشته نگاه داشته تا سپرد فاع خود
 جان سپارد بهر گرگ و فکری که با آنها زد و یک میوه عوض طعم لکدشان
 میخشد گرگها با نخا میگردانند و اغیار خوف و می نمیکردند
 پس از غلبه بر این پارهانی یومی از دپل که بروی رود و از توبه بودند
 از دو مکان مختلف گذشتیم باران شدید را را مجبور کرد که رود و شکار کند
 من دارم و این کار برای ما طاعتی داشت چرا که کوهها نیک ما را آنها مجبور میکرد

مربط بودند و دور نمای مختلف الوضعی آمد در این صورت نگاه با ملاحظه
 کوه را امید دید و مگر ملاحظه در حقایق را که اسباب اعتدال شدت حرارت
 افتاب میباشد و جاده را روح و طراوت بخشین اند و لباس دور
 نمیکند با وجود این حرمان از نظاره ولی نصیب ماندن از ملاحظه دور نمایا کرد
 بهتر از کورهای بی پایان است خاک این صفحات سیاه و برای گشت
 پماند میباشد از گشت خواب محفل بدین شخص تصور نماید که در یکی از
 چشم اندازهای بوسه شل کرده است مراتع اسباب شوق شود
 تصور که مکش نماید زانجه راه بنظر دور نماید اسبها نیز آهسته میرفتند خان
 زینهاست و بلند و سنگین میباشد زانجه آنها را از برت روش قدرش
 مانع بود در طرفین خود کوه و اما دو کوه استوار از گرگ زبانی
 و با لرزه میخشد بود و دیدیم سرمای کزنده که مخرج با باران بود چرا که در کوهها
 برف می آمد چایا رخا نماند و او را کمره آرد و آه روس واقع بودند در حقایق
 بر رخا نماند با این سخن شده بود و حیث خوش داشتند در وسط این بلندیها و فضا
 تاریک او به زیادی از قوت واقع شبنم و از حال در تبه پستان بود
 اینکار برایشان چندان اشکالی نداشت چادرها را در عوض پوشان بجام
 رو پوش کرده بودند که خود را شش میخوانند و در عوض خارج از آلاحت

در میان آتش بر میافروختند و انسان و حیوانات با هم مصافحه می نمودند
 و بعضی که گشتان بود خوش بودند از خوردن خانه که پل نمایان و یکی بر روی
 بودند و مرد و درش در دهنش بود و یکی بزرگ بود و عبور کردیم این بنای
 حیرت بر ما پستی باین کوها و کنارهای رودخانه داشت همچو ابر که
 کوها دور شدند و جلوه وسیع گشت تا اینکه در حالی که پال با رنگت می نمود
 کوه پال شد و یکی است و قبیله تنجا دارد و شدیم که از یک کوه بطل صوبی که
 چهار اسب با نجه و شفت کفایمان را که در گذشته بودیم و برنده که از دیگر تیره
 را بهما بر میزدند چهارم که بر ما عتسج از فدا این تیره کوه پال بهیای
 روس نمودار شد و قبیله از تمام آن تیره که بریم تا بسایه نشین بریم آنهم چون با
 خانهای کوه پال از خوب ساخته شده بود
 این چهار خانه یک پله خوبی بسته بیکای دیگرش زمین بود و ضرری خطری هم ندا
 خوراک جزی هم در وی یافت میشد بر خلاف چهار خانه های دیگر حتی بار خانه او رنگ
 و داشتند هم درین روز هوا بسیار سرد بود و بادی که میوزید چنان سخت بود
 بود که بمرغ آهسته خوان سرایت می نمود و فدا می بود در راه آوار چاه خانه نامیده که
 چرخ عماره گشته بود و دست داشتیم که بیکان خطاری شد و بروم در کل شهر
 و قصبات نزدیکان بر وجه دوا سازی و دوا خانه نیست و دولتی نیست و بی جا بود

و سند طبیب و دانیدند آنهم اگر بدین معانی است بر کاغذ بنامند و دست
 اگر چه پای حرکت در میان باشد که شکر و آسکند و در نوایه که ازین رسم است
 از او میباشند محض که در آسنا شدن و حرکت چنانچه چاه رضا بطرا بخود
 بنامیدگی و شکر محض کوه پال را دیدن و باحت کردم و خانهای قشنگ و فصله دار
 خوب نگاه کردم این فصله خانه از دیگر خانه من باب آتش نوری است
 باغ عمومی است باغ خوبی است غلبه آتش و در تیره میباشند کوه پال
 و پسین و راست خدمت است یکسای روس از دور نمایان است و شکر
 یک عمارت محروم طیقت دیگر تیره پیدا بود گفتند مسجد آمار است از این کوه
 عمارت خیلی دارد اما حاصل چرخ آمده گشت و حرکت کردیم مجدداً
 مساعد و بقدر کفایت گرم شد با وجود که چند ساعت گذشته بود و هنوز این
 در زیر آبی بود و دست که نفع سال گذشته را دوباره پوشیدیم من خود
 اقرار و اعتراف دارم که امسال حساس پسر ما را پیشتر میگویم زیرا که کرمهای
 ما غریبان را از نو این و توحه از سر ما عاجز است
 راه ما که در عبور از دست مار چچی بودنی الفور تغییر یافته منظر خوش و ایامیکه
 در طرف بین کوها یک از برف شب قبل سفید بود و ظاهر گشته نیکه کشا
 و آفتاب زوای سنگلج و باده خود را که قالی سفید زستان از نو

لغزیده بود بایم نمودند در دست یار کوهها چندان ارتفاعی نداشتند از
 کوهت شاه محمود بودند و ایام سربالا و سر ازیری آمدیم و گرد و غبار و سنگ و
 آتیکت رسید مختصر کویری پیدا شد و این کویر بعد از آن زد کیمیا واقع شد
 تا ما و آوران بودند که ما دام در محکم کویری نماند مسافرت کردیم
 در باد و غولها بسر بردیم اما هر آشوب که زد و با شارسید در پاره جان
 چنان بروی بعد که سوار شده بودند که کوفی دست آنان را چسبید
 و حال آنکه دست انسانیت و هر چه کرده است طبعت کرده است این معانی
 معبر که این سواد بی زیاده و بزرگ را بعد که گنجایش میداد تنهای مزار بانی
 صفحات و کیمیا قربان آنها که از خود قبرست در و بجا باز که کجا
 آدمی و نوع بشر نمیند این متبر از شخص نام است
 جاده خراب و وسی در آن مکان پنجم و پنج زیاده و کمالات بالائی بدست میگرد
 با تقدیر سربالائی رستم که هر شسته که ملو ازین با معبر ما تقریباً در یک کوه نمود
 بعد وارد در جاده پاره شدیم که واقع در قریه و تقریباً هر واقع در کنار رودخانه بود که
 پلی بروی آن بسته بودند چون شب رسید بود در همانجا بستی که در نیم و
 علت دیگر توقف در اینجا این بود که با کشتی که در پشت کوی که از او خوابیم و
 عبور کرد و متعلق به سمرقند است اما ما را دارد بواسطه شب تاریکی نتوانستیم از نظاره

اینجا محمود بمانیم در آتش بواجوب شد منظر کوه جبران توتش را کرد و در غروب
 از کوه بکاروان قرقر خوردیم پس کیمیا ما در غیب شکار بودند که با جمعه بر روی کوه
 قرار کردند و حال آنکه در غیب آنها بیست و دو گلی نمودند بجهت از آن کوههای پر خط
 و با غمت گذشتیم و حلقه نمودار گشت بلکه کیمیا بود (در صورت مکان) قرقا
 و در کوش و گشت نیادی داشت که در کنار جاده و جولان میزدند و در ششم کیم
 علی الطلیعه از رودخانه که با سستی بطراوه که کیمیا داره و آتش یکبار نشسته بگذریم کیم
 جاده شیبه بجا و از این نوع بود چند نقطه است و بلند با اختلاف بین اینجا بود
 پس از طی چند دل و گردن بر غول پسیدیم **بسیار غول درین مکان**
 غیب و پراکنش در میان بحر معطی از یکی که احاطه آن کرده است این شهر در کنار
 رودخانه آنور که با کیمیا از وی گذشتیم و آن است کیمیا ای غیب با قوسهای شیب
 مثل با یکدیگر دید و بودیم در کنار رودخانه واقع بود ولی من تقدیر ثابت داشتیم
 که بعد این عوالم را مثل خواب می بیند اشتم با که چه فرجه بود که با پاره نسیبیم
 میسور فاعلوی جاننده کاری کرد که طیب استانی پیدا کرد و ش را لید اندک کردی
 بمن داد که معنی شاد و در سر غول جبروت میسور از اسلح که دریم متفشی
 که بنفیم این شخص در نزد و سها مقبول القول و منزه مجسم بوده است
 بر نظر از برای سیر و سیاحت شهر از جاده پاره میرون آمدیم هوا آنکس سرد بود

با منعی که چند درجه در زیر صفر نمود ما بدیدیم که نمونه از بوی آنها می نخی که در
 رستان دچارش میوزید این شهر تاشانی ندارد و شبانی بکار
 دارد اگر کوچه است خانه های بسیار که کوبال از چوب و فلز است
 شش است سرخی و بل بستانی و خانه که از فلز میگذرد مثل کرب که
 در کوبه با دیه فاده باشد بر چه است یک بر چه نظری آید یک است
 برای داشتن نامنی در چنین مکان کوبه و نخی لازم بود چنین شهری نباشد
 و چنین آبادی داشته باشد اگر اینجا در طرفین رودخانه است
 کلی خانه آجالت و پسر باز خانه در دور و بر آن و قفسه هیچ نمون
 تصور کرد که شخص تواند در چنین جانی زندگی کند مردن باز خیریت ولی زندگی
 که دین خارج از تصور است با همه این علما زندگی در وی کرده سهل که نفس
 می بیند اطمینانی که از اینجا متولد شد اندک ما دایم انیسوس موطن و مولد خود را میگوید
 و یاد خاک محل تولد را که در عالم تجریش می بیند ای عادت چه
 که با داری چه نصرتی که در ما کرده امان از تو که اول سرت جد جان
 دارد در این سفر شخص مثل از عالم دور شدن و از که ارض خارج
 میانه زنجری نمیکند حرفی نمیکند تاشان و صلاسی از روب میرسد که چند
 مگر افانیت خالی و بس جز که امر در صبح طیب با داد اول خبر بعد از آن

از دوا شکند بود از سر عیولی که حرکت کردیم وضع راه بیک سوال بود
 دیگر آبادانی و قرا دروس نظری آید چند دست خط قازاق در سر راه برای
 راه چارخانه موافقت دارند و خودشان در بادیه از انورغ نامد شکند نشان
 چارخانه میباشند گاهی چند لاجپی هم در حوالی جوقه قازاقها دیده میشود
 جاده سنگلاخ و در غلب جابا و اطلس که بای بلند یاده آریک نماید
 کاروانی هم که بار قاش در بار داشتند دیده میشد در چنین برویایان و
 مردی باید و سنگها و بازم و سنگها طی کرد و شکارهای دشت با مهربان
 و مویشی و دانه که کبابی اندای غلظت و عرادای در شکله مار بوی علفها
 خنجه که مرغا پرهای خود را تکانی میدهند باز موقوف انداز ام میگیرند
 در جوقه چارمی بلکه وسیع تر و بهتر شد و ما دایم مثل گلوله بیا خرج میوزیم و ام
 بیک و تیره دایم بیک و تیره بنمید که راه چارخانه معارف را تغییر داد
 باز فیه بود در دشت که تیر با گشته بودند که جاده با کلفی بهر است اگر حق
 شکایت داریم ولی هیچ کس از خوب و خوبی شکایت میکند که از خوب که میشد
 بی وقت که آن خوب و دایم بیک تیره و یک قسم باشد
 که اشتها بهتری راه پاک لکسی از روی واقع بوده است و بر خلاف آنچه
 که عقین داشتیم این بهتری با همه یک قسم بودند مثل جان است

یک چارخانه از سپهر خورشید که گفتم اول خاک میر بود ملک ترکان عقب
 آن سیر که محل تکیه و تردد مردم است بجهت بودی بناهای آن شهر
 من اذعان و اعتراف میکنم که این سیر به نظر نیست که بعد از این که در ملک زندگانی
 خوب و پاکیزه هم در او میتوان کرد سیر به نفعی که مردم هم نمیدانند
 و سلامتی نیست و بان درجه قابل تماشایی است راست است که گفته آید و گفته اند
 لیکن باندک توجیهی معمور است چارخانه پاک و منتهی که در زمین اطفا
 آب میریجه با صابون می شستند چرا که روز شنبه بود اینکار من با عبد
 خود میکردند اگر چه در باطن علت غائی تهنیتستان دیدن و مخالفت
 کتان دادن بود در هر صورت چارضا بطور نش از روز و ماریاد و مکر
 لذتند و اگر محسوس نمیدادند حکما مارا برودن کرده بسجده را میدادند چون
 شب شنبه بود الجاه توقف کردیم معروف است که نغمه گزینش ندارد
 چون از روز را از ابتدای سواری تا آنوقت چیزی نخوردیم و در کمال
 از روزی یک مرتبه هم کمر شده بودند و با یک شتاب تخم در خون ناکام
 صرف کردیم در میان جلاط چارخانه شخص قزوینی را دیدم که شتاب فزاید
 در دست داشت و هویت آنرا قالی کشی که در کوههای حول و جوش ناکار بود
 جوان چار و محض تفریح و تفتن بادی زدنیک آمده و فرامید این صیاد شدن

قزوینی از روز را برای اینکه تا بهر سیاحت است باید چابویم حرکت کردیم
 و در روز دهم ماه اول صبح وارد شدیم شهر مرور از دور و در حین
 عظیم بنیاد رتبه همیشگی قصر است و حال آنکه یکی از آن تصویرها را دیدیم
 معلوم شد که سابقا بخت بخوبی در مکان این شهر بوده و بعد از آنجا نورانی بنا
 برپا شده اسم بخت بخوبی مابقی که در نظر مردم از زمان جلد و قریه دا
 بعیت نامه و اکنون هم اسم علم است شهر بخت از دور صدای خود
 دارد و خصوص قتی که مختصر همان شهر باشد و محض همان شهر خوش
 در طرف بسیار و در شرف و بزرگ ایریک که بطاوی میریزد این شهر
 واقع است نزدیک کنگه اش و قزوینی باشد خانه های از چوب و خرباش
 تخت در ده آویخته است یکی از آنها از بنه عالی و در رف از خانه های دیگر باشد
 خانه شخص قزوینی است در میان حایله های آینه گاهی لایحه می بینم که بر کار
 برای نگاره اول حتمی است که داشته اند چون سابق بر این هر قزوینی که
 بی بصاعت میدخته قالی شدن تن در میداد و امروز بر خلاف
 شهر قدیم و جدید را همین شرط ایریک مشروب میدارد اما حاصل یکی از روزها
 مرور عبور کردیم یک نیاب حاضری اظهار می کشید که مارا یکانی که
 رای نزلان نیاب همگامه حسب حکم کار ناکش حکم کل معین کرده بود

برایت نماید دو یورتی که تعیین کرده بودند چنانکه محضر بودند ولی باز
از خانه بیرون نرفتند و اظهار نداشتند که روزی بایست در آنجا اقامت نمایند
بسیار حاجت و اصلاح در آنجا برداریم تا بنشیند بایست که محکوم که خودش غایب
و ابصر فاشم دعوت نمود در سالوش و در آنجا حاضرین و آنجا بسیار
خوب حرف میزدند که آنجا خانه می بود و دیگری برادر زن بایست محکوم بود
صرف شام جماعتی شهر و عثمان کردند و منت قبول نمودیم از آنجا که بر
آفات حرام دارد و بجل نایب آتالی است مسجد آتالی که یکبار
کلی می آن شهر شکست و زمین تر بود بعد از نگاه آنجا جماعتی خانه را متولی
رنگت خانه اش پشت کل سخی بود صاحبخانه شخص باجری بود همه اوضاع خانه
آلات و نمک بود خانه معروضش تخته چوبی بود سالوش با پرده ابریشمی
زمار و دوز معروض و پرده با قشایش آویخته بود از صاحبخانه خوشنمای
اطاق زنهایش را که دو نفر بودند نمودم خود را زانمود و طاق را زانمود و تمام
بر آن مرتب بود یکی از زنهای بعد رکفایت و حاجت داشت هر چند که زنهای
تا آن وقت خروج از خانه رویان را با پرده سیاه اجوی مثل خوابهای را
خود نمیخواستند و لیکن خود را با یک جبهه میبوی که بجو از زنهای را نورع است
خانه بایست محکوم اندر و نشو و خب و پرورش نامرغوب است یعنی مایه

مادر این شد و میدان در بین دو کلبه ای روپس دارد آذوقه این شهر
از چهل کیلو متر مسافت میرسد با وجود این معیت گرانیت کشت برون
یک کشت و پنج کیلویش دو کشت است میوه از آن نیست چرا که از راه
دور می آید باید میوه اش را از دور نواهی بیاورند با وجود این همه رنگی که دور این شهر
احاطه کرده است باز شخص مرده کمال در اینجا هم مثل کی از ایالات فرانسه گذران
نماید من سیر اشل ملک کی قابل آبادانی نیست تصویر کردم چینی که در کتب
نوشته اند این نفره بالمره خلاف دور از واقع است البته بشت نیست
ولی ملک می که شخص بالکل از او با یوس شد وقتی که شخص بطونش بی می رود
بزرگت علاقه دارند یک کشت عسلده و یک کشت فاضی در این
نام نشینست رویان این تا ما را دوست داشته این منظر را
پسندند چرا که سابق بر این به این باد و کوبه با بختل بوده است خودشان
افشایش گویند چند عسائی در بین شهر بسیار کشت و شترانک بظرم آ
گمان کردم که میخواهند درخت بکارند بعد معلوم شد که با تمام کندن بقدر
درختان باقی متول میباشند چه بختی چه ضرری که این با ناسا بود
مسو از درختهای قوی و شگنی که حایل بین ارض و حرارت آفتاب میباشد
عمر شوند و این سنبله یکبار به آنها محروم بمانند آب هوای غیر مطلوب

سپهسالار گشت بر دو مسافرت در بستان گرما راجل تا چاه در
و در بستان سرما هم تا چمن درجه است مخصوصا مرکب میر خاچه افغان
زیا و میو زن صاحبخانه پات و یک کج را این سه نفرش باقی مانده
آنهم مطمئن بود که بزرگش نماند که دریا خیر

در خارج شهر سپهسالار گشت جنگل تازه از کالج در میان رکیا رونق گشت با قدر
این قسم ریک را دانت که هیچ کل ندارد اما بتلانی در بستان گرما و در بستان
سرما و بوران کشن دارد و تعریف میکردند که یک باجری در بستان
یکی از بورانهای سخت شده با وجود مسافت بسیار اندک دو از دست
کاسک برنی به این طرف و آن طرف میرفته و اسطوخودوس شده در بوران
تصفی بهم رسیده و منرش را پیدا نموده بود

این دشت وطن حقیقی قوتهاست طایفه قوت شروع در رفت کرده
امتحان احداث چند کلونی برایشان کردند چرا که برایشانی و اتصال بکلی
بود که باغی شوند بستان برای این طایفه چادر نشین خلی سخت میبودی
داند مواشی و دودشان را چسبیده غلوه بند زیر که مرغافوری سالی
رپس گوشت و گاو و پازده مادیان میدید حیوانات خود را در این فصل
فرود میدان بزرگ که همه ساله منعقد میبود میفرود شدند کمی در بستان

بر کارکاری که چندان بعدی با بجزه با قلع ندارد و دیگری در تاین چمن
محل پروا فلفله قوتهای فیروبی بساعت غنیا و صاحبان
خدت میکنند خوراک پوشاک هموچی در عوض آبنامیدند آنانی که
نکین بگوئی بخمایند از غنیا بکین قرض میکنند غنیا صد بصد آبنامیدند
مثلا پول یکت گوشتند اسال آبنامیدند سال دیگر دو گوشتند میخواهند سال
چهار گوشتند سال چهارم شت گوشتند

دولت رسول اصلاح این ضرر دخارت قوتها ابلع چند کلونی در
آق مونس نمود که هر قوتی برای جای پورش سالی سه پول بدیوان
در سپهسالار گشت تو انیم از برای خود و ابوسیم و اشیا متعلقه دولت را
با چارخانه بفرانده بفرستیم این یکت فزده بزرگ از برای ما بود کاربان
که منظم و باربان که مرتب شد جاده هم که آماده بود در خدمت اکبر کریم
برای خطا از سپهسالار بفرستیم را مخصوصا دو قلاوه اش را که از برفتن آن
بودند هر که ام را جلی از پوست گوشتند و دهم خود را مثل گرگی ساخته بودم که
شبان بکند و جوان شده باشد یا خود گرگی بودم که شبانی بکند

تقی و پروی بگو کرده بودم هر چند که که محترم غایش زمین شد
ولی همیشه پس که خود را برکت از این آرزوی خانی که برده ام بگویم و جهان

برای حرکت از نیل لایق است چهار باب بهر درش که به بود با وجود
 این باز درش که با بخت و مصوب در آن راه ریزد حرکت میگردانند
 پنج درست طی نمودن باز چند استیم که از آنجا خلاص شدنی نیم جنگل کاهی
 که از او ذکر می کرده بودم بدست را بر بخت انداخت تا از وی که تیر تیر
 افشایم همه را از محل جریان رودخانه از نیک میرسیم یعنی از کنارش میگذریم
 در بین دیوار هر چه بر بسکی در زمین بود در نظر ما مثل کوه بندی جلوه میکرد
 پس مانده ریشه جنگلهای قدیم کاهی بخت الجانی و نمودن مضطرازی خود را با نمودن
 برخلاف مراتع بر صلف و سبزه آلوده زباید خصوصا در بخت رودخانه از نیک
 لایق و لایق است محمد و اما با مکت آبادانها و قوا ظاهر شدند
 چایار خانها در دست قازاقها و از دولت آنها و اگر داشتند در میان دیا
 و غیره کوزهای گل گشته و در این نیت تاسی بطرز نوبت کرده بودند
 گوشت و شیر کمی در آنها یافت میشد دیات مزبور هر چند که ظاهر
 از شکی محروم بودند ولی از فراغت و آیت بی نصیب نبودند با وجود
 سرانها و بچه در پرونها گردش میکردند بعضی از آنها یک زیر جابه و مریخی
 میشدند و باره بار بر شمشیر قبایچی پیش میزدند در روز یکشنبه
 که از آنجا میگذشتیم جوانها و دخترها را میدیدیم که دست به دیگران گرفته

هم آواز میخواندند و سوادهای علمی یا مذهبی بهم میپاشید بودند از آن مردان
 قدیم الاعتقادی هستند که تازگی دارند منزل و مکانشان پاکیزه است پنج
 عیدی از اعیان مذهبی کثیر از آن حالت مستی دیده نمیشود یا بمعنی که استرا
 افتاده و نمیشوند که مست شوند و اینکار در این صفحه غربی رو پس ندارد
 خانههای آن از چوب و کجی محروم از درخت و نبات میباشد در آنها
 شخص خوب میوه تصور قطع جنگلهای کهنه و قبیحی لایق اینها و جنگلهای
 و اینها خانهها و عمارت چوبی و تختها هستند لیها و میرزا و سندها و غیره
 بنیاید تمام صرف کردن و به وقت عوض دادن بوده است بیشتر آنها
 جنگل لازم بوده تا کنایت اینها مصارف را میکرده است اسبها
 بودند و بایک سرعت میسی راه را طی میوزند غالباً اسبهای قازاقها که
 عادت به عراده و کالک کشیدن دارند و جنگلهای کجی که با عراده
 میشود اول بر اسبی که آرام و در بخارانی بجله رام است در وسطی بنده کلاه
 در زمین خود که قرار گرفت آفت بهای دیگر را غافل کرده بغض می بندند
 اینکه چارضا بطول کالک و قوف را میگوید (یعنی موجود و میاست) که کالک است
 بنیاید اسبها هر که ام یک کالک چنی را بپوزده آویخته میزند کاهی هم میوزند
 زمینان بند که در یکشنبه بیکه اب وسطی زورشان را گرفت و با خودشان

تا یکین ساعت لقا جان برعت میروند که بخوان فیه که باقیار خود
یا برضای کسی که چای خا را بخورد اسبها و گدازنه میل خود می آید
اگر کسی که بختی بر خورده و مسافر از قافله را نشان لذت می برد آفرین
عزاده می رو پس بد که در فن خود میل است بگره شخص و اجماع و غیر
نمود بر چه شیوه می سافت نماید نیز لذت می برد دایما را بدیک و تیر
نور و ساعتی صبح پت و نیم دارد و شهر است ندیم

۲۱ **مشک** پای تحت سیر غری و دارا می خور از نفس است رودخانه
از این شهر یکدزد اسم خود را بوی بخشیده و برایش تعلیم باقی مانده
است و شهر است میگوید این شهر مقرر حکم آن کل سیر غری رزل
کازانکف باشد مغزی لایه و کمال خوبی مارا پذیرد شد شکرش او میگویم
و از مجلس ممنون میباشم بمانطوریکه او رحمت خوبی کردن رکشید من نیز
رحمت خوبی گفتن میباشم است محقر شهر مقبول است لیکن
بطرافت و اشکند آب و هواش سرد و خشک است با وجود کوهها و قافله
و مسجد البته خیلی مطبوع است و من عیش خالی از اینگونه بگذراندی و بلکه در است
عمارت حاکم چون بسیار وسیع و از سنگ بنا شده است ترجیح زیادی بر
عمارت و خانه های شهر دارد و کوچه های وسیع با عمارات قشنگ جدیدش

سکونت سکور است و طری آورد یکت معلیانه و چند سبب اطفال از برای سیر
و دختر بنا کرده اند خیال ایجاد یک مجمع علمی دارند خواه در است خواه
در تو بولکست خواه در شهر دیگر عجب مجمع سیرنی سردی خواهد شد
این شهر را بوضع یونان ساخته اند قلعه شهر خراب و منهدم شده است
در و از برای بزرگ و عده اش را حفظ کرده اند باغ شهر در میان خیابان
بزرگ واقع است باغش بزمینش بودن عیب دیگری ندارد و غلبه
که طبیعت گراف از جانی دور آورده اند خشکیده و چوبهای پست نشان
روئیده و نشود و ناکرده اند و هر کدام جانی گرفته و درخت بقاعده
کاشت بند و درختها این است غالباً جانشین اصل میوند

در شهر است یکفران که زن نویسیه داشت آشنایم تن زن در با
خوب بود یعنی ساز خوب میخواست و در شهر بار بار میگرد و بوش
نیز معلم زبان فرانسه بود و در مدرسه نظام با اطفال تعلیم میداد که زن باجی
و خیال میگوید محتفی داشته در مجلس تیش حاضر میشد و در محافل بعدی
میگذاشتند ساز خوب میزدند و در مساز با شخص مطلوب بودند و قول
را و گزشتان خوش بود خانه های شهر نیست کردنی و هواش منحل نیست
بیمه شخص معاد بهوایش که اندک بستی دارد شد بوجوش بیکدزد

نیست در بر جهان سوتی است که شخص در جای دیگر گدازان نیاید سر را نهض
 می پند لکن چنان نمیکند چنانچه در این شهر یافت شود و زح کرانی هم نماند
 بطور سهلی می توان در دی رست کرد تفصیلی که سیاهان باب مختصات
 دارد در سبوح از طرق و نواح سیر ذکر کرده است بطور مختصرا که گفتار پیشین
 نوشته اند و تصور است که کرده اند و الا در سیر هم با تقدیر که رودی باشد
 که در بار جایی دیگر گفتار در پستان سر با باب خط است پس آنهم چاره بر جاست
 حرم و محتاط موقوف است اگر گاهی سیر به آنقدر درین و آنقدر باشد که
 میگویند اشخاصی که طعم آنها شن بودند و شربت خورده آنها گشته با فضل حضور دارند
 و ساخته را اهل میکنند

حکمران کل چند چیزی داد که از جمله نمونگانی بود که طایفه اینک چنانند این
 طایفه در شمال سیر غربی واقع میباشد گمانش نیست رویا بدراثر و آیهائی
 بنظر نمی آید که بای چند یکی از چنگال قوما حبه بودند و یکت با نوراچه که قبل
 و نوع سموری بود و در بادیه ای ممتد یافت می شود بوبرم عطا کرد
 در امکنه کنوج شربت مکرری که در نکرات بود و در آنجا شربت می کشید و در حرم
 چربیت در زمان توقف در شهر امکنه سواد را فوای ضمیمه دانسته
 مشول تحصیل و معرفت احوال طایفه اینک بود مقتضی شد که در مقام در باب آنها

اشعاری برود طایفه او و قنوق مشرب به شجاعت گمانی است
 ماژایا و دوگول و اشپاک باشد طایفه ماژایا همه میدانند که در مجا
 در قسمتی از ترانزبولانی سکون است و گولها در طرف شرق جبال رال در
 جلگه و سواحل رود نونو او رود کند که بسط اولی میرزد سکا دارند
 استبا که در نزد یک طایفه دوگول سکا اختیار کرده اند اما طایفه ماژایا در
 مهاجرت از دانه ای جبال رال بود و یکجلگه داسی و دشت باونی محل تغییر است
 و اصلاح و مرج و تعدیل زیادی و تضاد و تواضع صورت و سررت شده و خصوصاً
 حیثیت بان و در کجه تفاوت و تغییر کلی بهم رسانیده برخلاف آنها او سبکها و گولها
 بهمان عادت و رویه و شکل و ترکیه باقی مانده و سیاه و روم خود را از دست
 نداده اند آنهم محض این شرکت که در محلات و نواحی سر و سیر و سبب الکلی بر دانه
 شین و جاد و کاشان درین چنگلها و کنار رودخانه ها جمع و متواری شده و بود و بجای
 دور دست بودند وضع و بیت قابل تشر و قابل است و عالی از غایت
 شوهرم جلی خوشوقت شد وقتی که رزال کاژا اکت حکمران کل که خود مجرب و کافی
 با یکی از دانه های خواست که با از وضع و رسوم طایفه دیدنی پامورند و استحضار بیند
 و از صورت و وجات آنها چند نمونہ پدید طایفه او سبک غایب شکارچی و
 ماهی گیر باشند هر چند که در ظاهر غایت صوری بودن را دارند ولی واقع

این است که گویم بسوز در پرستش باقی میماند و مذبح شامی او دارند
 او پس یکبار در دوات افعه در طول رودخانه بوسه میکنند دارند و صفت دو تنه
 و با حقوق دولت و من باشد چنین شکل و تخته آنها را در این شهر است
 از ما خواش کردند که تو همان اورنگ است آمدیم ولی با چند پست و چهار
 دیگر خیزی بر تخیلات ظاهر که کرده بودیم نمیزد و بجهت شخص و تیز وضع که در آن
 در سیر باید چندین ماه طولانی را در وی بسر برد تا توانست چیز خارجی علاوه بر
 تاکنون معلوم نشد فصد بهتر از همه کارهای این بود که خود ما را هر چه زودتر از اینجا
 برانیم زیرا که امکان داشت غفلت از میان برسد و ما در سیر باید جایگاهها
 از این بوالهوسها و شوخیها کرده است رودخانه از اینک توفیق خواهد کرد
 و باید که تمام مصلحتی که آن فرض شد است حکام بهم رسانند تا با عوارده رستگاری
 از روش عبور کرد باری بگفتی نشسته ای ندیم کاش که عوارده و اسبها و اسبها
 بجای در می بودیم و هر کدام بوالهوس نفس فطرت را از نگاه خود قرار دادیم و عجب گویا
 سخن کردیم آن دجوان و حماد در یک گنجی جا گرفته بودیم کتان بجز و قرار
 گرفت منت نفرتم پادشاه داشت نظایر یکت زیاده از حد و دست
 اقل و بیش دو برابر چون است آتش آرام است ولی شدت با دغا
 اسباب مخاطره شود و در وقت گرد و باد عبور و مرور موقوف میگردد

زیاده از نیم ساعت طول کشید تا کمی آنطرف شطرسید در سمت باز جاده
 داریم یک تیره نمایان گشت باز کاکه سوارش دشت چای کردیم تا دور
 وارد پل و پل فلفک شدیم خبری که تمام داشتیم ملاحظه و سیر لایق
 و معاودت باران و بوی در بر حال گله بایستی کنیم هوا که خوب بود رفت کرد
 سر ما هم که پر سخت نبود اسبها هم که علف در یادی داشتند و تند تر از اسبها
 دیگر میرفتند خوردنی و آذوقه هم که یافت میشد
 پل و پل فلفک در کنار ایستیم واقع است این رودخانه از اینک کوچه که
 برج کلیسا در وی بلندنی واقع است یک مسجدی بنا شده فخرش که دو مرتبه
 و دو ایوانچه دارد و در هر دو کاشیده است درز و یک دروازه و داخل شهر است
 و قوا دعای مخالفت با عمارت مقبول و شکل انبهر میباید و کاکین و جابا
 محله بزرگ آباد و معمور نظری آید و هر چه ضرورت اقتضا کند در آنها میاید
 در این شدت تازی و قو که جوان بزرگ و شبکی است و غالب اوقات در
 صاحبش را بجا می میکند مشورت کند است از اینجا نیز حرکت کردیم
 از برای توریست را ندیم قبل از آنکه بشهر نرور برسیم چاه خانه های بسیار
 که تاکنون در این سفر بخوبی آنها ندیدیم بودیم شاید کردیم آسباب میل بود
 شدند ولی میل عمده رسیدن بمقصود و چاه خانه ها را عجب سرانجام یافتن بود

توانی که مادر آفت و آتیم متنا بود پنج درجه در زیر صفر بود و نقلی نبود
 خاصا و فنی که در نظر افاب با آخرین آتیم خودش زمین را گرم میکرد و طفل
 بر سینههای که با سندی را بخود چسبید و رفت آید میکردند و راههای فربه و شین چو
 آتیم نمودار میگشت چنین مینداشتند که در فصل آتیم با و آتیم
 قطعا محکم است بر در صدد و گدیب شدش بر می آید و شهرت خود را در میزند
 طوی کشید که بر تو اینست رسیدیم از سوراخ و خانه او ای که متصل بهر است
 کما لکه ما را کشتی را که بروی و در خانه بود کشت با وجود که از کله گاه گیم
 و قویا آتیم بنوی در اطراف شهر را کرده و برای بهر چون فوری شد بود
 زنها و بچهها مثل سحری اشتغال و زنده ما را با چنان سیاه و حیران خود را
 بودند یک پا و بر خلاف عادت طوطا کشت معلوم شد که آتیم زنده و زنده بود
 خیال کردیم که چندی هم در میان با شتر با بریم برای طلب مجبور شدیم
 که بگردیم در نزد اینست اراق نایم تا دستور العمل حرکت را بمانی که باید کرد
 و کجاست (راگفته را و سپاریم از اینجا باید فسخ غنیمت از جاده بود
 کرده از شارع عام باید رفت انگونه مسافت خط خاصی دارد و با شتر
 از خیلی نزدیک خواهیم دید چرا که باید شب و در منزل و مکانش آن بود
 و دیگر در اینجا چاه خانه دولتی نیست که واردین منزل کرده در وی میویند

دیگر برضای آتیم برات پس که بر جا جابستند و بر کجی بخش نایند این راست
 عمومی میگوند سوراخ و فانی رفته پس حساب آنها را با فیه دوی
 حاضر در حدش نموده بود و بر تعلیمات لازم را به برم کرده بود و اقبل آنها
 و بات از آنهائی که ما با عیب و بکیم در کرایه اسبابا و غیره و نیز گفت که آنکه
 کمی در و زخنده اسرا لکست کرده و فانی با اسپر او نیک که این الزام
 آن محوط باشد نمایند چرا که او ما مورد محبت آن صفات باشد پس از فانی
 پارکار ما در چهارم نوامبر از نزدیک حرکت کردیم تا بسا و با جاده
 دولتی رفیم بیک حرکت کردیم و اندک برای رفیم وضع زمین را عوض شد
 دیدیم با معنی که اولین سینه کشهای حال را ال نمودار کشت را بهر سینه کش
 که پوشین از چکل از کشت بر چاههای برای چشمه مار بود و نمیداد
 حتی مردی هم که در نزدیکی کور از واقع است طوی کشید که دوباره است
 افادیم ولی این مرتبه دشت را تخم کرده و برای سارکاری ماده شنی دیدیم
 در شش ماه بار خه را است رسیدیم محله شهرت که در دامنه ازال و در
 سار رودخانه هم اسپم خودش واقع است چیز قابل توفیق استخاری در
 نبود خانهایش از خوب و کجایش مناره سبزی دارد و چاه بارخانه در آنست
 ما در کمال شغف در وی پیاده شدیم زیرا که سر ما را زود در شش زود و صبر

در سیر و ایامین قسم است در راه او بخت و در روزت درجه بوارم بود
 و در شب و در روز در بصر تغییر فوری است هم باید درجه خصاس بوسی سیر و در
 بر حسب نصیحتی که در روز و شب بوی کرده بودند سوار فوای بخانه ایست
 که در شهر بود در شهر مار الیه بیدرنگت بخطر آواکریست که تذکره باشد بوی و
 و در آن بیت سوارش از راه خاصی که در راه را غایت سومی دست اندکار بودند
 کرده بودند شایسته بود هم گفته بود که باین تذکره شایسته بود و میباید حاکم
 در ساعت و برای لایب باشتر حرکت کردیم این یک نفع است از
 چاه خانه دولتی گرفتیم در خروج از شهر کپلی واقع است که باین فخریه و باین
 معتمدین روس و واسطه بکسخت و تکلیف است شت بایش از هم در روز
 مریدت میگویند بسیار بزرگ در بالایش سوار شدن بود چگونگی شد که در
 این نوبت و آن شت بای غیر حکم عبور کنند و بدینجهی برنایند
 اول پستایون قریه از راه باشتر اختیاری بود که در پای کوه در جنگل شایسته
 در سردرب خانه نوشته بودند اینجا منزل است و آب را در اینجا بکار میبردند
 بگوید طفل با تاشا میگردند و در تاشا بکشت مثل و خربای آری مرکزی از حضور تاشا
 فراموش کردند خانه از چوبت و پت نباشد پت با جابجا است بگویند
 کوچکی محض است که روزی نگه نشود در شانی خانه قرار داده اند کیف دوار و بچه

شانه درخت در دروغانای خود ساخته اند باین وضع باره اراکنا بر تضرع
 برنگر است و اینها خانه آلوده ترین مردمان تقریب است
 باشتر و در لای که از راه خیمه تو بایست و دو پوستی و درخت اراکنا و باین
 در جبال اراکناست میگویند باشند ما از تو عبور کردیم و در راه
 ایش باشتر بخدا در چارمی سکه اش باشتر و افای سبحان و باین
 سکه اش باشتر بوزیان باشد اینجا خطه تعریف دارد که بهایش از زوایا
 و بر قریه مسجدش را دارد و زنهای مسکف الصوفی و چون زنهای قریه بخانه داری
 طبع و غیره متولد بفرستای نیادی و سواره ما بود غالب در نزدیکی درخت
 واقعند و اطرافش از چری ریشانه و برگ بسته اند قریه بسیار دو میانه
 فقط رفتی که دارند یک شت اراکنا و از چوبت که بکسخت سودی بالا
 آن گداشته اند غالبش از بکر رخ ارتفاع ندارند و در تاشا اطراف تو
 امواتش از چوبت میکنند
 در راه زمام کالکو با خور و شادی سعادت قین بود که این ضرر در
 یکی از دوات روی او من اینش کالکو را غنیمت شمردم که از آن
 که ما را دعوت بهمانی و ماندن در خانه میگردند دیدنی بتم منزلت
 از دواطای بود که تاشا را بتری بسیار قوی پاشانده بودند هم بچه

و کرسیها گذارده رویش را خاشاکین بودند و اطراف طاقتار او نش نمود
و در وسط هر یک از آنها یک بخاری بود و در گوشه طاق قمشه نای روی بود
چند بود و در روی طاق یک طاق دیگری بهین تفصیل نه نغز و اگر کوفه
از آن نای که خلی تمسند و در ویر بود و در روی دیوایی و اگر کوفه
و مرا و حوت بکلوس و رخسگی نمود و هر ش را نفهمید ولی از رفتار کرد
اجطاط نمود و دومی که بعد کفایت جوان بود و کار خیر کردن و اگر کشتان
پختن نمود پس دومی که در عنوان شایب کل جوانش را در شکسته و ساد بود
تاخ از بزرگ فارغ شده بود و بظنم زن گوکی صاحبخانه آمد یک و در کوفه
بود و چنان سپاهی داشت بقیدی دندانهایش را و دلی پوشان بود
که مر جانهای بسیار گین را از نگاهشان رنگ از روی می پرید و اگر
پس قیائی که ترکیب بلور داشت چار قشیدی که تقریباً گویا می
پوشیده بسر کرده بود یک گردن بند اعلانی را که سکه نای در عرض
آویز بوی او کجده بودند زین و گردنش کرده بود و سکه نای او کجده
بمیان نیش آویزان بودند یک و در هفت مشت و پانزدهم که چنان
یابی است با شور بود و شنید که من بکم را صد از ده شتم و آن با چنان
او هم حرف مرا عاده کرده وین ایسی میگفت و تعجب غوطه و روشن بود

که مرا میدید زبان خارجی بکلم میوم و نیز تخرمان بود که چکونه کت حرفم را میفهمید
وضع او و لباسش مصغر بزرگان از جن خودش بود پس از مشاجره زیاد وی که در باب
کرایه اسب بزن دیگری که جانشین صاحبخانه بود کردند رای شدیم در دو کان
که چون وجهه بود و برای دخول خروج باستی خم شد و راست آمد کمی کردیم تا
اسباب کنند که داشت تمام را ساخت و اجرت اندک و محقری مطالب نمود
پس ج را برای سی لکت که چار جاسی بند تعمیر نمود پس از مرت عاده و بعد از
رای شدیم راه آفاق بهر شید راه داخل در رشته کوی که معلوم از در
و آخری آنها پوشین از برف بود و بدید این کوه سپون گل بغیدی بود که کج
ببره باشد و جها و چشمه سار با مردانها غالیخ کرده بودند و در شش
علاصق داشتند از طرفی سبز و تیره رنگ از طرفی برگ درختان جنگلی با
رنگ از طرفی کا و نار و در میان سبز و زراعت که آزار و سربند کرده و بجز عجب
شخص خود را در یک ملک وسیعی فوض میکند که بهوای نفس طبعیت نکلین
دخل تصرفی کرده باشد و حاصل تقابل که با یک شد و ما وارد قبریه کردیم
میان سبز و زار چیده بود شدیم چاره قریه حق دارد و خود را انپان نای
فناکتش خجالتش میداد که در میان سبز نای با طراف و روثی که احاطه
نموده اند سربند نماید و افلا ر حیات کند و در نما و لطف این مکان را

توقف و سوسپ نمود با آنجا که شب نیز رسیده است از روز و درختها همچون
 ستاره می درخشند مسافرت و چنین محالی کردن و پس چرخ در وی می گرد
 یک قتی است که ما نمی توانیم برگشت شویم به ما از این چیزها در میان و زنگها می خیزد
 و لایحه کفیم عزم را در توقف برنم کرده ما مییم چهاره شمس چرخا غمی در
 بمنزل خود جانی را برای ما معین نمود اطاقی که ایستاد و غلش شویم یکشنبه
 سلمانی در وی پیکون بود و عاهه اش را که چون برف سفید بود و روی
 که آشته بود اگر دانش سفیدی عاید میبود فتم این شخص بایست که عیار باشد
 با فضل که وزن و معیار و نش بار اصبحت خنک است کرده چرا که الا حق مانند را
 روی سر که آشته چگونه در جایی میفر چینی بر خفت صبا خنجه جانی گیرد
 این دعوت با نظر نمی آید که او را خیلی خوشوقت کرده باشد لیکن اعیان
 میکند و باید چون ما را مسلمانانی بکشد این کار را کند چرا که بعضی آنها بر کس
 ثبت شد با معنی که بر سپری را روز نیست و از هم خود دفع می شود اطاق در منزل
 ما را اطاقها آهش منحصرا چند صفت چوبی که عبارت از نیم تخت باشد بود که در
 آنها را خاشنه و غلت کیده بودند هم بکار میسند لی هم بکار تخت خواب می
 یک بخاری گچی بلند ی بر یک کلاه کیشها و یا بر یک دوش داشت و
 آن ملوانت نموده بود و بیکه روشن میسند فی الفور شعله درین اطاق و اگر

میشد و منفعت داشت هم اطاق را گرم و هم روشن میکرد و در طرف دیگر بخاری
 چوبی که فغان و عاشق چوبی و سایر لوازمات تخیلی بود و در طرف راست
 تخته گذاشته میسرم و بویه و چیزهای دیگر بکار میسخت می آمد جامه ها و از میان اطاق
 چندی که را این لباس برایش می گذاشتند و بهند و بلام و سفید چندی هم از دیوار
 سماوار بار شد و میزد دست کردند و با بیای بکاری که یک شمع را آب که کشیم
 و چالی صرف کردیم بیشتر میزد و در آن در کج بخاری نشسته و جفت می توان داشت
 نوک را تو شکم می را در روی نیم تنها پهن کرد و در خواب را اگر آید در معنی که چالی
 نمودن ما و بیا تمام بود و بر سر زد که برای تجدید وضوی مغرب زفات
 دست و در است و ضمیمه نمود و در این مینا دگری در و میگرد و با دستهای
 پایش را صبح کرد و بعد جبهه را کند و عاهه را بیکر که آشته در روی نیم تنی بود و آشته
 با صدای بلندی و آن گفت و در مرتبه دیگر کن زمین را بوسی و بر خوا
 بار با صوت غرائی میگذراند آهسته تر به بکوی تره شدن میکرد و در آخرین گفت
 گوشش را گرفته تا بکلیح ساعت میگذر که بود بعد عاهه اش را برداشت و بر خوا
 خلعت را اندر و جهای خواب شد با آنجا که اذن خواست که آبا اذن مییم
 که او در آنجا بجا آمد و مکان معادش را از دست نهد و برای خوشنودی علی در پیش
 اذن داد که در هم بدون کندن کفشها و خلع لباس در روی نیم تن در آید

در پیش
 در پیش

من بگویم هرگز در کار کشیده باشم که فرشت ما را خواب برد
 بشتر خصمی آسانی می باشد که قاتل باشد از متوسط باشد و مو باشد نه بوی که
 چنانسان راست باشد دشمن برضاف قوت با یک باشد به نازد باشد
 و چنانسان پیش آمده باشد زنهانان سیچونه رفتی ندارد غایب شوند و با نماند
 انب سمانند و دیگر میجندی را نمیدانند بشتر با یکجور خرد و شعی جزا برنی حق
 دارند با وجود این محبوب با حیا باشند سابقا در برای پسر با قبول خبر که
 و بخانه می آورده و اعتقانی برضای پسر با یکجور اند برضاف این ایم که پسر
 شرط است بیکند پسر با نفا و پدر خلقی جسته داده برای پسر با نر و یکجور
 تا خوشبای اینجا از جاده و نمیدانند رجوع با طبا نمیدانند کاهی مسم خود و در کار
 خاصیت میدانند احتمال نمایند اقوام بدور ناخوش خود جمع شده و در حش و طاعت
 عمو و عتادشان این است که حدوس مرض بواسطه قتل کی از حیوانات فانی شود
 بیکجور بشتری میبرد قتل از دهن پیش رانده کشش نموده در با بولی که در
 ساجد سلین یافت می شود که آشته بتعلیل نام گورستان می برند و در با سرج
 جلومی اندازند علت این عجله در دفین است بموجب عقاد و عادت سلین که
 میگویند خداوند برای پذیرائی میت عجله و خطر آب دارد بعد میت را
 گور داخل کرده و در لحدش گذاشته سرش را و بجنب بر میگردانند در درون

و خویش خدای از می بخورند و در چهارم و اول سال خیراتی مردم میخورند
 بشتر با طبع طول و میخوردند چنانکه از نوا و لحن آواشان مغموم است و قوی
 میرخصند بر میچند در عالمی که تقریبا تغییر یافته باشد کی از الحان بشتر
 کرده و آدم شران نوار ترجمه کردند
 در این دنیا یکجور که دریم کاوش و دار و آب گوشت و گوشت زیاده می باشد
 کردیم و قاز و ناز و ذواتی دیدیم و مرغ و خرد پس بوفلون را بکلی غایب می نمودیم
 بر چه علت و چه بود آنها را پرسیدیم بمقتضای حرمی که قاطبه این مردم دارند خواب
 یضح شکوت غنی با دادند ولی چیز که تکلف ندارد این است که ما توانیم کم
 تحصیل نموده و در امکان را منحصر بکوشت قاز و گوشت کردیم
 بشتر با کینوع دوشی را که موسوم با این است تربیت میکند از مرغ سبزه است
 و بقر و تایش میروشنند و آنها با مرغ بز و گاو شکار میکنند و روباه و گرگ و
 میگیرند در سر بولی کینا این اعلائی را دیدیم که با چوبه در آب آتش میزند و بوی
 سرش را با یک خیر سابی نفاذ کرده بودند بشتر با قوش و قوش و قوش و قوش
 با آنها قاز و اردک جشی کار نمیدانند این مرخا را تربت تعلیم کرده و بقر و
 بمسای خود میروشنند و قیمت گرانی دریافت نمیدانند و آنها فایز بزرگ از کار
 با اینها می برند آفرین بر چنگلهای بزرگ که بشتر با در آنها خر و سبکی

و باران بونخی آورند (Cetaceas) اسم خروس نکورات

خانهای با شتر با غالباً منحصراً طاق است مگر سمولین که طاقان دو با
و بواسطه کفش کنی از بند کمر مجزا باشد با شتر با کپره تر از قوزها باشند و با
حوانات چهار پایی در یک اتاق متوجه نمایند چشکی هم میگیریم اگر
نماند مام با شتر دو گوسفند و سایر چهار پاییان در تزارانها در یک جا ببریم
پناه بر خدا که با چه میگذشت مردان با شتر یک پرین فراخی میشوند
و یک شلوار و یک لباده در لباده خلاف گرما و سرما شرط است یعنی که
در تابستان لباده کتان و در زمستان لباده کورک لطیفه خریا بطایفه شایع
با سمور و قاقم میشوند جوانها با پان قنر رنگ ببر میگذرانند زنهای زرقی
از خانه بیرون میروند لباده میپوشند بعضی از آنها لباده را ببر میکنند چنانکه
در زنهای آسی مرکز می تیر چینی کار را میگردانند پاره از آنها لباده را بدوش انداخته
برش را چون زنهای روس با یک شالی میپوشند من ملاحظه کردم عموماً
میل زیت و زیتون داشتند زنی که از او که او چیز نمیداد زای زیتون که
خود ما بر می میگفتند بود مردمان پرنساز پول میدادند و سکه انداخته
هر آدر عوض پول برین دکه شلوار دارند و بس
با شترهای ایت را بونخ را که ما بر چه تاجال میایم بنظر می آید و بی است

عشق معلوم بود که این شهر بود که از بابت تملی آنها برخلاف قوزها که نان گری
و کار آمدی میخوردند شنیده بودند که روسها با شترها میبختند و میدانستند که
شهرم از ایل روس نیست با وجود این از وی تحقیقات میکردند و بعد وقت
جنگ را سوال نمودند با وجود که در دولت روسیه خوش میگذرانند باز
که آنها میگفتند غلبه بار و سست فوراً نقض شد و ساکت شدند و هیچ وجه
نشدن این خبر نبودند همه راه را پس گرفته میرویم و از جنگ و جدال
گذشتیم اسپهان قلبه ولی تعلیم بودند آفرین رحمت و شادمانی این اعا
انجام داد که باز کرده او در راه بودیم غلبه نزل اسب کرایه بد بها بود
خواندن سفارش را ندانند کاغذ از این روان کرد چکش را طاق
بعضی از آنها کتا بچه داشتند و اسم و امضای سوزین را در وی میکاشند چنانکه
وقتی که ما اسپس خود را در کتا بچه درخت میفرویم و هیچ یک از این مرد
پس از آن مدتی را که باید کا که دعا دادی تبه نبود و اما دو گرد ما را در
نگذاشتند و معطل کردند شب را یکده معموری و بقدر کفایت
چاپخانه عمویش دغلی بال شب قبل که ما را در بر بردیم داشت صاحب
نیز معلوم بود که فارغ لبال دور اند در تلال بودند خانه نر بونخ دور
داشت یکی از آنها را که در طرف مین و پاک و تمیز تر و بزرگ تر بود برای ما

بسیار خوب تا کرده بودند و بروی همه گزینش بودند که بسیار خوش نام بود و اتفاقاً
 یک بولی که مارا از گامی ملک بخاری خط میگردم کرده بود و چون آنک
 بجای شدم سیاه و زغالوی با صاحب خانه که آدم خوش رو و صفت بود و در پیش
 از وی پرسید که آیا زور قدیمی زنهای با شتر بافت میوه خیر جوابی که یک شتر بود
 که هم شکیل و هم عیب بود آورد و یک تپه پوئی از میان قمر یکست بود که پوله
 گفته زمان ما دم کارین مرین شت بود زور زور متعل با دوش بود که میخواست
 چنان دست از گردنش بیدار میآورد و زغالوی سی شانش داد و یک کفش زیاده
 پس شتر برده زیاد و صاحب دل را نمیشت بعد دید که مایک کلونید و دیگر را که شل
 دیدنی بود از گزنی که با شوهرش مصف فروش آن آمده بودند و خایم خریدنی شت
 کلونید را داد و مایه بند را تحویل کردیم ولی زور سر را که در شتم از ارم پیدا کردم
 کار زور کامل شد کهای است از میان و قصبه پوله های قدیم شده جلوی ارم
 محل سایه که تا بکر و زیر کسب میرسد و با هدهای لوان رفت یافته بوی خوش بود
 من از صاحبخانه تما کردم که کی از زنهای را دوستاد و بمن علم استعمال زور بپار
 اینقدر بطیب خاطر در صد اظهار قبول خواهم من آمده که شوهرم را بعیش ابله شت
 از دادن یکجبه نقل انگلیسی به پسر که کفش و لچمنش نمود زن صاحب خانه اگر چه
 خجالت میکشد که بخنوار آدم غریبه آمده بود ولی با وجود این با کینه رفت و

نمای مصمم قول خواهم شد پس از صحبت کردن با شوهرش و اظهار شکر از
 مهر با بنیایش هر کدام بکمان خود در شتر خواب شتول شدم یک صدی
 شل همان که در این بوی شنید بودیم با اتفاق صدای آیه که بمقام ولایت
 مارا جواب کرد
 فدایش زنهای با شتر را دیدیم که آب میروند هر کدام یک شت بولی آرد
 را از آب کرده و بدو سر چوبی که آن در سر و دشان بود آویزان کرده بودند
 که از آب آرد بای خودمان در میان با شتر با چنین غایده که زنهای آرد از زنهای
 قور میباشند و بلکه از بعد نوان آردی مرکزی هم رویشان بار و چون خواهر
 از دپ خود بخانه داری شتول میباشند زنهای با شتر زیاد از زنهای
 کار میکنند و حمت می کنند لکن برغم من این قدر و اشتغال با رفاه داری
 بتبعیت شوهر زنهای با شتر را ترجیح زنهای سارت میدم
 از آنمزل حرکت کردیم در نزدیکی آبدلیوف جلگه باریکتر و کوههای عظیم شت
 از یکت کردیم که شرف بیکر و دخانه بود گذشته تا مدت میدی بعل میگردیم تا
 بجا پارخانه غنی دیگری که منحصرت اطلاق بود و اختصاص بفرین شت رسیدیم آنجا
 نیز گذشته رای شدم بر قدر که بیشتر رفیق و بات فاصله بهم میگردید لکن کلاقران
 و مسجد شتند اولی از آنها واقع در میان جنگل خوشحالی بود در یکی از خانه ها

مخفی را دیدم که از سر مایه زید لباسش منصرف پیرهن بود و جنبه از آن بود
نفرای جسد و فرخی که در آینه چند پولی که با و دادیم کشید و میبانی که کرد و گفت
این قسم فرخ قلب را منقیر و یکت روز پنج در عالمی که سر اوشت در جی بود
یکت مخطوکه را دیدم که تمام شب در پرون بسر برده بود و چکس با و دادند
با وجود این باز طاقت آورده بود این چار با و ام غوی در کفانی دارند و مجسمه
بر می برند تا دام در حرکت بودیم و وضع عاده مان بدتر از پیشتر میشد چه
جا عاده گیر و میباید که در پلانش تبه بودند و همه جسد را به دستا میزدند
بودند و از کار رفته که همه را مقصد این بودیم که در کدام سرا بالا و یا کدام سر
بانیم و بسپکو به علاجی نه اشتد شیم از قیچی قیچی نوقت که کتک اش
با شتر معروف بقایه قیچاق میباشند که شیم و به معتبر و خیلی بزرگ میبود
خانهای شمشک زیادی دار و شخص چنین می پندار که امش باید خیلی مرده لاجوا
و با شتم باشد و رود خانه پنج کرده بودند و در شک ما غایب بود و فرست و با
پایه و بوم و از وی نیاید و عبور نامی از حسن اقبال جانم محکم و سخت شوی
که از مر و رافوری با نماند رسید و با شکاشان قصوری اردنی آمد اگر این
استقام را نمند آشتند و تحمل عجز را نمند نه چه غوطه ریادی که در آن حاد های
میوزیم پادوی بر می کند که با چه گونه میگذشت جنگهای خوشگل کو باران که

از آنها میگذشتیم و از همه نوع شکار بود و گشت و یونگت و گا و کوی و مرغ
در وی یافت میبود مرغیس درنگی و خورش که از بر است با آخرس بر خور کردیم
ولی در عوض کلنگت بقول و بهور و شکل خوب دیدیم که با شتر با صید کردند
یکت شب دیگر در منزل با شترهای بر زبان بسر بردیم جان شب بود و پس و بلکه
شب آخر بود من چسب با و از خود نمیکم که این نعم این چه عار اید و با نیجیسی
در وقت حرکت قدری فتنه و شمع بصا بخانه تعارف کردم برای و مثل منده
نغمهای بهشت محمد بود از آنجا که آنکس و وف نام داشت بیرون رفیق ما به سوار
و کو به پاست شدند رفیق که باز با و به رفیق ولی زود با آنها رسید از این قریه
تا تاری عبور کردیم از وضع او حیات پر رونی جبارت کنه اش را و ش میگردان
که نشسته بچکل فتنه و منازری رسیدیم در جبهای از او کلج و چار چند کی فصل
و زدیگت رتبه بودند عجب عالمی در بسکل معلوم کرده و بطراوش افزوده بودند
پس از قطع دراز و طی شب بصحرای سبزی رسیدیم چه سبزه زار باروی طولی کشید
که از سالون سبزه زار بیرون رفته به نوله که بحباب خود چار خانه بود رسیدیم
آنقدر فرصت کردیم که در وی با اندوه بسر ببریم چرا که یک ضعیفه با شتر و جبهه که
در بغل داشت جمیع بواس را رانجو و مصروف کرده بود چه خلقت حیرت انگیزی
با چشهای پاد و نقادش در شک جلد اندالوزی ارش و قات با قدرش یکت

در وسط عمارت خود ایستاده اند و قدری وقت بوقت قبول و دفعه های شکی ندارد
 که آن زن در میان کرباس و رب غایبش ایستاده داشت آن چهار چوب لایق
 چنان صورتی بود این صورت به بعد برای این ظاهرش بود اما حساب بخند
 و تحسین خالقش را فراموش نداشت و فداکاری آن حسن انخالقین شوهرش غایب و او
 بایشان نایب بود چه بمانی که آنوقت با چنین غایب خود به سخت داشت در
 صحنه کنه های بیخ اطاق یکت و خرجش سال که نیم بدش پوشین بود و نویسی
 که با غایب از تر اطاق آویخته بودند تکان میداد و با وجود کرباسی اطاق و نیم
 خودش بی آنکه از سر و کمر شدن اندیشه بکند بیرون می آمد و باز داخل اطاق
 میشد خیلی بیفتت اباب حرکت در این نزلگاه فراموش می آید هیچ بابی در
 بهم نمیرسد حتی شلاق هم ندارند در عوض شانه و حتی دست دارند و خنجر
 از حد شک است اما افسوس که بسیار بد و مستحق اوار و روشن است و حالا
 مراقبتی از نمیکنند با شتر با در و وسایلی که برای سوار شدن در گوشه و کنارش
 و یک اندر میان آنهم با دامت میرند و سوارانند بلکه در چهار اسیر با موزانند و در
 چول کردنی که خیالشان اندازند بر می آیند و نقشه اما مادر رئیس که در زوایا
 با داده بودند و در ده سال قبل از آنکه بودند در آن نقشه چکل عظمی نموده
Carte de l'état-major russe
 که خیلی جا را گرفته بود و بعضی به آنجا اسیر که چکل نموده بودند و بعد با آنجا

بکاه اولیای دولت روسیه ندی ای یکی را در زندان نظم و قانونی نگذارند
 این جنگلهای پندین و شکیل که در اراک با لاله و سده و موم خواهند داشت حال که با خط
 و افری از غایبش آن بردیم و جابای با صفایش اسیر کردیم بعد را خود میداد
 راه خیلی با صفا بود اما صلا و قطعاً افسوس خستگهائی که در این دست در باره و دستها
 تمام حکومت را بنورغ حاصل کردیم منجمویم چرا که دوباره بکاه خانه و دلی را
 در وقت شب از ولایت با شتر بیرون رفتند و پراور از پشت که سکه اش جل
 رو پسندیدیم از یکت قریه بزرگتر است و از قصبه که کنگر پس برغم محرم قضیه
 چهار خانه دارد و البته اش را در وی بسر برده خواهیم از آنجا با بستی بکشت
 خوب و مطبوع با شتر با دواغ کرد با این مملکتی که با چند رشت و ضبط و خورشی
 و خط پشت سر هم از وی عبور کردیم و هیچگونه دل غری از وی نمیبریم
 در داخله و با بستی روس که غلب متمول بودند پادشاهیم هنوز آرام گرفته بودیم و در
 کرده که بر زن رُحرف و فصول و بحال شیره پادشاه آمده از مسافرت با بستی
 و از راهها بیک آمده بودیم سوال میکرد و شروع کرد و شرح دادن اهلانی را که در حدود
 وقتی که اسم ما بفرستند قتلها شرمان بلند کردی بطرف یکجا جمعی از اهل آنجا
 از بند آمده بودند و بفرست بشنیدن رفتند و در آنجا بختیم تا آنجا رسید
 از کل مملکت سر عبور کرده بعد از آن از تواریک گذشته بود و از مسافرت قصد راهها

درمانش استخوان برسانیده و در بادیه مصمم شده بود که حرکت و سکون با
 تبعیت نماید چونکه شب روز را در حرکت بوده اند خود را در اینجا باریک شده
 قبل از ورود و با اینجا وارد شده بود و با همه اینها چون نمیکند زبانی برایش نداشتند
 لکن در آتش خانه جایش داده بودند و در میان زن و بچه می نشستند بود
 من بخود شما مطالعه کنند و اگر در اینجا شش اگر در پیش که تابه یا از اینها است
 پسوالها و جوابها که طرح متعریف شده به طاعت حاصل کردیم از آن ضعیف و ضعیف
 حرف زدیم او میگفت که خیلی میل داشته که او را با خود بطور فریب آورد و
 از شما من خوف بود که از آن سر این داستان بخوبی و مزاج عقاید دارند و افضل
 سهل نمیشد زبانه از یک صاحب منصب و در آن روزی که می جانش را در سر او می
 و در راه بوسه نهایی پهلوانان سرش را بریده شیر خا نمود این صاحب
 همراه بعضی نگهبانان بودن یعنی مجرب شطابا و موه جانش شدن کفایت
 کرده بود مشارالیه و در این اد که قبل از حرکت بکند و در این نوع با همه
 ملاقات نماید فردایش اول بخت آن سال خود را نمود ولی خجسته در طول آن
 و بگذشتن با نداد و چه سیکر که هم طول نمیداد و این بود که چند روزی ساکت
 حجب می انداخت دیگر بکار نتوانست بکند
 پراو بر آنست چون سایر دانات در احوال واقع است دیواری برورش کشیده

برایش قرار داده فانی می هم در سرورش عاده بودند این اتصال به خط منع تعدی
 گرگ و آقا خرس عایت کرده اند عجب خرم بهانه و احتیاط بیدار است چرا که
 یک جتن کفایت از روش گذشتن را نمیدانند گرگ از آن خوف دارد ملاقات
 آن را و او خرس را می رپند از قرار که مفهوم شد خرس از دیوار پست چینی
 دارد و بعد بر خلاف گرگ که انگیزه حایه مانع جتن خرس اینها میگویند از آن
 این قریه از منتهی بخت و از منتهی دیگر بر خانه که داخل در کوههای احوال بود متصل است
 کوههای احوال در طرف دیار قریه مزبوره واقعند و برای وحشت و ترسان شدن
 کلیای و در یک محفل جانی واقع شده که به تفریق شرف است یک کارخانه
 و چاقو سازی که در کوه بود خانه نباشد با فضل بوشه عظیم و آثارش ظاهر است که بنده
 از دیوار و غیره رنگ زغال شده و جوش خورده است در خارج از قریه یک سرباز
 خطرناکی است که بواسطه بارانهای منجمد شده بر خطرش افزوده بود با احتیاط کاملی از آن
 سرباز که تقسیم و در پایین میان عاده که از جنگل با صفای بخت اقدام
 به غلط و درونی مصداق شد بر قه آب شش و باران نرم سردی جاریه اینجا
 پس از بجا است او میبودن علی الغلظه نمیدانست و آنوقت خود را در یکدور نمای
 نمنازی دیدیم با منتهی که چندین رشته جبال از نباتات جنگلی احوال شده است
 هم واقع شدن بودند از آن دو کاج دست بهم کرده چادر کشیده بودند که نمونرود

مخفی را که در قعر درخشا میگردید و پدید میشد گاهی چند نقطه چمن خوش رنگ
چون قالی سبز و خام اسباب حیرت خاص و عام میشدند برای سیر و
رنگ و شن و معلوم نمیدادند هر وقت که سرا بلالی خیلی پرگشاده و تند بود
میدیم تا دور نما و آنگاه کوی درختی را که اکنون نظیرش را ندیده بودیم قش
نگا و بختیم گهای ما از این که با کوی درختان سبز فام با آن نیکو میشدند
و عمو میگردیدیم و آنکه آوازشان میسریدیم بر میکشید پس از طی چندین سرا
و سر ازیری گردنهای بار و جها بعضی بقریه از قاره تار و وار شدیم از قاره
بنا که آرامی بگردید و نفسی سخت بدید بکنند و بهفت فرسخ مسافت طی کردند و
کو بهایست و بموار شدند و بدشت و صحرای بکشد شب در ساعت از گرد
بالکشت جو نمودیم از این صحرای ناگهانی که ما بمواردیم آخر سر دشت بوی سبزه
معنی اجل معلق در چنین صحنه صورت ابراهیم کرده است تا بر کس از این صحنه
سنگ این قسم اجل نشود از آتش میگوید گوی چو خود را گرم کردیم تا باران ببارد
جمع شدند پس از طی راه پر پیچ و خمی بجا خانه که در قریه از قاره روس
وارد شدیم و شب را در وی بسر بردیم فردایش اعلی الطلیعه برخواستیم
بیتیه حرکت نمودیم این آخر روز تند در خاک آری است میوایم
شب اباران ببارید بر سیم فطرت خیال از آنجا معلوم شد که مجده داشت اعیان

و بجا باران دوتی طی شدیم باری همه را دیدیم تا بدوستان بون نمزل اند
رسیدیم در دو ساعت دیگر رسیدیم شب تاریک و باری ببردت درآمد
و باری جوش آوردن چو صله کی ما در پستان عزیزنا و قوه اصدای گلکند ما در سرا
صفت کشیده و بطارایا ده بودند و عراچی منحنی شخص و روشی اسبها را حرکت میدادند
میداد و ابر بجا رغل میکرد و او شتر را دیدی آمد و رفت مردم و دیگر تیرید
از انبوه و همانجا منزل نمودار گشت از کالک که امیدوارم دیگر بوارش توهم خود را
باین انداختم خدا یا شکر از پندای همانجا به بالا فرم اما بواسطه دلت بکالک
سرم دوران میکرد و از انبوه سینه مجبور بودم که گمیدام را بباران ببارم ببارم
ببارد و داخل منزل شدیم و با شاق صاحبخانه بهر بان نام صرف نمودیم و باله
تایم اسراحت کرده خوابیدیم

در اباران ببارید بعد از آنکه وقت کفایت فروش با بهای بیادای شرقی را کرد و وقت نیم
بیتیه استخرانی از ما خبر داری میگردند مجبور ایا الجاه و در سرکه را نزد
رزال منز که معتمد و نشان بیتیه عادلانه گذاشتیم و از ترس آنکه شط و کالک ببارد
در وی غوطه بخوردند و با حال و کماعت بید بود از انبوه حرکت کردیم
شهر از انبوه رفت شکر از دفعه اول دیدیم این را از احاطه و تیان بود از انبوه
و آنکه غریب چشم پر بود از انبوه رفت که داخل شدیم شهر از انبوه چون بهشت جلوه

راست است که من و او را در زیر لباس پیر دیده ام که گفت رفت و بماند و لباس
زنانش ندیده ام که عارف در حقش توهم در هر حال حرم و دخترند ترا آشفته و من
آنکه گفته اند و زنی آشنایم این مرد و مطلقا معلم است که از راه این کوکب
بظلم با بعضا آمد بختی از پس زبانت چهار ساعت بر او آسین خط آسین در کنار خط
موقوف بود و با هر قسم خطر و بلا که می کرد عسب و از نظر من مرتب بود و در آن
یکی از صاحبان نامی دولت روس که در کالک با ما رفیق راه بود مسجد کوکب با
و در جور از و گماند که قیوم در شک و روبرو یکی کثونی از کالک که بخار خارج شدن مطر آید
بود که ما را کنار رود و مذکور بادت نقل و حمل نماید آفرین بر آدمی مگر کوشش
که قیمت بقاعده با اضافی داشت با بعضی صورت مایه زید و لا محاله یک ساعت
و نیم راه باستی طی بخیم تا باب شطربیم خداوند اعظمت خستار رسیدانی که در آن
کناره چهار دهام و ده داد و فرمود بروی هم ریخته و پاشید گفتمی بود
یک کتی گفتمی که بر خودستی نبوده و متقبل که اندن و با نظرف نظر بدن باشد صاحب
منزور با از انفرار و مدار استحضار و درگی قرار گرفتن و کنار رفتن را اخبار داد و حق
درگی قرار گرفته سواد فالوی و سایر برسان در کتی بخاری گفتمی را اما هر که بود
جماش غریب و بلکه عجیب بود و بخودش از جایش شجاعت متراکم بود و در
سطقت صحت و معرفت و تقی از دو طرف کوری شد و بغل خالی میکرد که مر آن

خیالات و حواس من چون چه تشکیل فوری یافته همه مل محله و حلقه
و نایش از صیه و حیات قیاسه را که سر و یا حست کرده بودیم کما علم آورد
و نزدیک بخند ام نمودند که بیکر نه بواسطه یک کمان و دم بر هم شده تا بود
و از خواب غفلت^(۱) بیدار شدم در آنوقت حالت علمیات و معروضات
را که حکایتها را بسنج معروض است بهم کرده بودم تا یونها بود
بست سرم دید میشد و ساعات بود که طیران کرده بیکدشت
بمنظره از برای من باقی مانده که از مصلحه کنندگان و دوستان شایسته خود
معرضی میگفتم که یا خانه خود را خوب باید چاپ نموده بطبع برانم میداد
که چشم از عیالش روشن متعلی بخریگی باشد و اعلای من نبود چنگه و ایما
متعلی بتم صدقات این گدانی و تصبور درجه نوع که قاریهای این غرق
میباشد و هر گونه هم غش را طاقت آورده با آنها سازش نموده اند
و البته خواهند فهمید که با چه خوشپندلی توانستم شوهرم در جمیع خیالات
منظور و مقصودش برای بهجت کرده ام من آنجا همان کار را کردم که اگر
آن دوستان در عرض من غیر آنطور رفتار میکردند خط تکلیف ادا شده
شرین تر از جمیع لذتها و حلاوت که بتوانیم چه طعم کرد قبول تکلیف بود
تا بل مضائقه تکلیف امش و سرور است تکلیف چه موانع را خوش

در روز یکشنبه
که کما نام کار خیر است
در آنوقت که در آن
در آنوقت که در آن
در آنوقت که در آن

و بسکوک مضاعف نماید وجه نشاط و سعادت که برخاسته این ضابطی مترتبات
بیک مدتی ترک وطن یعنی مسافرت بکنید خانههای من اگر بتوانید مسافرت
و اندک مسافرتی بکنید چه بکنید چه نباشد تا بهنگام لذت مسافرت را در آن
عیان بینید و خوشپسندی خود را از آن من امتحان نماید بنده شما که خانه
غریب محسوس که عارف با هم شایسته و در همه مسافرت من از مصلحه پسران
با من بگری کرده و خمت بعلت تصور خود دادید عرض شکر میکنم و خدا
میگویم و امید دارم که با پاک دل و جریح شایسته خود را و از مصلحه خود
به ریاب بوم لطیفانه و غافل
رجه و تحریر کار خیر را در این محرم
در آنوقت که در آن

سفرنامه سیاحتی
سفارت ایتالیا و مملکت مرش
۸۷۵
ورود سفارت شهر فیض

بنوریت میدان با کمر و بطرف شرفه بودیم که جمیع کثیری از غرب
مرش که نفس گشته از شهر و صحرا تا آمده بودند دور مارا احاطه نمودند بعضی از
آنها سواره و برخی سواره بودند جمعی را آنها باسب و گریه و بطن و الاغ
بودند و دوپشتی چون نومیدای قدیم *Numides* بان سوار چارپایان بارنده بودند و
حاصل در تماشای بودند که بعد از آن در سبقت جوی و بازو یک شدن را در
فشار میدادند سربازهای پست و همراه محض اینکه خیلی بازو یک شوند و در
راه را بر مائیک نخته مجبورانه قداق لغت آنها را دور میکردند تا برای
از برای ماست پانامید چون زمین مسطح است شرفی را که در اینجا
که چادر زده بودیم بنظر در می آوردیم و دو توار دانه دارش نمودار بود و از ما

که یک قسمت راه را طی کردیم از نظر مستور مانده بود بعد نگاه نمودار گشت
جلو و یارهای آرا چون کف سفید و گلی دیدیم که شبست بر نعل و سیخ و
پراکنل لاله گل سرخ داشت که با داورا دریم بریم و متفرق کرد و باشد
کجای شریک بود و کجای نهان می نمود تا اینکه نزدیک رسید و از حاکم تماشایان
از رعیت و قوئی و اهل دربار و غیره عایل بودند یک اوضاع و شکوه
غریب و تکل و تماشای عجیب بود که مرا از کرد و دست انداخته چنگ با نعل از نعل آمد
فبی صاحب منصب سواره با خست بکله آمد و سلام کرده و وصفه شده و افعیل
شدند پشت سر آنها یک جوده معتبری سواره با لباس فاخر و اسبان ممتاز
گشته در جلو آنها یک مرش بلند مرتبه با عایین سفید و تخان سرخی می آمد
عاجی محمد بن عیسی شغش ترغابخی باشی بود چند نفر از صاحب منصب در بازو
بودند با وزیر مختار تعارف کرده از جانب سلطان خوش آمد گشته آنها نیز
جلال باشند در بین خیابانی از سرباز پیاده که با رعیت زیادی از حاکم خیال
از ما دور میکردند راه میرفتم چه سربازیکه پیرو و انکار افاده و کول
جوان پازده ساله و دوازده ساله و بلکه نه ساله هم داشت لباس شگلی
پوشین چنگ زرد در پا کرده و از پا برآورده بودند یک صفه ای بودند
در رعایت بچگونه نظم می کردند و فرمانده در جلو صف ایستاده بود هر کدام میخواست

با تفک زنگ رزه و سرزده چیده با پیش فک میزدند این یک یک
در جملگه آن یک را نو با رنگی و این یکی چارش را بروی سینه می انداختند
و آن دیگری سرش را و با پنج میاختند چند نفری از اینانم نه در پیش
کنده برای دفع تابش آفتاب بروی سر انداخته بودند در چند قطعه
یک قطعه یک ششپورچی با چند بیرق و نیز در دو سبزه و نارنجی رنگ که در
پهلوی هم واقع بودند پناهن استاده بودند هیچ تعین فوج و قسطنطین
و پشته رعایت نکست مثل سرباز متوالی میمانند که یک قطعه آنها را قطعه
گذاشته باشد در میان سربازهایه و سبزه و سفید و رنگهای مختلف
یافت شود اشخاص طویل القامه با بخت و بولای عجیب در پهلوی کوتاه
و اطالی که بر خست تمام اگر میخواستند تفک خود را راست نگاه دارند
بودند بر مرد های چندی بارش نشیند و پشت خمین با مرقی خود می بخاور
و رفیق ردیف یار و دین خود داده بودند با شیره و قند و حتی که داشتند
میخونی را میمانند که معاد و عارف پوشیدن لباس باشد
همه اینها با چنان خیره و دمان باز میگریستند و در دومت راه میبایست
که چشم نکشید و بقطار ایستاده بودند و بطور حیرت نگاه می نمودند
یک یک دیگر سوار از طرف یار نمودار گشت و آن حاکم بر شهر جلای

بود که با شیره و نایب انگوی که شنبه انتخاب اغوه میزدند و یکی از بای تبر
مثل آخوند با سفید پوش گشته رویان ترشیشان سیاه ران آنها
قطعه و طلق و زین پوشها ابریشمین بود با سلام کرده با بامبراه شده
همه را در میان دو قطار سرباز واقع شده میر میمنت سرباز را جلوه می نمود
بود که در آه کبر کشیده نزدیک بود و با ارجشمان پانمانند سربازان همه مثل
بودند جوانهای آنها را بطور آدم که خفته در سر داشتند و نیم نه و پوشیده
از زانو یا پهن لح بود و بعضی از آنها شلوار آبی نقره و پاره شلوار سفید
بر پوشیده و بر مین می گذاشتند این یک تفک را بحالت حشاش
نگاه داشته و اندکی دیوش گداشته آن یک می شده و این
عقب نشسته بود صاحب منصبان هر کدام سنجواش و تون خود بر طور خنچه
لباس پوشیده بودند بعضی لباس زرد و ترک و برخی لباس سبزه
و یونانی لباس بودند و پاره خود را چون البانها و عثمانها ساخته و گل کمرشان
طلا و نقره و قیر داده بغل بند تاجی کوچک بسته و قند و خمر و کار و نوشیدنی
طایفه و اینها نیز را آنها افروخته بودند چکمه زرد و قرمز پوشیده بودند و
باشند بودند بعضی از آنها با بفرق چیده رنگ و پاره تمام سفید برخی سبزه
بودند و با خنده و کاران ساحری میمانند و چشم ندای سخنان و جادو با بازی

کاه بجای در آنجا نهادن یک بشه و گشتی بفرستد و در آنجا بایست فاشی
 عصیت علاج باکران بودند قریب به هرق باجم در یکجا با اتفاق نگار
 بودند و در عسب و با شوری کشیدند چند باروی زمانه درین سرسبز بار داشت
 که کرده که معاشش تنیده با بود و ظاهر گشت بر چه بیشتر میرفتیم چنان بود
 دیوارهای قلعه دورتر شوند و خط سرباز در پشت مثل خیابان طولانی از گل رخ
 میمانست باز هم یک قف دیگر سوار که از سوارهای پیش لباسان
 تر و خیز تر بود با استقبال آمد و سلام کردند و همراهی نمودند بزرگ آنها را
 جنگ بندی عبداللہ بن حامد بود در جنگ سرباز بود و با
 که زمین و اراق آبی اسانی داشت سوار به راه وی جمعی از سوارگان
 و آتاکورما و اجدان باشی و فرمانده نظامی شریفی و جمعی کثیری از سواران و پادشاه
 که بجای حامد سفید تر از زلف در سربالیه و خشان صدر گشت در بر داشتند
 تقریباً نیم ساعت بود که ما همه را در میان خیابان سبز با شرفیم کی از آنجا
 بر اثرشان را شماره کرده بود در پشت سر سربازان زنای زیادی باروی بنا
 انداخته بصورت غریبی پلنگه میکردند و اطفال خود را بلند کرده در بالای
 نگاه میداشتند نزدیک دیوارها و نزدیک به دوازده شهر که بر می داشت
 و کله اسان دندانه دندانه بود و رسیدیم کیونیک نظامی نو افتد و جامه کل

توئن را کشین طبل حاضر باش کو فستند و گوش را را از خند ای که و موشی نمودند
 پس از این ششور و طبل تشریفات سمجوز و آنوقت هر کس بر کس شد و مردم میگفت
 زور آوریدند احاطه و سپهر گران و عذرت سلطان صاحبان و نظام
 و قیام را از پراپ نمودند نوکرهای متفرق شده بودند ما خودمان نیز از بعد گریه
 بودیم یک یلی از خانه و سپهر بچشم آمد و بایست شدت دفع کردنی زور آورد
 حمد و شده و یک افراط و تعطیل در نگار و یک نایابی از صورتهای بی صفت و یک
 انقلاب اصوات کرده و یک غیظ کردن و بر خواندن بود که کشتی نیست و یک نایابی
 حمد و زور و دود و دود و دود بود که هم شوق می آورد و هم بی اختیار میخورد ما در در
 شدیم بجهت داخل شدیم در عوض اینکه خانه بیستم همه را در میان دود و باران
 برج داشت میرفتیم در طرف یار کعبه و کعبه بنری نمودار بود که جمعی
 برای تماشا بر دو با طراف و حوالی آن رفیع بودند و بلکه روی دیوارها و بالا بر جا
 و بر سمت و بر طرفی را از نظاره گر بود و بعد از دیگر داخل کوچه شدیم که در
 سمت خانه بود سجا طرم نمی آید ما آنچه را که از این عبور کردیم که دهم نگار
 این در و دشته و عبور از کوچه اش را زبان آرم چو اکمن بهوت اوضاع در
 بودم و مراقب خط جانم که او را بدست ببریم نیز بودم در میان آنکه سوار شایسته
 در روی سنگهای قلعه نوی که راه رفت وای خجسته کسی که غلطی نمی کرد

که دیگر زنده برنجواست جزئی که در خاطر ما زده این است که از چندین کوچه
 شش و بریه که خانه در دو پیش یکدیگر دیوارشان بلند و بهوار شده است و از آنها
 تنگ کرده است که ششم نهمان از کثرت کرد و خاک بهار افتاده و گویان
 از شیشه بان از مصالح محروم و چهار دانه بود پس از نیم ساعت کامل و بعد از
 از چندین کوچه پس کوچه سرازیر و سرا بالا و سنگلج که میانی یکی کی عبور کنیم بر
 محضی که منزلتان بود رسیدیم جابان سرباز فرزندش پیش رفت احترام زد
 و ما پادشاه شده داخل غارت کنیم چه خوب نزول دل چسبی بود آن
 غارت یکی از غارت سلطان است و با همه بیک وضع فرش ساخته
 باغی میزدار که در خانه اغلب پنج و لیمو و بر دین کاشته اند از میان باغ
 حیاط خلوت محضی میشد که در بستان و لان تنگی داشت تا نقد در و الا
 زبور و بخت منظورش بود که یک نفر آنهم بر در و روی عبور و مرور نمود
 و در آن دور حیاط را دوازده پایستونی سفید ساخته و بین آنها اطاقهای مسکونی
 بودند و با بقی مرتبه اول و در غارت را طره و کتیبه چوبی کشیده بودند
 و شش حیاط و دالان اطاقها با تمام کاشی قاب مربع و میانش برنگهای الوان بود
 میان طاقها با یک بعضی نقاشی در گچ بری کرده بودند طره و کتیبه را در محال طرا
 اعتبار با وقت تمامی نقاشی نموده همه بنا و غارت را چنان بخت و کار

معماری ساخته شده که معمارهای الهامبر را آفرین باید گفت و محمد حسین
 در وسط حیاط یک چشمه و در یک فروزشی کی از دیوارهایش حیرت بخش بود
 که کاشی مشبک گل سرخی تاره محوطه شده بود در وسط هر طاق نانی بخانو
 بزرگ کار مرصعی آویزان کرده بودند طرف عمارت متصل باغ که طاقها
 نخل و گچ بری شده داشت در جلو آن یک سوم چشمه جاری بود علاوه
 آبهای جاری دیگر و دالانها پستوهای دیگر هم داشت و گوشه و در ضلع
 و کفش کن در نمازخانه و غیره غیره اش حساب است چند تخت آبی
 و لی و مله و لحاف و چند ساعت آویز و یک آینه که در میان حیاط بود و دو
 و یک میز و شش عدد کاسه و کوزه همه ساس البت این عمارت سلطنتی بود پس
 در اطاقهای بزرگ فالیه و قالی چند را آویخته و چند توشت سفید را در
 کاشیها پهن کرده بودند و یک میز و یک کندی و یک صندوق
 در آنجا افتاده بتلافی بود این اسبابها و بجز این نقص در همه جا
 و روح و نور و آبها و سایه و عطر و دیگر عیند انهم چه بود این چیزها یکسج
 و شخص را و در سجواب خوب دیدن و بشوق آمدن نمایه تمام چهار محال
 بدیوار خیلی مرتفعی بود که در او درش حسابی و غلام کردش چول و باری
 تازه وار و منزلش و تا میان حیاط آمده بودیم که یک آمد و فری از در

دید و باز دید که تمام شد مگر برای این آراستگی معنی گشت و عمارت میگویند
بر دو نقش طبع و من در اطاقهای سمت باغ منزل کردیم و سایرین در اطاق
که مشرف بخیاط خلوت بود قرار گرفتند مگر چمن و آشپزخانه و نوک و گیسوها
و سایر بناهای منزل خود را فیه نه در چند ساعت بفاصله وضع عمارت تغییر کرد
و هر چند درست شد و در صد و تمان و بیاحت برآیم اولی ما اوستی و پیر
که مبادرت باین بیاحت کردند پس از هر جهت نقل میکردند و در عمارت
بنا میکردند و هر بار ده ساله در پشت سر اوستی درآمد و در کمال تغییر می یافت
که در شش زده بود و این عمارت را بر زبان جاری ساخته لغت بر این نصاریان
هیچ کجی و گوشه در قریش نیست که اینها را از آنجا زانده باشند بطور مینا
این اول بر خوردی بود که در میان جدار فیض بصفت اطلاق کردند
فردا صبحش را چهار پنج نفری بجهت اجماع بانضمام کیمرحم و ده نفر سرباز و اول
برون رفیق و ده نفر از سربازان پس سرور و نفرشان را در طرف دیار و فیه نه
در همین ده نفرشان در جلیو میرشد سربازهای جلوی حریفان لشکر بود
و باقی چوب و گرز داشتند (طباب که زده) مترجم از ما پرسید که گویا
میخواهید بنید در جواب گفته شد تمام فیض هر چه در اوست را در وسط
مرکز شهر و در کرم منهدام که زبان حیرت و مبهوری و هم و غمی که بمن در برد

واقع شدن در این تماشای عظم و دلگشای روی داد اول زنی که کرد و بود
که یک شهر بزرگی مندر رس شده بمرد و منهدم و معدوم الاثر می شود خانه های سرسبز
چنین میناید که چندین خانه در بالای هم نباشد است همه دیوارها شکسته و شکافته
و داغین شده در بعضی جا شکاف دیوارها مثل علامت و نشانی جلوه میکند
برخی از کوه چاد و همش دیوار چانه است و شیشه بقلعه و ارک خیر میگوئی است
در کوه سرازیری و سربالائی و دیوار خرابه و آثار عمارات منهدم شده و در بعضی
که سی قدم راه رفیق غیر ممکن است بل غلطی نباشد در هر چند دقیقه کوه
سنگ و تاریک و سر پوشیده مثل مدخل زانده و زیر زنی میرسیم و میانی
با احتیاط از آنها بگذریم پس کوههای سنگ و کثیف و پراز استخوان ریزه و بل
رطوبت آنکه دیوارهای بلندشان رسیده و بواسطه ارتفاع دیوار و کوهی فضا
روشنائی محروم مانده بودند و بکمال تاریکی می آوردند در بار چاه و زینا بک
نامحور و کرد خاک بیکه غلیظ و غفوت بیکه شدید بود و کس بیکه زور آورد که بگوید
بودیم کمی که نفس تازه نایم و توفیق کرد و نفسی کشیم در هر چند قدمی بفاصله
صدای چرخ آسیاب گوش میرسید و موز و نوا آبی ملایم میکشت و صدای گوی
دقایق دابل حرف می آمد و نیز صدای موز و نوا شنیده است با کتبخانه کردیم و کتی
نایان و مشهور بود نزد یک بزرگ و وسط شهر رسیدیم از دهام شهر شد مرد

کوچه میدادند تا با بچه‌های دیگر حالت تعجبی با نظاره میکردند زنها روزی از
برگردانیده یا نهان میشدند اطفال را میگردانند و از آن فراموش می‌کنند و جوانان از
دور مشت میزدند و اگر کرده یا نمیدانند بی‌نیکی از چاق سربازان صفت نظر نمایند
چندین شبه از کاشی مین شده و درهای متشکک بجز برای چند حیاط طاق نما
و چند آثاری از معماریهای قدیم عرب که بمرد زمان سیاه مشرب بود و خطه
داخل یک کوچه بزرگی که در نزح عرض داشت و پراجمیت بودیم
یکی دور مارا گرفته خود را با چنانند سرباز برای اینکه جا باز کنند و او میزدند
و آنها را گشت کاری میکردند چاره نمیدادند تا بالاخره سینه خود را حایل با و
و بلکه سپر نمیدادند دست همه گیر را گرفته بودند که مبادا بواسطه زور آید
و هجوم آوردن مردم از هم بوا بوند برآران چشم با گران بود و چندین
از برای حواله شده از خود در کرم حرق از بدنان جاری شد بود با
حاکمیت را در میر تقیم و در خطه توقف میکردم که یک مرتضی سوار و میزدند و
با بار کله بر خون گوسفند با تهنه زنده و از کله های خون چکانش قطره خون می‌چکاند
و شتری که زن نقاباری بروی سوار است را آنگاه مال نماید از بین سپر
بازار آباد و جمعیت و کاروانهای معلو از اجناس افشاده بود و از برای سبزه
از بیرون طاقهای سفیدش با جمعیتی که در روی حالت تعظیم ایستاده و غار میکرد

نمودار بود که ذکر دیم در تمام کوچه تا بهر جا که چشم کار میکند همه را شش جایی میشد
و خانه سفیدی می‌شد و اشخاصی را که با نکت پاره می‌زدند بنظر در می‌آورد
بوا محلو از بوی تند قفل و خود کشته را و دیوار است گونی شخص در دکان عطار
عطیمی و در حجره سبزه و دوشی غنچ گردش می‌کشد از آنچه چیده داخل کوچه دیگر شدیم و
با یکصد تن از دنیا گذشته کردیم که خارج از اندازه عین و از سربالاست و عرو بود
قطعه عورتش از طرفی ببارگ موی و از طرف دیگر با پرده بوبت قوزی با باد
بر دوست پوشانین بود در عورت پهلوی با یک نگاه چوله و لوسی با کرده نفضیه
چه مضمونی را در و در و بلعور نمود اندکی فاصله چهار نفر سپر باز را دیدیم که یک
فلک زده را که در دزدی کرده و در وقت کار گرفتار شده کشتن کشتن با
خونی و لباس پاره می‌بردند اطفال چند تنی بقای آنها رفته و فریاد میکردند
دستش را قطع میکنند و شش را در کوچه دیگر دو نفر را دیدیم که کتیا بوبت و
پوشیده را که در روی آن مرده شکیده را دراز کرده بودند و در کتیا بوبت
که در جایش تهنه بودند گداشته من از خودم سوال کردم که این منم خواستگار
با بیدارم آیا شه فیض و شمر پارس واقعا در سخت بختاره واقعه
داخل بازار شدیم همه جا از دحام بود و کانهایش چون دکانین شمشیر
بیولهایست که در دیوار فرو رفته اند صرافها در بالای من نشسته و بلغی پول سیاه

ریخته جلوه داشته بودند همه را نه خوران از بار بارها و از بار بار کفش آورد
 از بار بار که گره گاه و از بار بار دوات که با کعبه آنها سر هم رفته یک خروجه است
 مرکب از چند کوزه سر پوشیده که با شانه و برگ پوشیده پوشیده شده اند
 از بار بار سبزی فروشی و خوبات که جمع کثیری را نتوان در اینجا بودند و بیل
 نرین لعن و تشار و با و در آن سبزه که نه از سر که نه خارج شدیم
 و شب و روز و خمر را از سر که میم و کوزه و کوزه های سنگ و مار یک افشان
 چیده و در و از نای صفت دار و طاق و دار صدهای آسیا و نعلات باغ و از نای
 که خود را می پوشید و پنهان میداد و یک کثافتی که میخ بود و گرد و خاک که شخص را میخ
 و مورش طش قلب بود و دیدیم با نعل از یک دری برون فریم تا
 شهر از نرغ و سیاحتی که ده با شیم شهر فیض بر یک حد و شست سینه است
 و در بین دول واقع شده در بالای حرم و قلعه که از نرغ است و از نرغ است
 آنها مربع بوده اند در آنست که کوه ریادی بطریقی است که از نرغ است
 یکگز و دو شهر را دوست که ده است شهر فارس جدید دریا شرط نرغ و وفای
 در طرف بین آن واقع است دور بود و شهر قلعه که بر جای متحد دارد
 که ده است بر جای اسکله های رفته یاه فام است شب با جمعی است
 با سارهای کاشی خوب درختهای خرمای سر سبک اعلی کتب سبزه خیرت

بر جای کوچک محروبه دیوار خرابه زیاد یک نظر خوب می توان فهمید که
 این شهر قدیم حصه عظیم بوده است که شهر خلا چون عظیم ریم و مخر شریک
 در نزدیک دروازه خرابه و آثار آبادی نهایی بطریقی است که کولی را کلو بود
 و آتش بی فایدهش کرده اند و عابله سا فلما شکست
 در بین شهر و یکی از آنها که از نعلات شتر است چندین باغ بهم پیوسته که نه
 یک باغ واحدی در نظر جلوه میکنند بدنی درختان انبوه است و بهیم
 که عبور در آن غیر مقدور است درخت زیتون و نوت و خرمای
 میوه دارها و بیدمشک و غیره دارد درختهای چار که شاد و مریض کرده
 و با نعل و حی دست پیچیده اند از نعل درختان باغ نرغ و میاشند در میان
 در همه جا جریان آب شاد می شود و حیوانات که مریض میکنند و چاهات که
 میجویند و نهات که در میان دو خیابان سبزه و گل میکنند در درو
 گردن و دیگر درخت خود ریادی که هر که ام به بندی و قامت انسان می شود
 روئیده و حد و شتران گذشته است بطول دیوار با خرمای برگ
 خند قهای مسین بر از نعلات عظیم و آثار باستان و برج خرابه
 بطریقی است بی نظمی و در هم بر همی میخ می شود که دیوار اسپر مبول را با نعل شخص می
 از جلوه دروازه غرا و دروازه جدید و دروازه ابوالد باغون و دروازه نو

شیر و دروازه سیدی بقصیده و دروازه اب الصروح گذشته از نورانی که مویوم
 بختیگره المکه است داخل فاس جدید شدیم از این سمت باغات بزرگ و جا
 وسیع و میدانهای بزرگ با دیوارهای از هم در رفته و فست از اطراف اینها
 میدانها و دیوارهای دیگر و دروازه طاق زده و برجها و بنا و دورنمای قشنگی از
 گردن و قلال و جبال دیده میشود چند دروازه بسیار بلند و گشته بچشم خنجر کل
 میخانی بزرگ در بعضی جا با منظر در آوردم بطور وارید نزدیک شدیم
 لاشه ای را که محفوظ داشت در وسط راه انداخته بودند بطل دیوار شد
 صد نفر عربی که لباس ثوبی کارشان بود لباس نمادی در کنار شطری میگردید
 چیده لگد مالی میکردند بر خور و بر بازهای گزیده شب و آمل در بار که
 اغلب سواره بودند و بخار و ان شتر و زنهای دانی که بجا ایشان آید
 و وقتی از پهلوی میگذشتند رویگرفته نمودیم و بالاخره داخل در محله دیها
 شدیم در روی باها و درب خانه ها نایش میکردند داخل کوچه نیز شده و بعد گرا
 آواز میکردند و در پس کوچه میدویدند و از پس کوچه می آمدند مرد با قفان در آید
 و جبهه فاضی را بخود چیده بودند و دستمال بای لب و ابرو انداخته در زیر چانه
 کرده زده بودند و در بغیر شبست بلایه نوان داشتند با یک تنم فنی
 بر عجز و تعلقی خم شده تعظیم میکردند زنهای خلی سفید پوست و چلی بودند و جابج

پوشیده و بران کلاه تون دروی کلایر بودند با خوش آمد گفتند و با چنان خوش
 و بیاد بر حرف مطبوع و چربای دل با بختیگر ما دادند چنان طفل آمده دست ما را بویید
 محض نظر از کوچه ای گشت را جان را منحرف کرده داخل برستانی شدیم که بنام
 بکشل برین خلیل از یک نمید کرده بودند معلوم شد که قبرستان جهود است از کجا
 داخل شدیم و پس از رجعت دیگر کوچه را پیچیدیم و از آفتاب بزرگان
 موقوفین و بن و نعل از هزار دهن شنیدن مصاحبه هزار نگاه بوجور رسیدن با
 و استخوان خورد و فلفل داخل سنا گمانه شدیم
 یکی از نورخین قدیم عرب گفته بود ای فاس بر چه خوبی در خاکهای دنیاست
 تو در تو جمع است و بر نموده است که فاس حوضه صل و کنایات و مجمع علم و ادب
 و محل فم و شریعت است بلکه و مادر کل شهرهای مغرب میباشد عقلش کافی و دیر
 بکشد از باجودت و با شعور از سایر اهل قریش میباشد هر چه در او در حوالی او
 عزیز کرده خداست حتی آب شطرها و ایدش هم که با نیت ترش سنگ شانه
 رفع میکند و جلد از هم بنیاید و البته اسطر مبارک و خرات الارض گزیده را
 نکست و پیش و کنه و غیره را دفع بنیاید و از افکار حسه که از آن نبوده و خصال
 و خرم میشود با شادکامی بیدم میگردد و دارای پنجه های قیمتی و جواهر است
 که کس قیاس نمیداند و همچنین تعریفات و خواص دیگر هم دارد که در سینه بجهت

کتابخانه عیسی در این ابن ادریس شهر فاس را بنا کرد و در پست بخت شد
در یک جنگه دانه درین دو کوچه پانچکل مرتفع و از هزاران روغنه و بای جاری بود
و واقع شده در کنار طلولو بانی بنای این شرکت این شهر و آباد شده و ترقی کرد
اوایل قرن دهم در صفا و خرمی با بعد از در مقام رقابت برآمد و بلکه بعد از رقابت
این شهر مسجدی داشت موسوم با القاریون و مسجد دیگر فوس با درسی که بغیر از این
و از اولی بزرگتر ولی اولی در او یک شرفش بیشتر بوده و مردم که مغربش میخواندند
در نیمه قرن یازدهم در زمان سلسله الموحد که گواری هم یک کشتی در او و دیگر و طایفه
مسجی را در وی بنیاد نهاده اند در این شهر (در زمان قریب) حاکم خارج
و مسجد مسجد و نو مسجد از خانه و ده هزار کان و نو هزار دروازه و چندین درخت
و حمامهای ممتاز و یک کتابخانه پرازنه های یک خطی که کن ولایت و مدرسه فنی
و غیر یک و نجوم و زبانهای که مفتاح علم بودند و داشت از خفا و نهندان را
با در فتن همه جای غرب و شرق میفرستادند و از همه جای غرب و شرق میفرستادند
و آگاه و با کمال تبحر رتبه خود با مدرسه دعوت می نمودند آنرا را آن آگاه
میخواندند از محمول را قلم با نجا میرفت با نیکو بایب تجارت را مفتوح
چندین بازار و کاروانسرا فقط تا بحر مدیترانه نشین بودند است که در فتن از پیش
و عرب و بربر و یهود و حبشی و ترک و عیوی و غیره در وی شمع میدادند

لیکن بمرد و بمرد و بهر چیز تغییر کرد و اغلب با فتن معدوم الا شدند و اغلب
مساجدش روی بنده ام نهاد و کتابخانه و کتابهایش از افکار غایب شدند و هر چه
او را قیامی از آن کتب گران بهای باقی نماند مدارس نباشد و تجارت معطل
و آینه و عمارت لرزه برار کان آبادیان رسیده ویران شدند و فوس
رو بقت گذاشت و تفرقه آنجست از میان برداشت بطوریکه با فعل
از آن باقی نمانده است شهر فاس عاید مثل یکا چه استخوانیت که از آن شهر
قدیم ویران شده و در برستان فوس سواشی شده باقی نمانده باشد
خواهش عی و از روی کلیه پارس از فتن و اول تاشی شهر فاس ویدن و مسجد
بود که القاریون و مولای درسی باشند ولی چون عیویون از دخول در آنها منع
میباشد و داخل نمیشوند اندک اندک این خورشید شدم که از هر چه نزدیکتر بر آنها
ایستاد و نگاه کردیم در تاشی از خوب عیج و صدف خاتم کاری کرد و
جایش طاق نهاد است تاشی است و ستون شماری حامل طاقهای آن
و نقش شده بودند نباید گمان کرد که این مساجد همان حالت پیشتر باقی
چونکه در قرن یازدهم عبدالرحمن ابن خالدون در حق القاریون گفته بود
که خداوند بر شرفش زیاده بر زیاد و بیشتر از پیشتر میزاید بعد از چندین قریب
رای او کرد و بود که بیشتر از خود مورخ آن مسجد را داده است اول کتاب

این مسجد در روز شنبه ماه رمضان نهشت صد و پنجاه و سیجی کار گذاشته شد
و از پول کرنی معروف بنجام جزوان ساخته و تمام شد اصل ابتدای آن
مسجد مخفی بوده و چهارستان داشته است بعد برامیری و بر حاکم و بر
چیزی بنفش افزوده اندکی بزرگ و وسیع نموده تا مسجد جامع تمام رسید
و چنین مسجد نامی شده است در قلعه مناره که امام احمد ابن ابوبکر ساخته است
یک قبّه طلایی که بر دوارید غلطان و جوار برات قیمت گران مرصع بود
و قد ادریس ابن ادریس بانی شهر فخر این شهر بود از دیوارهای خندش
چندین طلسم آویخته بودند تا مسجد را از آتش بوش و سگد اش را از زخم و مسموم
و عقرب حفظ نماید

مواش را آنقدر برین مصفا کرده بودند که آنجا جماعت امر بقید کردن نموده
تا از برای مؤمنین در وقت نماز اختلاف توجه و حواس و اعم نماید و از توجه
کنند یکت جبارا بنوس که با حاج خاتم کاری شده و با جوار ابدار ترصیع یافته
در محراب گذاشته بودند تا زنده بستان داشت و در بیت بعد از شستن
پانزده درب بزرگ برای دخول جمال و در در ب کوچک برای نوان بقر
داشته بودند که در و مقصد لامپ دروی شن میشد در شب بت و تمام
ماه رمضان قریب موه و دوا و پنجاه من روغن بمصرف چراغهای مزبور رسید

خالد و ن مورخ بن این آب و تاب خاص و حیرت و جده علیّه و بنوید و بنوید
میکند که با صحن و ایوانها و بنیادها و الا بنا و کشتنها و کرباسها بطور
تمام سطح آراستیده بودند و گنجایش بیت و دوبرار و مقصد نفوذ داشته برای
صحن و تنهایی چاه و دو حوض را بر آجر کار رفته بود

با شکار اینکه سلطان روز سلام را که ما را در آن روز خواهم حضور نمود معین نماید که
منتقد کردیم در یکی از آنها جشنی کردم و برای من مانگی داشت بدرب سوخته
شهر که معروف باب المارقات نزدیک شیدیم که داخل شهر نمودیم یکت با
کنول کفیرا و حیرت مفادی کرد که بدن من بزرده در آمد پرسیدیم چه خبر است
گفت دوسر بریده من چنانم را بلند کرده و چسبیده در خون یکت شیده و من
و لم یاری ما شاکر و ولی بمن گفت که دوسر است و از کلبه و کلبه کی باشد جوان
پانزده ساله و دیگر تربت پنج ساله را داشت و بر دو فرش بودند معلوم شد
که شب آنها را آنجا آویخته اند سر و نفرز یا خیمای سرحد بجا بود است که در قبل
بناس دارد کرده بودند لکن از خونی که از آنها میچکد میاید که اینها را درین شهر و بکر در این
در و از و کشت و سرشار آویخته اند علی بنو کان در این نوع خبر شدیم که سر یا خیمای را باید در و
بموجب رسم اینجا بار داد و بکر از نظر سلطان باید که رانید پس از این کار سر یا خیمای را باید
که بر خور و یکت مجبور بجله نوز آن سر و کجایش کوک شیم و نکات در کانه سر چاندن میاید

دروازه شهر که ام از دروازه باشد آذربائش میباشد پس از چند روز دیگر از دروازه شهر
فاس آید و بنده چاهار در خورجینی او را گذاشته بکینترش می رود و از دروازه آنجا آذربائش
پس از دوسه روز آذربائشکی چاهار دیگر همان کار را چاهار اول کرده بود بکینتر و شهر را
آذربائش میباشد همین پنج کل شهرهای مرقش را باید برود و در دروازه ایران شود و در آنجا

عام واقع شود تا بپسند

در ترمینار انگلیس دو دستگا و چرخ و اباب مکراف سلطان تقدیم کرده بود که بعضی
اما جمعی شده فقط در بار با آنها گفتا کار دارند فنی نوشت که مردم را بعد از دروازه
احقا و ما این است که خود سلطان و محارمش کار در خاست فنی مکراف بصیرت
ولی صلاح خود را در عدم ترکیبش دانسته اند تا بجهت مصلحت بولیکه خود در بعضی جوابا بعد
دوری راه و دیری چاهار متعذر شده ماطله نمایند و در غلب جوابهای اول خارج کنند
آنها فرغت داشته باشند و علا و چشم و گوش تیراز این مراد و فوری از نو
در منزل در ترمینار سلطان سیدی موسی که دعوت بصرف نمار شده بود چون
ذکر کردند و بلکه فهمیدیم که سلطان آدم خوش خلق و آرامی است و پیش رفت و حجم
با اساک و قاعته که از ان میباشد حتی مرن اساک کرده بیکر قانع شده است
عائبا چون رجایا خود با دست نماند و در روی زمین می نشیند ولی خدا را در بالای سر
مطلوع و ارتفاعش میباشد می چید قبل از آنکه سلطان نبود و ایم در میان سپید باد

و با آنها بسر برد و از چند رنگ کار آمد تر نوچ کار کردن را دوست میداشت
و بعد در قبول حجت میکرد و وقتی که بغیر میرفته خود بارش را می برد و در سفر چنان
کار را بعد از نوک با شمول نمیکرد و دست مردم هم دوست میداشت و عم از وی
رسیده احتیاط میکردند چرا که تم میکردند که اگر بروی نبورند اول بیکه خجسته

اسب بجهت و بر طایفها باز و خودش خواهد بود

بعد از صرف نهار سیدی موسی شریف بزرگ و کل صاحبان کرد و بول با
از مصافحه و تعارف و هم و هم با ما کردند و تمای که دلالت بر خوش آمدن کرد
دادند که شب است تعارف و حرکت بعد از قصه داشت با لاف و برون
از میان دو خیابان نوک رجایی عبور نمودیم تا پس از نمازهای دو از در
بغیر و سیاه و سبزه که از پشت چوب بهتا مانجا میکردند و اغلب پیش روی
بیمکه ما را از دیک دیدند فراموده غایب شدند از در پر و ن آمدیم

از ابتدای سفر ما یعنی از همان روز اول نفر سلطان مولای حسن اگر شخص تصور
بجند اسباب عین خورده بی ما خوش است و وقتی که شب فریادها را با جگر کرد و در
صبح با بجهت برویم برای آتش گونی عید بزرگ بود میوقت در غم مثل
بتتبع با پس و بصرف خود آرائی و ناهشیم نیاده بودم این بوسنای
و رؤیت سلطان عین از اطلع ببلد است بیل دشتیم که شاد و چرخ

و تپ جانوا و قلعه شرفای فعلی را که مؤنثین تقدردم از برمی و بوالهوی و خالی
در سلطنت قش زد و اندین بنایم و او را بچشم خود بینیم

فردای آتش ساعت صبح و زرقار و نایب قنول و یاد و کچان لباس
پوشیده و اخل جیاط شده و در میان جمعی از سرباز و قایدیک لباس سپیدی در آلود
ایستاد و بودند فقط با چهار نفر من و دو کمر سارست و دو قاس که دوک و قایمی
پوشیده بودیم و دهنال سفید بگردان تبه جرت میگردیم از اطاق بیرون رفتیم
چرا که می رسیدیم مبادا این لباس کز و باجی که تاکنون در شهر فاسین شده و
مورد خیر و اوسترا بودیم هر کدام به یکدیگر در سبقت و خروج از اطاق میگریزیم
و او بدگری جمع می نمود این یک بدگری میگفت پارس او در جواب میگفت تو
تا بالمال و کمر حرف خوبی زده را همنامی قیادت کرد گفت با تفاق از شرف
بر داری با تفاق جهان توان گفت جزب که هر چهار بصورت جمع شده بودیم
و در خروج معنی مفردی داشته باشیم بالاخره به یکدیگر رسیدیم و کلاه را بر روی شپیه
و سر را پائین انداخته از اطاق بیرون آمدیم فلورما در میان جیاط و کویک میخیزد
و اضحی درین سربازها و مستحقین و نوکران و سربازهای عارت نمود و باب خند
مبتدی که هر کدام در پشت سونها نمی نشینند تا بفران خاطر و اختیار خویشند
اما در میان سربازها اندین حکایتها که نشسته بود عالم غریبی حکایت عجیبی داشت

بجی سوار شده و در بطرف دریکه المکر و دانستیم پیش و در جلو ما یک تپان
نظام با لباس قوز و در عقب سربازهای سارست و متوجین و صاحبان
تشریفاتیان سواره با تاقاسم بتانی را می بودند عجب غایک و اوضاعی بود و عجا
نمید و آجایی کرد و حقان پسر خجری معروف بکلا و شمشیرهای خمیده و دهنی
زرد و کتلهای پاه شوارهای را و کلابون ساقهای تازانولت

تصویرات ما چار نفر را بخودمان آنگاه از غایم که بسنجید بپند با لباس بال سواران
با پالان قوز و دهنی چون تخت من و پالار این طرف آن طرف و از کوفه در پیش
پهن شد و بدیم چه صورتی داشتیم در حالتی که آلوده گردیدیم و چون
بدمان جاری بود

کوچه ها ملو اجمعیت بود هر چه قدر نزدیک می شدیم همه می ایستادند و کوه سپید انداخته
که کلاه پر دار و زرمش را و کلابونهای کاپتن و ت نهایی در را بی آنکه اظهار تعجب کنند
نگاه میکردند اما بعضی آنکه می گفتیم اولاً چشم را با دوخته میایستادند و با شمشیر
میگردند از درجه مزبور که عبور کرده بیرون رفتیم و در سربازها با قیاس و شوارهای
در سرباز سارست صفت کشیده بودند پس از تعظیم نظامی که هر کدام بلیقه خود یکی بعد از
دیگری پیش گفت زدند و بیکدیگر گفتیم و آنها را گذاشتیم قیادار کننده برای خط از اگر ماری
سرها انداخته از روی لب باری که روی شطرو را بدست بودند عبور کردیم و از

نیز بر سر باز و بر پش قطار استاده بودند و بواسطه بخت میدان چون چهار خط از سر

مکانی که برای اتفاق سلام معین کرده بودند که از آنجا بیایند و بدیم
یک میدان وسیعی بود شکل مربعیست و بیست و دو یارد داشت و چهار
کناره شطرنج بود و یارداشت و یارهای چندین برج ضخیم داشت
در زاویه دورتر از دیوای دیگر نیست بجای که استاده بودیم یک کوه که دیوار
سفید و درش در میدان بود و بلند و عمارت سلطان منتهی میشد نمودار
و فنی که در دهم میدان یک تاشای حیرت افزانی داشت در وسط میدان
از صاحب مضبان و انبث آقا بایان و انبث آن را غوغا و عیان و انبیا سرکار
و غلامان و لعاب با بایان بالهام لباس سفید پوشیده و دو صند بقاصد قدیم
رو بروی هم دیگر ایستاده بودند

در عقب یکی ازین دو صف در طرف شط استیاضی خاصه بطراز که بنده آنها را بخوبی
و زیاده و اصل در درشتی و بلندی ممتاز و از توصیف خوبی بی نیاز بود و در قطار نگاه
بودند زین پوشای محض و در کلاه بون بر ویشان از آنجه و جلوه میکرد از آنجا را
نگاه داشته بود در انتهای قطار استیاضی کلاه که مطلقا کوچکی که کلاه این پسران را
داشته بود و در هر سلامی بنظر خاص و عامی میرسد و ازاده بودند

در پشت سر اسبان و بیست اعظم و سرگردان غلامان خاصه و تحفظ امپراتور در
ایستاده و یکی سفید پوش شده بودند و در او در میدان از پای یار و کلاه شط

نیز بر سر باز و بر پش قطار استاده بودند و بواسطه بخت میدان چون چهار خط از سر
در انتهای بیست و دو یارد داشت و یارهای چندین برج ضخیم داشت
در وسط میدان سفید و درش در میدان بود و بلند و عمارت سلطان منتهی میشد نمودار
از خود آن پادشاه و چند آینه و چند قدیل و چند سندی بزرگ داشت بود بروی هم
چیده بودند مادر پهلوی و دو صف غوغا استاده بودیم بطوریکه از آنجا دن ما و انبیا
شکل مربعی که از یک سمتی که سلطان بایان و از دین و باز بود حاصل گشت صند
در عقب و سر بازهای عمارت بالهام در عقب صند و قها ایستاده بودند و از یک
محمد و وحالی باور گشت و اول و بایان افلا و با هم عجلت گشتی با لباس سفید
صف کشیده

یک انبث آقا سی رهنمی که رنگ کرده داری در دست داشت ما در دو صف قرار
با یمنی که کلاه آن و کامین و نایب قولول در جلو و در کمر و قها و مرا در پشت
و زین و خا بر چ بایش قدیمی از ما جلوتر ایستاده بود و در کمر و قها و مرا در پشت
قرار گرفته بود

بر رفت فرما بدین آید گفت بایم بی اختیار چند قدیمی جلوتر رفتم بودیم سر شایع
ما را بقیع کشید این حکم و پس نشاندند در ما تا میزدند که بر در شایع
چنان میزدند که در دهان شایع صدای مشت میزد از بالا گوش آمد و

سرما را بلند کردیم و یکی از جفا که اندک مرتفع بود چهارچاقه شصت و شش رنگ که پشیمان
سر و کلاه خد زنی نمودار بود بنظر آوردم

برنج بر بزرگوار طبع که لای با هم سلطان مربوط بود یعنی راه داشت پشت آغاسی
با بر سلطان ما را در جانی نگاه داشت که زنهایش با اختیار و دلخواه میویمان را میخسبند
بر از حیف که توانستم بشویم آنچه را که آنها از کلاههای بلند و قبا ی دم بیدی میخسند
آفتاب نوزده بود و از شدت سکوت کوئی صدی در تنهیدان زنده بود و جمیع
و اصین متوجه و برگشت یک سمت بود یعنی با نسیمی که باد شاه از آنجا جلوه ظهور نمود

پس از ده دقیقه اظهار صدای شپوری گوش رسید فی الفور شور بآگید و شد و همب حال
و اخره تعظیم نمودند و اولان و سپه بان و جلوه داران هر کدام یکرا نوی خود را
منا وند و از کل دستهای صدای پآوا و طوبی بفتح این عبارت را میخسند خدا
آقای باد و بس سلطان را و بخت مای آمد جمیع محارم و خلوتیان پا و نه بودند
از جلوه آنها بخیر نشان سپه باریار بزرگی بر سر سلطان نگاه داشت بود و حقه نامه بود که
بوزیر محارم رسد پس آگید و ایستاد قسمتی از بزمایشان شل مربع در و درش خسبند
و قسمتی در نزد خودش ایستادند و در نزدش را برهنه کرده با فاق مترجم سلطان
شد سلطان بزمان عربی بوی خطاب که گوشت خوش آمدید صفا و سلم آوردید
خوش آمدید در راه بشما چه گذشت همانا را با دستخطین حکام و لایات بشما

بشما چگونه رفتار کردند و وضع بر خور و حکام بشما چگونه بود اما آخرها را که زنه
ما هیچ یک کلاهشان را نداشتیم بلکه به صورت شده بودیم این سلطان که تصور ما
او را چون وحشی مسلط و میرحی بجای آورده و نمایش داده بود از خود انحراف داشت
که یکی از بانوان محلی بگوشتش خوشش میپند بزرگ قامت و لاغر اندام است چنان
سیاه و دماغ از حلاوت است و دماغ باریک و چهره سبزه و ریش نازک و کوتاه
و سیاه و یک شتره مرکب از نجابت و کبر و دگر دارد

یکت بر نوس غنیدی مثل برف از سر تا پایش انداخته و راه غنیدی بزی
علاء انداخته با پوش زردی در پای برهنه اش کرده بر آب غنیدی میوار
زنیش بر و رکابش طلا بود

این غنیدی و فراخی لباس بوی بر از داشت و با شکوه شاهانه و بشیر و مصلحت
چیز که علامت فرمانروایت و یکی از غلوتیان در بالای سرش نگاه داشته بود و افغان
در و بزرگی بود از آفتاب باد میماند که آتش آفتابی بود و در نزاع اطفال دا
دورش را بخیر و گلا بون دخته بودند در بالای چتر گوی طلایی بود که پسر شکر
و وقار و جلالت و لطف خسارش اخذ شده بود جمیع علما تن بر جبه رعایت خیر
میکردند و از جایش خائف بودند که یارای حرکت نداشته و قادر نگاه دارند
سلطان چنین نمید که نباید زیاده از سی و دو سال داشته باشد یا قنای میچا

وزیر می گفت من بسیار خوش بختم از آنکه پادشاه ایتالیا برای تسکین و خوش
 حالی دوستی قدیمی که داشتیم وزیر می فرستاد است خانواده و اسباب و اموال را
 در قفسه مخصوصی که در خزانه و جنگ کرده است من خانواده و اموال و اسباب را
 میدارم من با شرف و انبساط بزرگی و تحسین و تحسید زیادهای و قایم بزرگ معنی که
 زمان اقدار من در ایتالیا روی داده است برای در کسب و کار کرده ام در زمان
 رم قدیم از همه ممالک دنیا پر زور و تسلط بوده است بعد از آن مجرا شده است
 دولت شد پشیمان من با هر وقت دولت دست بوده اند حالی که هر وقت دولت
 یکی شده اند من نیز آن مجری که را که اجداد در حق آنها داشته اند یکی کرده در حق
 یکی خود می که بالفعل است دارم این کلمات را بنحوی آرام کرد مثل اینکه پیش از آن
 نقش کرده و مرورش نموده باشد چنانکه گاهی می است و تالی می شود مثل اینکه بنحوی
 بنحوی می شود در این صحبت وزیر می عرض کرد که پادشاه ایتالیا صورت خود را
 برای نمایانگر فرستاده است سلطان در جواب گفت بی عطفی که آن است
 و من دارم در اطلاق خواب خودم در مقابل آید می کشم تا در بیداری من اوقات
 که چشم با واقعیه باشد بطوریکه هر روز من بجهت بخوابن عکس پادشاه ایتالیا را
 در آینه دیده باشم و یا دارا کرده باشم
 اندکی بعد از آن حرفهای چند کلمه را نیز فرمود من بسیار ممنون و راضی هستم که شما

آید که در محبت بطن شک خود و ادب خوب از آن برده باشد
 وقتی که این حرفها را میزد ام چنانش را بر سر او خنجر بود و نگاه چهره و معنی باطنش
 گاهی گاهی چنین معلوم میشد که میخواست قسم بود و باز خود داری کرده از پادشاه و در حق
 و فراموشی را بنحوی بر سر او می آورد از صرافت خلافت منفرش نمود ولی در جزو
 نگاه کرد و با تعادل بگردید و در این باره امارات نمود
 در وقت شب که است از آن گسار از پادشاه و در یکدیگر یکی دیگر و قیسه قیسه و
 هجاش می کشید و امن بفرش را در مجاورت هوا تصدیق میکرد و یک چهارمی می کشید
 نام بکسل آب دست می کشید و آرامش میکرد و نگاه چهره در دست چنانش پادشاه
 انداخته و چون میبید بود که گاه گاه خود را در سایرین بقضای سلطان تصور و او را
 و نیش بقصد زیاد و در از روی پادشاه بایک کلین فوق تعیین و بایک
 با حقیقت و تدبیر و قیاس و بایک محبت عشق آیین و وحشی و خوفناک پادشاه بود
 تا آخرین قطره خوشان را در پیش بقضای قیسه میدادند
 این سلطان در این مردم نه پادشاه است و اطاعت نماید بلکه خداست و در پیش
 وزیر می را نامه محوی بر ما مورتش را تقدیم و کاندان و کاپتن و نایب و نول که
 بترتیب سلام کنان جلوس بر ضد معرفی نمود
 بایک توبه صلیبی نشانهای را در اطراف می کشید و بعد وزیر می را متوجه با چار خنجر

اشاره کنان عرض کرد و طب است و نه فردانی دیگر که بر سر دارای علم فن
مختلف نباشند سلطان پرسید که ام یکت از اینها طب است و در مختار
بشاره نشان داد سلطان بخت نامی دکترانکا میکرد و معروف هم میزد
در وقت حکم با یکت فسخ نزاکت و لطف خوشی دست راست خویش را گمان
در آخر گفت وزیر مختار همیشه صلح با شما باد و صلح با شما باد این گفت
بر گردانید موزیک نواخته و شیو کشید شد علویان عظیم کنیزان را و جسد
زنانی بر زمین زد و همگی اجماعا صدر را بکند کرد و مضمون اول الجرح طبعی و اگر
دخدا و دعا فاعالی باد و بیک سلطان از نظر غایب شد بر و صفت عالم و
بعد که مخلوط کشید سیدی موسی و دو پسرش صاحب منصبان وزیر
وزیرالایات و شریف بزرگ با خالی و ایشاقی بی بی و بیکار گذارد
صاحبان شغل چون و حال دولت غیره باران و باران بچندید و با صد
صحبت میکرد و در دست می آمدند با بار خور و خوش اظهار شفت و هر با
رو فانه نمودند و بابان خود سپارنده رفعت و مانیز کار آنها را گردیم تا بمنزل

از اینجا روزنامه فاس من شروع می شود که محتوی

روزنامه زمان منقذی بعد از سلام امپراطور است

تا وقت حرکت کنان از برای یکین

سر ایدار باشی عمارت دیوانی کرد و در خاکسار پست بام را با دو اولایطع کند
در عایت احتیاط نمود و عمارت احراز از اصرار در تاشا میکرد و چنین نماید که با
امر مضایقه کردن کلید در صورت خواستش شده است و الا سر خود برگر
نمیداد چرا که در فاس هم چون در شهرهای ملک پست باها بر نهان حاصل
و تفریح آهناست پس با ملاحظه پست باها عمارت دیوان بخرماید و
یکانه از فرش ممنوع تا در حال پست بام رفیع اطرش دیوارها
مشکت مرتفعتر از فاتی دارد چون عمارت دیوانی علویان دارد و از به
خانها و اندیشه مرتفع تر است لهذا از پست بام پست باها میسازند

کرد و قالی که شهر الحاطه کرده اند و که بهای دور دست نمایان می باشد

از شب که با کنگاه کردیم گویی با یک عالم تازه رو برو شدیم در پست باها
نزدیک و در جمیع کثرتی واقع بودند ایشان اگر نبود این عمارت
در زنهای فرش استعمال کرد از به لباس و تنم و استراحت از خانهها بودند
بعضی را آنها در روی پست بند دیوار نداشت بودند باین پست بام باین
همچون پسموری حبت خیر نموده و بهان جلدی و چاکبی بودند کبابی نهان
و کبابی نهان گشته و خند کنان به چو مجازین آب بصورت میسازند و دریا
آنها نیز بود جوان بود لعل شالی و سالد بود جلگی لباس الوان و بدر

پوشیده بودند. غلبه گویای باشد بر روی او شانه و دستمال کاغذی قرمز
سبز و در سر پوشیده بودند قبا سیاه و جامی پوشیدن و از لوان بود
پوشیده بودند که بنده سبز یا سرخ کبرته و چکن سینه کی پوشیده بودند
و با پوش زردی در پا کرده بودند و حلقه ضخیمی از نقره که خلال مصطلح است بر بند پا
خندنگار و اطال یک پیرانی من داشتند

یکی از این خانها (اگر غلط نهم کی از این زنهار) برای اینکه با خوب منبر نشین
شویم در زینت واقع شده بود زنی که پس با یکی که اش را مرقد بود
دارد بود که با لمر چسبیده و در زینت و عمارت واقع بود و نکته ساز و داد و ستد
تا شام میگرد و با دو رین و شش بخت ملاحظه اش کردم جل الخالق چه غافل
چنان بسیار که کرده گویند را با سرخاب سرخ کرده گردن البغیاب مانند
و ناخن را با خا خضاب کرده چون تخته آسمان الوان مختلف نقاشی نموده
با وجودی ساله بودن خوشگل بود صورت پریشانت و چنان بادش را
مرکبانهای را از زانیرنگی حجاب شده بود و باغ غری خمیده و دستان گرد و چون
داشت و بقول شعرای عرب بدش جان بود و چشم چو بر خنجره در میان
بظر ملول و مغموم می آمد و مکن است که بسم و چه انقباض غمیش آید
چهارمی محرم باشد که سوگلی واقع شد و این را از نظر معنی از افعان سبک است

و قیقه قیقه یکت یا یکا زوش و تا شام و با گویان باشد اش را که بروی تنهاش
افاده بود و نگاه میکرد و داد می کشید

صدای یکی از آنها با گوشش خورده و گفت شد که شامش میخیم بهشت بام مجا
رفته و بجای یکی یک خطاب بازی از کنار بام عبور نمود و از نظر با یکت

برای اینکه خوب نگاه کنیم و شام صدای آوردند و در اوقات و حقش و او هم که
بقیقه در تاشا سجود و صدای هم من در آمد و بروم و اولی در روی حسنی رفتن شد و یک
به یو وارد ادم و سر و گردنم را بلند زار و دیوار ادم این حیت مثل تلو تلو
بود که از آسمان فاسطیج کرده باشد امید که مرا از این نیت اندک عاری بنمایم
عفو فرمایند در اول مرتبه خانه های را که نگاه کردم بقیقه زنهار دیده و یکی دار کرد
و مساوت نموده در حالتی که زنهای با جمای مجاور را از طریق دادند درجه قیقه
از این بام بآن خبر فرستاده بهمه با جمای میسر رسید از هر گوشه و کناری بآن
نمودار گشت من چون نقش بارز شده بودم و از خود بگریخته ولی لطف جمعی
مرا بجا خود نگاه داشته بود و ریب بصد نفر زن و دختر چیده و در روی با دیگر با و
و قبل با و حیره دار گرفته در و را بطرف من کرده بودند بجای با اس الوان پوشیده
بودند از آنجا که نزدیک بود من تیره صورت در او میدادم تا آنجا که
که بر خست چون قاطع بر و غیبه سرخ نظری آمد و حتی چند بام بر جمعیت دار و

دور بودند که چون ز غلبه های کل بنظر می آمدند درجه جابک انقلاب ^(از دور قی) و پاور بود که کرسید به کان میگرد که این جمعیت دوریت بواسطه واقعگی ^{دعا} آسمانی اجراع کرده اند و مرصده عادی من جانب الله میباشند

مجلس آنکه مبادا شهر زیر و زبر شود غروب کردم با تمنی که از حسندی پامین آمد و تا چند دقیقه فاصله کسی برویش زفت در صد و نظاره بر نیامد بعد از نوبت ^{مجلس} رسید و بروی حسندی رفته و پت بزار تر نگاه داشت که بقا در یکی از آنها دور دست نه زنها بر عت پت بوی کرده و رو بسمت تضاد نشسته

بهمنطور خانه بنجانه زنها کج و چکه میکردند در اول واقع ما تفصییم که چه روی داد و کمر بست که یاب قول فهم مطلب را کرده و بر است دریافت و گفت یا در ^{سلطان} کار خودمان قطعا از کوه چای فام سبوره میماند که زنها از روی کردان با آنها

نحوان میباشند بلاخره طولی کشید که دیدیم در روی کی از ما ^{گفت} فانی که مشرب شد با بس قرمز سوارهای مستطه غارت نمودار گشت با دو برین کا ندان ^{مجلس} نیز که سواره بودند تمیز داده شدند از یکطرف گرد دیگر زنها در پشت با آنها زیاد چنین فحیده و شطاب نمودیم که یکی دیگر از بمرایان ایتالیا میباشند که از کوه چای نموده زنها بوی توجه میباشند و ده دقیقه بعد در روی ^{مجلس} اولی ^{مجلس} مصری اوسچ و کلاه انگلیسی ^{مجلس} مرفوع نمودار گشت و حدس ثانی اعتبار

بعد از توجه خانه متوجه بطرف شد ما میو نیم مدت دیدی در آنجا وقت کرد از آنجمع خط و افوی بریم لیکن در یکی از آنها ای و یک پنج شش نفر غلام ^{بوی} شش وقت نگاه ما شد و شش نگاهان کرده بودند و چنان بی داینها ^{بوی} نگاه میباشند خندیدند که ما محض استرام صوبی بودیم مجبور شدیم که نوع خوب فاس را ^{بوی} خوش نای خود محدود نماییم و از پت بام پامین بیاییم

تفصیل دیگر

دور در منزل صدر اعظم که موسوم بطیب این یانی و لقب به غیرین است همان موعود بصرف شام بودیم (لقب او برغم بعضی از ضحای معنی ^{بوی} ما در چوکان بازی در بایند و گو است و با عقاد برخی از اهل اصلاح ^{بوی} معنی دارای پت پلرت) علی ای شوکان این شخص نیز بر صدر اعظم است اما با پسم فقط فعل ندارد این اسپم هم چون پدرش صدر اعظم سلطان بود و پلرت بدون فعل متعل بوی داده شده است

ما حضور داشتیم وقتی که کماشته اوراک برای وعده گرفتن آمده بود و وزیر ^{بوی} طلب کرد و از وی پرسید چیکونی وی با کنیغ دوقری در جواب در بعضی گفت طبیبان یانی جو شین از وزیر ^{بوی} ایتالیا و بمرایانش متوقع ^{بوی} قبول

خجسته کرده نام را در منزل و صرف نمایند یکت و ساد و دیگر ترهین
آب تاب اولی گفت طیب اینانی صدر اعظم از در مختار و همایان و ابنا
ممن است که کار و چنگال با خود میاورند و گوگرد چندین نیز که خدمت در سر بخند

همراه داشته باشند

و تب بنزد یکی با لباس سیاه و دستمال گردن سفید رفیق و بواره میرفتیم سوار
مردم نیز همراه بودند خاطر مینت غایتش در کدام سمت واقع بود چرا که تقدیر
غم علی کردیم و شب و روز نوزدیدیم آنهم در میان کوچه ای تنگ بر پوشیده و بار
و جهلک که بعد از مجبور بودیم در بر آن جلوس و خاطر را بچشم که بغیر از نعلی که در
نفرش تعلقه ما را هم تعلقه اند و هر دفعه مجبور بودیم سرمان را پایین انداخته سوار اطاق
و طوبت زده و الا نهایی جلانیه بخورد و خورد شود تا آخر در معبر تاریکی پیاده شیم

و داخل در حیاط وسیعی که شکل مربعی مستطیل بود و در کاشی مغروش و دور او درش
پستونهای سفید مرتفع داشت و پن ستونهای اطاق زده و گچ بری کرده بودند
برکت نیز برش نموده شیم که هیچ غایبی نشت و گری که درش بود و چندی
از بابلی هم منبیه داشت ولی باب حیرت داشت

در وسط حیاط از صفت خازه مرمر سفید که بر کدام بن مرتفع بودند با یک صد
رگبار و تندی آب میجوشید و بعد از آنکه معنایه و نقشش میان گفتاری نشت

در کرباس راه رویی از سائو نهایی بزرگت صدر اعظم سرباستاده نظر در و دیوار
در پشت سرش دو نفر ترش پر که از او اش بودند سر پا ایاده و درین
دو قطار چون دو خیابان غلامان از بر دو نعلی صفت کین بودند

بعد از ادای تعارف و سلام و صفاد داخل اطاق شدیم صدر اعظم در روی سینی
که چمیده بدیوار اطاق تویب نشسته و مخده گردی را دوستی گرفته و چمیده
معمول است و غلبه معاند نکش را بان کیه داده بود

تختها چهل و پنج ساله بنظر می آمد استخوان بدنش محکم و خطوط چهره بقاعده بود ولی چنانچه
اشته و برقهای قلب و خلایقاری میزد خسته و بیخنده از چسندگی بی بهره ن بود
عاده و در احوال در سرور داشت حتی بر سر تخت و شترده حرف میزد و خنده
بقاعده میکرد و پس از چندی که میزد و یا میزد سرش را بجنب انداخته بعد از خنده
آمدنی نشن اما رنگ داشت

در اطاقش چند قطعه که از آیات قرآن و خط طلا نوشته شده بود در چهار چو
او کج بود در وسط اطاق یکمیز صغیری و چند صندلی منسپ گشته بودند
اطراف سند زیاده ای بین کرده بودند اما کلاههای خود را بر او انداختیم
طیب این یانی با وزیر مختار صحبت را گرم کرده بود از وی می پرسید
با خبر من از جواب لا از وزیر مختار شنیدن آنها را تعجب کرد و میگفت اگر

مقابل میدید خاندان را در صورت شام این بانی حاضر میکردید و او را از طلا
و تاجش معوض نمیدید چنگیز در برهمنان کهنس و خورش را با خود آورده و با خوش
گذشته بود از جمله میگفت بعد وزای فخر و سپهر ایامی تنها سازا با سپهر
تا در منزل او شام صرف نمایند بعضی نظمهایی دیگر ازین مقلد کرده که خاندان شام
خنده گذشت

و قی که صدر اعظم حرف میزد تقاضا من که در میان آستانه در نشسته بودیم در خروار
جوانی که بواسطه مراقبت و توجه با محبت ما جرت بهم کرده از ما هم نمیکرد و نگاه میکرد
بماز دیکت میشدند بی آنکه وزیر اعظم آنها را بچند آتشد باز دیکت شد که بعضی
العاقی بعل می آمد گوی آنها در آن نقطه کاشته بودند که گمان نمیزدند و همه را با
و ما را و از تنهائی آنها مشغول بودند و چشم و خم بخرج میدادند و شست و خیز بودند
پانزده الی بیست سالگی بعضی از آنها بزره و برخی سیه بودند چنانچه در شت و پرت
و آستانه کشوده و چنانچه ایشان دست خورده نبود یکی سفید پوش شده بود
و که بندی بگریسته و دور قاضا را آن استوار نموده بودند باز و پادشاهان
بر بند بود دست بند در بند دست کرده و حلقه بزرگی از نقره گوش فرو نموده
حلقه خیم باقی انداخته بود (غرض نویسنده و خیال بوده است) او می بیند
بای کی از آنها را که خوش و گریه کردنی بودند نمود صاحب الفتنه

خود نیز با دقت و توجه خاصی بپای خود میگریست سایرین نیز کلامین کار را میکردند
و پایی خود را نسبت بپای اولی میدادند و بیکصد صدای اعظم میشدند و طلب کرده
قرار کردند و از نظر غایب شدند

میز را سر باز بای با چندی و آسایش را بر کدام در جای میخاندید کی از نوکر بای وزیر مشغول
نوم کاغذی و بای میز کاشته تا شوقها از خود وزیر اعظم بودند و تا کجور و کطرح خود بودند
بودند و کجک هم شده غنچه دقت شده و کلفت نازک بعد طرز دهم و دهم
و هم مخلوط گشته بود علاوه بر این دستمالها هم بکلیط و خیم بودند و حاشیه هم کشیده
قطعه عسندی از توپ جلاری در کمال عجله ملاحظه اندازند و دستمالی آنهم در
قبل از شام پاره کرده بودند

در شب حاجی بزرگتر شستم وزیر اعظم در بالای سند خود و یکی پشتی نشسته و بزرگوار
و خنده کنان با دو قوم خود مشغول صحبت بود

خدا را شرح نمیدادم و در دمای خوش دیگران را از این بکار این دوای نوله
نمیکشیم بقیه کافی است که گویم سی صرف طعام آوردند مثل این بود که ما را
نس کشیدند بی آنکه منضات المعده و شیرینی را اندادیم و الا از این بیکجور
در صرف پانزدهمی متلاخیر ممکن بود که بید و محفل و مخداری و بنال کرد و در محفل
میتوان گفت از وزیر اعظم سوال بکن که اگر نایبند ایشان نیت بفرستیم چند بطور

شاپان پاورند مرتوبلیم گفت و سلیم خوش وزیر مختار را وزیر عظمی نام کرد
 وزیر عظمی جواب مطولی بطور خوب سلیم داد ما با دوزخ ششم شهاب جواب سلیم
 و دوش شدن خود را فهمیدیم سلیم بار یکت در وی کلمت ج ابر او پنج کوش
 جامی او دوی بر بان آورد و با گفت که جناب وزیر عظمی مکیو پنج نقلی از
 و ضرری ندارد اما کیکاس کی خواهد کرد و دیگر نیز گفت که باید کرد و دیگر
 تا شای چشم مردم و دیگر بوش که معرکه میکند و بعد از آن کی بخار در کار است
 معلوم شد که وزیر عظمی خدا آورده و در این کار نقش
 بعد از شام وزیر مختار با جناب شمول صحبت شد و از اطلاق خارج شدیم شب
 بود و باران نمی میخورد و اطلاق دیگر که در پنج حیات بود و شعل در وی موت
 قاید بائی و صحنه صبان و شاپان وزیر عظمی در وی فرس نشسته و با هم شام بخورد
 و در خفا در پشت چرخ دار شکاف در زانهای وزیر عظمی را تا سا کردیم و اطلاق
 کا قار و شن بود و زنه تاش بدور هم دایر مان شده بودند و همچون مکه و نهان
 سلاطین جیه و پیش سری زده لی بواسطه دو و مجری که در زیر پایان گذاشته بود
 و بعد از آن در وی موخت صورتش زاناکر صحنی شده بود که در آن
 و غلامان از خدا خان به بطیج آمد و شد میکردند و از درهای متعد داخل و خارج میشد
 تا بالا میرفتند و این می آمدند در آنجا البته پنجاه نفر سرپانی و سجدت مشغول بودند که

مشغول در حرکت بودند یک صدائی و نه صدای پانی و نه قال و نه آهنگ گوش
 میرسید گوی خود لال بازی و جمع صفت و خاموشی بود که مادر گوشه نایری بدون
 شدن استاده بودیم و بدون لب کتودن و ادای یکت مکیو حرف نمودن
 نگاهش میکردیم

و قتی که میخواستیم برویم تازه از چرمی که زده از آنکی استونها آویخته دیدیم
 مخرج مصر فشر ارسید کی از خدا مان آنگاه گفت برای شلق و دن با
 باب و قاطر سوار شده و در منزل فریم باران شدیدی می آمد آوجهای وزیر عظمی
 فانونهای بیک در جلو ما می کشیدند تا اینکه منزل رسیدیم

تفصیل دیگر

سلطان وزیر مختار را علاحده بخسور طلیده در خلوت پذیرا داشت اطلاق تمام بیک
 و سفید بود و شبست بمجسمی است زینت دیگری جز ساعت آویز زیاد است
 که بقطر و ترکیب طرح مختلف بودند بعضی در زمین کنار دیوار قطعا چین بودند
 در بالای منبری که در وسط اطلاق بود بروی هم گذاشته
 باید فهمید که ساعت دیوار کوب از برای ایل فرش اول تخته عده و چوب تخته است
 در او حیرت دارند بواسطه حرکتی که خود میسازد و تخته به حیات جامی خود را

سلطان در یک ماه یعنی در روزی که سی چهار نوشته بود مثل روز شلاطام
برونس بخندی پوشیده بود پایش برهنه بود و با پوشهای زرد و
خودش گذاشته بودند یک طاب بنری بطور حایل گردنش انداخته بود و کلاه
یا خورشید باو آویزان نمود

دایا بسم این شن که امپراطورهای قرش باین وضع بجهت فرار پذیر بودند
سلطان عبدالرحمن گفته بود امپراطورهای قرش ابی عثمان و آسان خیده
هرگاهشان بیابند

وزیر مختار بمقتضای خواهش از نیدی موسی مسندلی محضی در جلو خوش دید
باشا به سلطان در روی آن دار گرفت میو مرتو ترجمه بر پا استاد
الطهرت مولای حسن آمدت میدی حرف زدن بیکه بازویش
از زیر برنوس بیرون بیاورد و بیکه سرش را تکانی بدید و تغییر روی
صدای جلالت و همین که دماغ بکشیخ بود بهم برید

از لوازم مالکش حرف زد تجارت و صنعت از قمار و بازیها
با کینغ نظم و زبان ساده صحبت کرد و بیکه زبان باری بخرج انداخت
زیادی کرد و جواهر را با دقت توجه زیاد میگردانید و تا آنجا
کشید که بایک لجه که اندک محضی را موسی و سنان گفتند از جمل

رات میگوئی ولی با مجبوریم که کار را بدینچ مرتبت بدیم چه حرف حیرت انگیز
و غریبی که دین یک امپراطور مرتضی بکوش خورده مسوکت

وزیر مختار دید که مدتی درین صحبت بکوت گذشت و فاصله در میان فرما
هم رسیداراده برخاستن نمود سلطان بآلف بی ثابته و ری و رفت ظفر
بوی گفت حالا باید من از صحبت ناخوش وقت میوم و در صحبت با شما سرور
هم میرسانم پس اتمام گفت که در جوین در مرتبه ثانی وزیر مختار در استاد
تقطیع کرد و سلطان آینه سری تکان داد و بی حرکت و بغض همچون بی که در جفا
بارش تنها بانه تنها ماند

تقصیر و تکرار در مرتبه دیگر

یکدسته زن جو داده مسندانم در جد بابت و برای چه میخواستند
بوزیر مختار عریضه میدادند تا میخواستیم دستهای خود را از ایشان بکشیم
معاف بکنیم زنهای مزبور در نهاد دخترانی بودند که گفتند
تا بر معتبر داشتند خیلی خوشگل بودند چنانشان بیا و سر صورت میدادند
و بهیچگی و دستهایشان بسیار کوچک بود و نفر ما را با وجود سری
میگویی گویان غصه نده و بود و همه آتش جوانی هنوز در گامشان در

لباس بشکوه و کران بهائی بر کرده یکدستمال بر شیمی بدو بر سر بسته بودند
 کلچر با پوست کلی کوامی که راق کلاتون صمیم و پهنی در وی بکار برده پوشیده و در
 تمام کلاتونی زیب بر نموده و کمر بندای را بر شیم سرخ با آبی کرته بودند
 از حیث لباس شربت براده خانم آسیا بودند همه این ریشان مخصوصا
 با وضع ذیل و سرافکن آنها داشت

بکی اسپانیول حرف میزدند چند دستیه از روبرو با آنها نشسته گفتیم
 که با شان بر من است و با پوشای زرد از زیر بعل که آشته اند

از یکی از پیرزنها پرسیدم که سر کفش پوشین اید و نمی پوشید بابت
 تعجبی در جوامع گفت چطور گر شامسید اند که بنی اسرائیل نتواند در این شهر کرده
 محله خود کفش پوشند وقتی که از محله بیرون می آید باید کفش خود را بپوشد
 بیکه از وزیر مجاز وطن شدند و با کفش خود را در پا کردند

بخطراست که میگوید امانه و اتفاقا مجبور که با بر منده همیشه در شهر کردند بلکه چون
 وقتی که در بعضی محلات مجبور نمایند و از جمله چندین مسجد گذرند و از پهلوی چندین
 قبه گذر نمایند باید کفش بکنند این است که مثل ابریک مطلق منظر می آید و باز
 همان طور می رود که او گفت تنها همین کار اسباب دفع کردن و پشتر فکند
 نمودن بیو دیهای اینجا نیست از جمله شادان در محضر حکام شیع و کما

و نیز باید در محاکم و حضور قضات آفند زخم نبوده که سرشان بر زمین برسد
 و نیز حق ندارند که در خارج از محله خود صاحب خانه و اراضی شوند
 و نیز قدرت ندارند که سوار ارب شده داخل شهر و سوق اعراب مسلمان شوند
 و نیز نباید دست خود را بر وی مسلمانان بکنند هر چند برای خط خودشان و یا دیگران
 هم باشد که وقتی که در خانه و منزل مخصوصشان برشان بریزند در این صورت
 حق دفاع و حفظ جان دارند پس

در پروندها باید لباس تیره رنگ بپوشند و جانی مرده را بد و بیرون ببرند
 مرا و جت و تامل باید این سلطان اجازه در خست داشته باشد معارف خود
 داخل محله خود نبوده و در خارج از مکان خود نماند باید پیست خط عربی را که شها
 نکشت دروازه در ب محله را می کشد اجرت بدهند و چهار عید بزرگ
 بایشان باید و بخش بزرگ بملک تقدیم نمایند و در هر عروسی تولد طفلی که در
 سلطنت واقع شود باید هدیه و مبارکبادی بطبق تقدیم بکند از بدین تفریق سلطانی
 قبل از سلطنت سلطان عبدالرحمن و کفرشان بدو بوده است اطلاق مردم را
 از بختن خوشان نمود اما عداوت و بغضی که سده نین قرش با آنها دارند سلاطین
 قدرت اصلاح حال رعایت آنها میکنند بر قدر سلاطین از آنها طردند
 بیشتر بخند عداوت سلین آنها بیشتر طغیان کرده بر ملا کتب قتل و قتلان میزدند

از کجی دارند مثلاً سلطان سلیمان امیر بطور دستخط و فرمانی صادر کرد که جماعت بنیاد
 کفش پوشند آنقدر در وسط روز بر ملا از آن جماعت را بقل بیاورند که خودشان
 از حول جان حکم سلطان را نیک گردند و مجدداً به پند و سران را حفظ نمودند
 علت کم شدن بیمه زیاد بودن این شهر برای این است که از جهه و اطمینان
 افزاینده و پادریانی کردن متحمل شوند و نیز به دیگرش این است که دولت میخانه
 با صرفه و منفعت از وجود آنها برای و مرتب است لهذا یک سدی در راهی
 و جلای وطن نمودن آنها به است و آن قدغن کردن بر نهایی می بود است که آن
 مرقش بیرون روند بیو دیای اینجا خدمت میکنند و ملرزند در میان گردن
 غوطه میخورند و متعل بر شقت و تکلیفی میباشند از آن قس طایفه که در میان دولت
 خانه نخب خود دفن نهان کرده اند به بند و شان و قدر انانیت و ارادی
 برای خود تحصیل نمایند

در شهر فاس قریب به هزار نفر سودی بکنند و دارد معبد های عیدیه دارد که
 را بهب آنها را دارد میکنند و خود نیز با قه ارفشار می نمایند
 چاره کار ما دیدن کردند چندین بار بوند های نقش طبله و گشته های این
 و گوشوار های طلا با نمودند که در زیر دامن چکن خویش نهان میکردند اما از
 جبهه اینکار را پرسیدیم و علت این تقیه را سوال کردیم در جواب گفتند از قضا

خوف داریم *Nos espantamos de los Moros*
(Nous avons peur des Maures)

در میان آنها چند خستری بود که لباس برنجی در پا پوشیده بودند یکی از
 نزدیک مادرش ایستاده بود و با جبار از دیگران می نمود و زیر می را از مادرش پرسید
 این خستر چند سال است در جواب گفت دوازده سال در می گفت
 پس از آنقدر از نزدیک است شوهر بختند مادرش در جواب بگید پرسیده است
 وقت شوهر کردنش چندی بست یا درده است ما همه گمان کردیم که نتواند
 در جواب گفت خلاف بگویم (در حالتی که اشاره به خستری را و جوان زن خود گفت)
 این دختر نه سال بنیم دارد و حال کی است که شوهر اختیار کرده است بنفهم
 قوش را با و بکنم مادر گفت چه میتوانم بشا گویم در صورتیکه بنفهم
 پس از یک روز بنده ما را سزاوار نمود به یک تشریف پاورد تا بتوانیم شارب بطور شایسته
 پذیره بگویم و شایسته این دختر را با صدیق و قریب عروسی بپسند که قابل شایسته
 پرسیدیم خوب اما در چه سن است در جواب گفت اما دوازده سال تمام
 چون طفت بود که باور کردن آن حرف با شاق می گفت در میان بخت
 و خستری هم میرسد که از دوازده سالگی سید شوهر بختند غیب در سن ده و شش
 و بگفت شوهر رفته اند شوهری که تقریباً با خودشان هم سن میباشند اما آنها
 اطاعت میکنند دارند و تندر و از حکم شوهر هم سن خود دارند

چهارم محسوق از دست نترسم و دل خوشی برای روی او (و نمی که اذن نصیرا
و معاودت بجله کردند) از آنکه کفش را کند و در زیر بغل جایی دارد و زین و زین
در زیر نیم تنه خود پنهان نموده خوشگل بودن لباس فاخر پوشیدن بر تنه پادشاه
حالت عجز و شکست از هم آرا و از دست عاقلین عجز و استعاضه از عجز و شکست

دعوت سعادت اطلال بهار و زینجک مرقد

در یک حیاط کوچکی که دیوارهایش سبک بلند بود و تار یک میوه و مثل چای سبز
مارا پذیرفت از نیمت حیاط و کوچه که از تاعاض آمدن از یک نوع میوه
منو و در وقت دیگر در بنگی پیدا بود یک طاق عوارزیت و بر تنه پادشاه
داشت که فقط چند مندی در زیرش گسترده و چند درخت نوشته و از تنه پادشاه
او یکجمله بودند حدس میگویم تحمل اطلاعات و زانما کاران آنجناب باشد که او را
اسم و زینجک نیدی عهد اندام بنام است برادر بزرگتر سیدی موسی باشد پادشاه
صفت سال داشت سیاه بود و کوچک و لاغراندام بود و پیش سبز و تجلیل بود
ولی حرکات و اطوارش لطیف و نظری می آمد کم حرف میزد و غالب چنانش را بر روی

Sidi Abdallah ben-Hamed
Moroccan sympathique

و بطور مردم داری قسم میکند در ایامات سرش با این انداز و بطوریکه نصف صورتش
زیر عمامه بطوریکه داشت پنهان می نمود
پس از آنکه حرف و کلمات چندی رد و بدل شد دعوت بعد از غایتیم و زینجک در جلوه
و مایک یک بتاقب بعد که از درب کوچک بعد از خم شدن که را و باقی ماند در آنجا
بطوریکه رسید که شبه داخل حیاط و سیدی که قنایای زین داشت و شش کاشی الوان
شدیم این تجارت را اسرار و زینجک بنحید است خود ششیدن حمار
سلطان بی برای نقل کرد در حالتی عطش و گریه لا یم سلطان و حرامه سرش این
اندازه خمیش را بهم نهاد

در گوشه حیاط کوچکی از صاف صافان با لباس و عمامه سیاه و پادشاه بودند در طرف دیگر
خداوند در نصف کشته و یک سر در دهن جوان که با سبزه ای بی رنگ پوشیده بودند
همه برتری داشت و بلند تر بود و زینجه در با و خراج چهارست زینها و یکجمله ایادی عیان
میشدند و بعد نهان میشدند و بعد رنگ پوشیدن بودند و بعد رنگ بودند از سرستی نیز
جین و یکجمله خوار و سپید میشت

در یک طاق کوچک خیلی کوچکی در درون یک کوچکی نشستم و زینجک پهلوی ای می ایستاد
نشست و تمام مدت صرف غذا در همانجا شد و تکان نخورد و بعد را یکجمله بغیر
پادشاه را که بر روی زانوش نهاده و دو که بتاقب بخانه ان مسافت داشت و شش را

سربازان مغولت در بر میر با عدست میکردند جوان عید قات ز نور درشت
 ایستاده و اسلحگان نمینور و دو سیمون مجید نمینور دستهای در انیت در وقت
 سیدی عید را نمینور آن گفت با غیر چند جبر بان بود و یک با با طهارت نمود
 برده صرف غذا بر امان آوردند از آنجا حرفی نمیزنم و چسبیری بگویم می تویم بگویم
 و قریح لکبر مور و سخطا کردم

بعد از صرف غذا داخل حیاط شدیم و در آنجا وزیر جنگ یکی از صاحبان بزرگ
 معرفی کرد یکی از امرای بزرگ پنجاه بود بر مردی بود و قصه قاتله لاخوانه ام
 چون حرف C داشت متعاری بیای بطبر و چنانش مشایعشان و طایفه
 صورتش چون مرغهای شکاری بود و در عرض پوشیدگی از یک خانه بزرگ زرد
 کروی باشد بود لباس بغنی لباس زرد او بود ولی باله آبی رنگ داشت
 برش بغنی می بلای آن پوشین شمشیر بکوبته و خنجره بکوبته بود
 وزیر محار را زوی رسید که رتبه نظامی شاه با که ام منصب نظامی داشت
 گاهی جواب نزال گاهی کفول گفت و از عرض جواب میگوید که با کلان و بخت
 که می تواند چیزی باشد خاصه نظام که پنهان ترین از همه چیز و مطالب پنهان و غیر معلوم
 مشا در وقت جنگ شرعی قانون جها و معین است و بر روی کلیفی بر سر اسلحه میزدند
 امپراطور می تواند و دیگر از نفر جمع آوری کند اما این عدد را از روی پانصدی مشخص کرد

در صورتیکه هیچ شماره عدد نفوس کشته ملک را نکرده اند و جز جمعیت ملک خود
 سیدی عبدالله از جهه صفا را یکان بودن همان نواری کردن خواست
 در دفتر و کتابچه خود با کار نوشته باشد پس از تحریر اسامی را خست انصرا
 داد و دست مرکب ام از ما را در وقت مصافحه بر روی ل نهاد

آنگاه در بر خانه ریده بودیم که جوان طویل القامه زبور از عقب بر ما رسید یکی کردیم
 وی بطور نا درستی تنیم گمان با گمانی کرد و دست بر زبان اطالیایی خالص شایع
 که قرش بود گفت آقایان بسلامت برودید خوشه های که در بر منبر سید و طایفه
 آمد مادر آنجا آتش سببان زده بودیم
 اوسه گفت آئی لک ای اما وقتی گفت که کس از نظر ما پیش

بر حسب امر جها و طایفه سببان و طایفه
 روحی الله ابرجه و تحریر طایفه و فریاد
 جاکر خانه را جان شایع
 قلمر کایان
 زجهه و تحریر و فریاد

